

12 zgodb za 12 mesecev novega leta [Str. 22-33](#)

Gospodarstvo, kultura, zdravje, kronika, šport [Str. 4-17](#)

Pišek ne bo več najemnik Celjske koče [Str. 2](#)

novi tednik

Tednik za Savinjsko regijo / št. 1 / Leto 78 / 5. januar 2023 / Cena 2,99 EUR / www.novitednik.si

Prva letošnja novorojenka je »zamužala«

Naša medijska hiša Novi tednik in Radio Celje je v že 59. akciji novoletnega obdarovanja skupaj s sponzorji priskrbel darila za zadnjega novorojenca lanskega leta in prva dva letošnja. V celjski porodnišnici smo kar dolgo čakali na prihod prvega novorojenčka. Pravzaprav novorojenke. Leto 2023 je namreč v Celju »odprla« deklica, ki se je rodila 1. januarja ob 19. uri in 38 minut mami Petri Podpečan iz Nove Cerkve. Nato je sledilo »zatišje« do 2. januarja, ko je na svet kot drugi novorojenček letos prijoval fantek, in sicer mami Nataši Sitar iz Mozirja. Leto 2022 je zaokrožil deček, ki se je na silvestrovo rodil ob 6. uri in 11 minut mami Ani Mariji Leskovšek iz Celja. [Str. 3](#)

Foto: Splošna bolnišnica Celje

Zlata sova z Ljubnega odletela v Avstrijo [Str. 20](#)

Štirinajsto kopanje v ledeni vodi [Str. 40](#)

TV SPORED

io Varga in
d Žilavec
ke nedelje so
irane za Vrenka

ZADETKI

»V ZDA pridejo zraven otroka k zdravniku še babica, dedek, stric in teta. Staršem, ki imajo le nekaj tednov porodniškega dopusta in delajo ves dan, pri vzgoji in skrbi za otroka pomaga razširjena družina.«

Milena Senica Verbič, prva specialistka otroške kirurgije v Sloveniji

»Po šestih letih dela v različnih delovnih okoljih sem spoznal, da me najbolj navdušuje trajnost v kulinariki, ki teži k čim manjšim količinam odpadkov pri pripravi hrane, v ospredje pa postavlja lokalno pridelano in sezonska živila.«

Žiga Koprivc, kuharski mojster

»Življenje ni samo gibanje navzgor, tudi ko se motiš in delaš napake, napreduješ. Največ sem se naučil ob stvareh, ob katerih ljudje ponavadi obupajo.«

Rok Tržan, fotograf

»Vsak ima svoje zasebno življenje in usklajevanje vsega toliko časa je zelo zahtevno, zato so bili tudi padci in razhodi nekaj povsem razumljivega.«

Matjaž Jelen, pevec skupine Šank Rock

»Morda zveni čudno, ampak moja služba v železarni je bila hkrati tudi moj konjiček. Koliko sobot in nedelj me je družina po uro ali še več čakala v avtomobilu, ko sem v tovarni preverjal, ali je vse tako, kot mora biti!«

Marjan Mačkošek, gospodarstvenik in politik

Podjetnik in mestni svetnik Peter Pišek s sinom Mitjo, s katerim sta lani spomladi optimistično napovedala nove čase za Celjsko kočo. Navdušenje ni trajalo dolgo, saj je te dni že objavljen razpis za novega najemnika.

Pišek ne želi več biti najemnik na Celjski koči

Biser splaval po Savinji

Le dobrega pol leta je na Celjski koči zdržalo podjetje Pišek gostinstvo, ki je 1. junija lani postalo najemnik tamkajšnjega hotela. Te dni je družba ZPO Celje, ki je prej vrsto let upravljala Celjsko kočo, objavila razpis, s katerim išče novega najemnika.

TATJANA CVIRN

Ob podpisu najemne pogodbe je bil **Peter Pišek**, ki je sicer gostinsko dejavnost v svojem podjetju Pišek&HSF Logistics prepuštil sinu Mitji, zelo optimističen in prepričan, da je na Celjski koči mogoče zgraditi uspešno zgodbo. Napovedal je, da bo podjetje v treh letih iz hotela na Celjski koči naredilo nov biser v mestu ob Savinji. Peter in Mitja Pišek sta bila prepričana, da lahko poslovanje hotela izboljšata in da na Celjski koči niso bile izkoriščene vse priložnosti, ki jih ima ta izletniški kraj. Stavila sta predvsem na dobro kulinariko, dobro hotelsko ponudbo, na bogate zunanje dejavnosti ter povezovanje z lokalnim okoljem.

A očitno zadeve niso šle po načrtih. Ko smo želeli dobiti obširnejše pojasnilo o razlogih za odstop od najemne pogodbe po le nekaj mesecih, je Peter Pišek sporočil, da je v tujini. V kratkem SMS-sporočilu je dodal, da je glavni razlog, da ni bilo na voljo delovne sile, torej kuharjev in natakarjev, ki bi delali

na Celjski koči. »Drugi razlog je, da je treba povsem spremeniti koncept Celjske koče, in tretji, da je nujna njena celotna prenova,« je sporočil. Na vprašanje, ali tega ni vedel že ob podpisu najemne pogodbe, je odgovoril, da se vsega tega ni dalo predvidevati. »Problemi so večplastni. Ker zadeve niso bile takšne, kot smo pričakovali, smo odstopili od pogodbe.«

Izziv za gostinca

Hotel na Celjski koči je leta 2006 zgradila Mestna občina Celje. Vrsto let ga je upravljala družba ZPO, ki je načrtovala, da bo s številnimi spremljevalnimi rekreacijskimi dejavnostmi (poleg smučišča še poletno sankališče bobkarta, zipline ...) na Celjsko kočo privabila številne obiskovalce in da bodo bivali tudi v hotelu. A to se ni uresničilo in čas epidemije je gostinsko-turistični dejavnosti povzročil še dodatne težave. V ZPO Celje, kjer so prvenstveno usmerjeni v upravljanje stavb za šport in rekreacijo ter v organizacijo parkiranja,

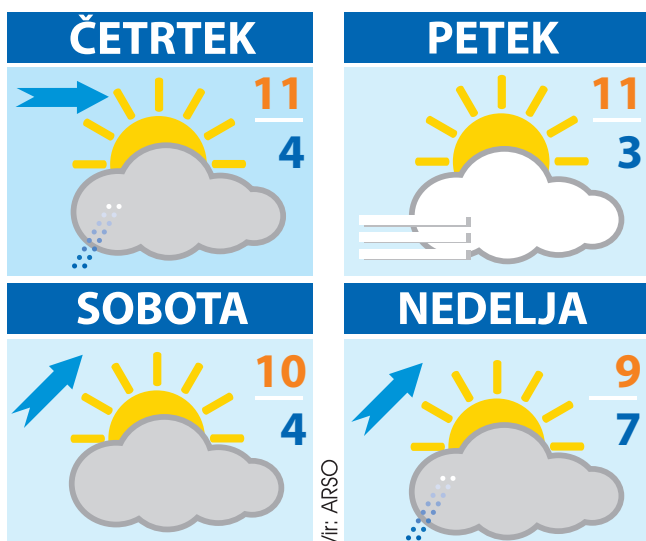
so tako lani spomladi objavili razpis za najem Celjske koče, ki naj bi jo prevzel nekdo, ki je usposobljen za gostinsko dejavnost. Pišek gostinstvo je kot edini kandidat na razpisu dobilo hotel v najem za pet let. Mesečna najemnina je bila po oceni cenilca malo več kot štiri tisoč evrov, Pišek pa je ponudil več. Ob tem je bilo v razpisu predvideno, da naj bi najemnik skrbel za vzdrževanje opreme in površin ob hotelu ter za vse komunalne naprave in tudi za prodajo kart za smučišče, progo za bobkarta, pustolovski park in jeklenico, o čemer naj bi sklenil posebno pogodbo z družbo ZPO.

Zaprto ne bo

Kot je povedal direktor ZPO **Ivan Pfeifer**, je družba sredi decembra prejela odpoved najemne pogodbe. Najemnik je v skladu s pogodbo zaprosil za šestmesečni odpovedni rok oziroma je želel celo skrajšati pogodbo za od dva do tri mesece. »Razlogov za to uradno ni napisal. Ker nimamo

kadra za zagotavljanje obratovanja Celjske koče, smo se v ZPO takoj lotili iskanja novega najemnika in objavili razpis (objavljen je v tej številki Novega tednika na strani 36, op. p.). Če ga bomo dobili, lahko Pišku skrajšamo najem, sicer bomo zahtevali, da ostane na Celjski koči do sredine junija,« je povedal Pfeifer. V novem razpisu sicer ni predvideno, da bi moral najemnik skrbeti tudi za prodajo kart, a Pfeifer po nekaj neformalnih pogovorih z morebitnimi kandidati za najem kljub temu ni posebej optimističen. V najslabšem primeru bo morala družba sama najti začasno rešitev, da bo hotel odprt in da bo zagotavljal vsaj osnovno gostinsko ponudbo. »Sicer bomo izgubili to točko, ki jo ljudje radi obiskujejo,« je dejal. Ob tem je poudaril, da bo treba opredeliti vlogo Celjske koče v prihodnje in da glede tega čaka na pogovor z novo mestno oblastjo, ki bo morda drugače videla prihodnost te turistične točke nad Celjem, kot jo je dosedanje vodstvo občine.

Foto: SHERPA

Zipline je bil na Celjski koči odprt leta 2020, a obisk ni takšen, kot so snovalci upali.

Vodstvo porodnišnice je držalo obljubo in naša darila predalo mamicam. Na fotografiji je Ana Marija Leskovšek iz Celja, ki je rodila zadnja lani, s sinčkom. Z njo so (z leve) glavna medicinska sestra oddelka Irena Sojč, dosedanja glavna medicinska sestra Marija Šišmanovič, ki se je decembra upokojila, a je letos – kar smo še posebej veseli – prišla še zadnjič izročiti darila, in predstojnik oddelka Jakob Koren. (Foto: Splošna bolnišnica Celje)

Nataša Sitar iz Mozirja je rodila druga letos, in sicer fantka. Petra Podpečan, prva mamica letos, ki je rodila deklico, je fotografiranje odklonila. (Foto: Splošna bolnišnica Celje)

Zadnja leta v Celju manj porodov

Leto 2023 »odprla« deklica

V Celju smo kar dolgo »čakali« prvega noveletnega novorojenčka. Pravzaprav novorojenko. Leto 2023 je namreč v Celju »odprla« deklica, ki se je rodila 1. januarja ob 19. uri in 38 minut mami Petri Podpečan iz Nove Cerkve. Nato je sledilo »zatišje« do 2. januarja, ko je na svet kot drugi novorojenček letos prijel fantek, in sicer mami Nataši Sitar iz Mozirja. Leto 2022 je zaokrožil deček, ki se je na silvestrovo rodil ob 6. uri in 11 minut mami Ani Mariji Leskovšek iz Celja. Vsem trem mamicam in njihovim novorojenčkom je vodstvo porodnišnice predalo darila v naši tradicionalni, letos že 59. akciji noveletnega obdarovanja. Darila zanje smo – zaradi spoštovanja intimnosti mamic in njihovih trenutkov z družino – vodstvu porodnišnice izročili že pretekli teden, da jim jih je predalo.

SIMONA ŠOLINIČ

Lani je bilo v porodnišnici Splošne bolnišnice Celje 1.388 porodov. Rodilo se je 731 dečkov in 661 deklic, štirikrat so se rodili dvojčki. V celjski porodnišnici je tako luč sveta lani ugledalo 1.392 novorojenčkov.

Novoletno obdarovanje

Na novoletno obdarovanje silvestrske mamice in dveh

mamic, ki rodita prvi v novem letu, smo v uredništvu izjemno ponosni. Tudi letos sta se akciji obdarovanja pridružili Tosama Domžale in Mestna občina Celje. Gre namreč za poudarjanje pomena rojstev, njihovo število na žalost v Sloveniji, tudi na Celjskem, v zadnjih letih upada. »Da bi bilo število porodov še višje, si torej želimo tudi mi,« pravi prokuristka

naše medijske hiše Anica Šrot Aužner. »Ob tem bi se zahvalila vodstvu porodnišnice, da nas vsako leto sprejme in se odzove na našo akcijo. S tem dejanjem želimo pokazati, da je rojstvo otroka pomembna danost tudi za ohranjanje našega naroda, že zlasti ob številkah, ki kažejo na upadanje rojstev,« je dejala ob izročitvi daril vodstvu porodnišnice.

Z nami je bil že pred prazniki v porodnišnici tudi novi župan Mestne občine Celje Matija Kovač: »Zelo sem vesel, da sem lahko tukaj v novi vlogi, sploh v tem simboličnem času novega leta. Gre za lepo akcijo Novega tednika in Radia Celje, v kateri že dolgo sodeluje tudi Mestna občina Celje.« Med darili celjske občine sta bila tudi knjiga mladega nadebudnega prostovoljca Kristijana Vebra in spominski album, ki bo družinam v teh prvih najnežnejših mesecih in letih omogočil pisanje spominov. Mestna občina Celje sicer vse novorojenčke vsako leto obdaruje z enkratno denarno pomo-

čjo. Po občinskem pravilniku znaša višina pomoči za prvega novorojenca 110 evrov, za drugega 130 evrov ter za tretjega in vsakega nadaljnjega 170 evrov. V občinskem proračunu je bilo v letu 2022 v ta namen zagotovljenih 50 tisoč evrov.

Porodov manj

Toda porodov je v Celju zadnja leta manj kot v preteklosti. »Kaj je razlog, težko so-

ekonomije lahko ugotovljamo, da Celje ni več tretje največje mesto v Sloveniji. Želim si, da bi se Celje ponovno vrnilo na tretje mesto, da bilo več mladih družin, potem bomo tudi v porodnišnici imeli več dela. Zato smo tudi tukaj,« je dejal predstojnik Ginekološko-porodniškega oddelka Splošne bolnišnice Celje mag. Jakob Koren.

Dodal je, da zmogljivosti celjske porodnišnice zado-

Akcijo obdarovanja treh mamic, in sicer silvestrske in prvih dveh, ki sta rodili v novem letu, medijska hiša Novi tednik in Radio Celje pripravlja že 59 let. Gre za najstarejšo tovrstno slovensko akcijo, ki jo je v preteklosti začel naš nekdanji sodelavec Tone Vrabl. V zadnjih letih smo se odločili in darila predali vodstvu že pred novim letom, saj se zavedamo, kako pomembni so prvi dnevi, ki jih mamice preživijo z novorojenci v krogu svoje družine.

V dežurni ekipi na ginekološko-porodniškem oddelku, ki je bila delavna med prazniki, so bili zdravniki Barbara Klančnik, Igor Pirc in Lea Školnik, babici Brigita Gunzek in Monika Ošlak, instrumentarka Marjetka Matavž, nadzorna medicinska sestra Ksenija Doler, bolničarka Petra Lah in drugi.

ščajo za dvakrat toliko porodov, kot jih opravijo. Ginekološko-porodniški oddelki je največji oddelki v celjski bolnišnici, a hkrati v eni najstarejših bolnišničnih stavb. Zato celotna ekipa že vrsto let čaka nove prostore. Ti so sicer zdaj, ob nastajanju bolnišnične novogradnje, že vidni, a bo do preselitve vanje minilo še kar nekaj let, pravi Koren. »Ravno zato, ker je naš oddelki največji in ker je naše delo specifično, oddelki ne bomo mogli seliti po delih, ampak v celoti in hitro, da pri oskrbi ne bi prišlo do kakšnih zapletov, saj delovni oddelki ne moremo imeti v ločenih prostorih. Zato bomo, ko bo čas, oddelki selili naenkrat, čez noč. Vendar bo treba na to počakati verjetno še nekaj let. A ker vidimo, da novogradnja napreduje, lažje čakamo,« zaključuje Koren.

Foto: Andraž Purg - GrupA

Na fotografiji: župan Mestne občine Celje Matija Kovač, predstojnik Ginekološko-porodniškega oddelka SBC Jakob Koren, prokuristka naše medijske hiše Anica Šrot Aužner, glavna medicinska sestra oddelka Irena Sojč in urednica Novega tednika Manca Mirnik.

Darila naše medijske hiše, sponzorja Tosame Domžale in Mestne občine Celje so potrpežljivo čakala nekaj dni, do 3. januarja, ko jih je vodstvo porodnišnice v našem imenu predalo mladim mamicam. Gre za skrbno izbrana darila, ki bodo mamicam v tem času prišla še kako prav.

100^{let}
 TOSAMA

Najbolj veseli so bili lani zaposleni v podjetjih Sico in Robust. Uspelo jim je povečati prodajo doma in na tujih trgih, ob koncu leta so ob odprtju nove proizvodne hale pripravili še zabavo, kakršne so na Celjskem bolj izjemna kot pravilo. (Foto: arhiv podjetja)

Gospodarstvo celjske regije v letu 2022

Še eno leto rasti in rekordov?

Leto 2021 je bilo leto okrevanja in rasti. Je bilo takšno tudi leto 2022, v katero je gospodarstvo celjske regije vstopilo z odličnimi poslovnimi rezultati, ki so bili boljši celo od predkoronskega leta 2019? Imelo je namreč kar 454 milijonov evrov neto čistega dobička. Toliko ga ni ustvarilo še nikoli. Kako je gospodarstvo poslovalo lani, bo znano šele čez nekaj mesecev, ko bodo družbe začele objavljati svoja letna poročila. Nekatere med njimi sicer spet govorijo o rekordih, a je težko verjetno, da bo rekordne rezultate imelo celotno gospodarstvo. Besede, ki so jih v letu 2022 najpogostejše uporabljali gospodarstveniki, so namreč bile »podražitve materialov in surovin, nesramno zviševanje cen energentov, vojna v Ukrajini in negotovost«.

JANJA INTIHAR

Po ocenah domačih in tudi tujih finančnih ustanov naj bi slovensko gospodarstvo lani doseglo od 5- do 6,2-odstotno rast bruto domačega proizvoda. V Banki Slovenije so navedli, da razmeroma visoka rast izvira iz učinka prenosa rasti iz leta 2021, ki se nanaša na okrevanje gospodarstva po epidemiji covida-19, in izrazit pospešek v drugi polovici leta. A rast se je že v tretjem četrtletju ob negotovosti v mednarodnem okolju in vedno višji inflaciji opazno upočasnila.

Presegli predkoronsko leto 2019

Kljub temu je Cinkarna Celje lani močno presegla načrte. Že do konca septembra je ustvarila 188,5 milijona evrov prihodkov od prodaje, kar je 43 milijonov evrov več kot predlani v enakem obdobju. Prihodki od prodaje na tujih trgih so bili višji za tretjino. Poleg rekordnih prihodkov je cinkarna že v prvih devetih mesecih imela tudi rekordni čisti dobiček. Znašal je 39,5 milijona evrov in je bil za polovico višji kot predlani. Leto naj bi končala s 40,5 milijona evrov dobička, kar je 20 odstotkov boljši rezultat kot v letu 2021. Uprava, ki jo vodi Aleš Skok, za letos napoveduje slabše rezultate. Razlog predstavljajo pričakovane visoke cene surovin, manjše povpraševanje in

naraščajoče cene energentov. Čisti prihodki od prodaje naj bi znašali malo več kot 200 milijonov evrov, čisti dobiček pa le 5,9 milijona evrov. V cinkarni napovedujejo, da bodo zaradi spremenjenih okoliščin poslovanja spremenili dividendno politiko. Namesto predvidenih 75 odstotkov čistega poslovnega izida bodo letos za dividende namenili 50 odstotkov dobička.

JANJA INTIHAR

Lani je dobro posloval tudi Unior, ki je po številu zaposlenih največje proizvodno podjetje v regiji. Kakšne so bile številke ob koncu leta, ve za zdaj samo uprava, vendar so bili že ob koncu devetih mesecev vsi poslovni kazalci matične družbe in celotne skupine bistveno boljši kot leto prej in so presegli rezultate predkoronskega leta 2019. Skupina, ki jo sestavlja več podjetij doma in v tujini, je do konca septembra ustvarila 19 odstotkov več prihodkov od prodaje kot v enakem predlanskem obdobju in 10,4 milijona evrov čistega dobička. Matična

Najbolj dobičkonosno podjetje na Celjskem je bila tudi lani Cinkarna Celje. Končne številke sicer še niso znane, vendar naj bi leto končala s kar 40 milijoni evrov čistega dobička.

(Foto: SHERPA)

družba je imela 16 odstotkov več prihodkov od prodaje in 5,3 milijona evrov čistega dobička. Na podlagi prodaje v prvih devetih mesecih in prejetih naročil do konca leta so v Uniorju ocenili, da bodo v letu 2022 za tri odstotke presegli načrtovani obseg prihodkov. Koliko naj bi znašal dobiček, niso navedli. So pa poudarili, da načrtovanje stroškov še nikoli ni bilo tako zahtevno.

Rekordi v Štorah, Remontu in Cetisu

»Bilo je dinamično in stresno, a vseeno uspešno,« leto 2022 ocenjuje Jani Jurkošek, generalni direktor družbe Štore Steel. Jeklarna je lani prihodke povečala kar za tretjino, a ne zaradi povečane prodaje, ampak zaradi energijskega dodatka, ki ga je uvedla kmalu po izbruhu ukrajinske vojne in ga vključila v svoje cene. Če ne bi tega storili, pravi Jurkošek, bi se utopili.

Dobro so lani poslovali tudi v gradbenem podjetju Remont, čeprav je bilo leto, pravi direktor Matjaž Pavčič, nenormalno. Gradbene projekte so večinoma izvajali v regiji, nekaj jim jih je uspelo dobiti tudi v drugih mestih po Sloveniji. V prvem polletju so jih dušili visoki stroški materialov in surovin, saj so večinoma izvajali projekte, za katere so sklenili pogodbe še v letu 2021, v drugem polletju pa jim je višje cene oziroma jih prenesti na naročnike. Remont je tako s hčerinskimi podjetjem Remont NG leto 2022 končal z rekordnimi prihodki, ki so znašali 67 milijonov evrov. Toliko jih ni imel v vsej svoji zgodovini.

Z rekordnimi prihodki v letu 2022 se lahko pohvalijo tudi v Termah Dobrna, kjer s številni naložbami in novimi storitvami že nekaj časa dvigujejo kakovost svoje ponudbe. So rekordno leto imeli

tudi v Cetisu? Uprava rezultatov lanskega poslovanja še ne razkriva, vendar so že ob polletju številke nakazale, da so novi projekti, ki jih je dobila doma in v tujini, skupaj s tistimi, ki jih izvaja že nekaj let, poslovanje družbe pognali v nebo. Cetiš je namreč že v prvih šestih mesecih ustvaril več prihodkov kot v vsem letu 2021, čisti dobiček je višji za kar 6 milijona evrov.

Največje naložbe

Avstrijska skupina Aichelin, ki je letos postala 100-odstotna lastnica celjske družbe Bosio, saj se je njen ustanovitelj Hugo Bosio odločil, da se bo povsem umaknil iz podjetja in je prodal še preostali 25-odstotni delež, je marca v industrijski coni Bukovžlak začela graditi svoje evropsko središče za sestavljanje industrijskih peči in linij za termično obdelavo kovinskih izdelkov. Naložba v tri industrijske hale je vredna

7 milijonov evrov, dokončana naj bi bila septembra letos. V Bosiu so zaradi ukrajinsko-ruske vojne imeli veliko težav, saj so načrtovali, da bodo 30 odstotkov izvoza ustvarili v Rusiji. Zaradi vojne so morali vse posle ustaviti, a so k sreči prisotni tudi na drugih trgih v Evropi ter v Aziji in Južni Ameriki.

Za veliko naložbo so se odločili tudi v podjetju Sico, ki ima s sestrsko družbo Robust proizvodne in poslovne prostore v industrijski coni Arnovski gozd pri Žalcu. Zaradi vedno večjega povpraševanja po njenih storitvah in izdelkih je Sico povečal prostore, namenjene proizvodnji. Zgradil je novo halo, v kateri bo od letos ponudil tri nove storitve, med njimi tudi prašnato lakiranje večjih konstrukcij. »Naša lakirnica bo ena največjih v tem delu sveta,« je napovedal direktor Marjan Volpe. Naložba v gradnjo nove hale in nakup nove

tehnološke opreme je bila vredna 7,5 milijona evrov.

Največja vlagateljica v regiji je bila lani, in tako bo najbrž tudi letos, šmarska družba Pišek – Vitli Krpan, ki je vodilna proizvajalka gozdarskih vitlov na svetu, njeni izdelki so plod lastnega razvoja. Najprej se je lotila naložbe, vredne 14,1 milijona evrov, s katero bo povečala proizvodne zmogljivosti in jih še bolj avtomatizirala. Nato se je odločila še za eno veliko naložbo, ki jo je ocenila na 12 milijonov evrov. V okviru tega projekta bo med drugim postavila dodatno montažno-skladiščno halo, namestila opremo za predobdelavo in površinsko zaščito kovin ter kupila enega najsodobnejših laserjev za razrez pločevine na svetu. Za to naložbo, ki bo predvidoma končana leta 2024, je šmarsko podjetje dobilo več milijonov evrov nepovratne državne pomoči.

Zlata gazela in dva podjetnika leta

Leto 2022 je bilo očitno leto družbe Pišek – Vitli Krpan. Njen ustanovitelj in lastnik Franc Pišek je k predlanski srebrni gazeli lani postavil še kipec zlate gazele, ki jo je dobil kot vodja najboljšega hitro rastočega podjetja v državi. Med slovenskimi podjetniki velja to priznanje za eno najbolj prestižnih. Lani sta se iz regije zanj potegovali tudi družbi Carbonautica iz Velenja in Robust iz Arje vasi. V malo več kot dveh desetletjih so najboljše gazele savinjske regije enajstkrat dobile tudi nacionalno priznanje in so po

številu prejemnikov na prvem mestu v državi.

Lani je celjska regija dobila tudi dve priznanji podjetnik leta. Marca je Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije za podjetnika leta 2021 izbrala Metko in Tomaža Marovta, ki na Stranica vodita družinsko podjetje Marovt. Glavno dejavnost podjetja predstavljajo kovanje, izdelava in obdelava odkovkov ter izdelava stružnih delov za najbolj znane blagovne znamke v avtomobilski industriji. Že vrsto let se uvršča med najboljša hitro rastoča podjetja, njegova proizvodnja kovanja je tehnološko najnaprednejša v državi in ena najnaprednejših v Evropi. Podjetje se ponaša z visoko stopnjo avtomatizacije in digitalizacije, na pet zaposlenih ima več kot enega robota. Vsi robotizirani procesi so plod njihovega znanja in razvoja. Z veliko količino podatkov, ki jih je pridobilo v zadnjih letih, je podjetje Marovt sposobno začeti tudi hiperavtomatizacijo, to je uvajanje sodobnih metod umetne inteligence, ki bodo v prihodnosti vodile proizvodne procese in tudi celotno poslovanje.

Podjetje Marovt večino prihodkov ustvari na tujih trgih. Prisotno je povsod, kjer so tovarne največjih proizvajalcev avtomobilov. Ker poskuša zmanjšati svojo odvisnost od avtomobilске industrije, na katero je še vedno vezanih zelo veliko podjetij na Celjskem, se usmerja tudi v druge dejavnosti, med katerimi sta tudi obrambna industrija in proizvodnja medicinske opreme.

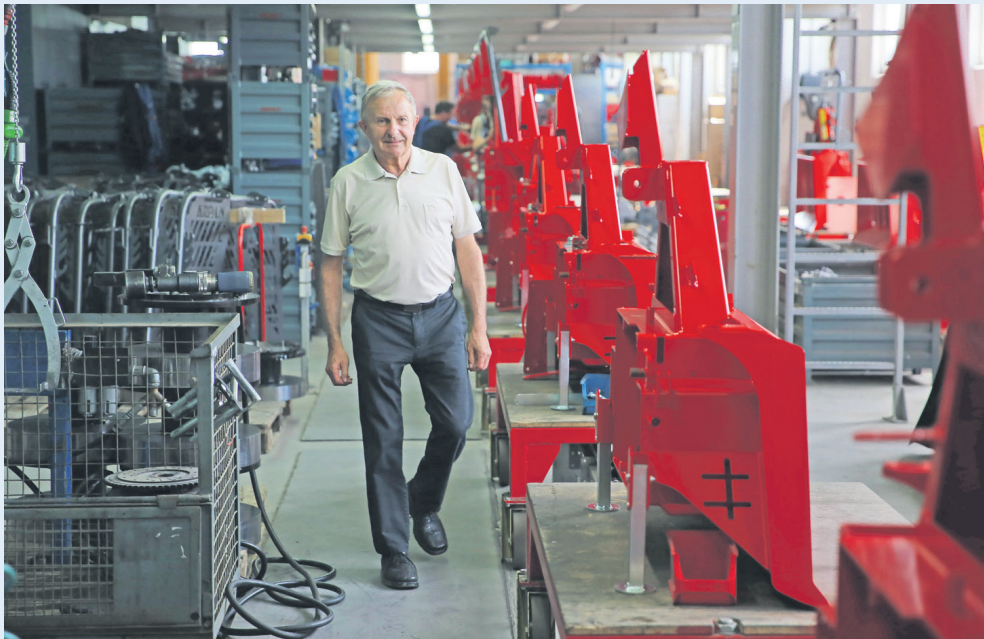
Konec leta je obrtna zbornica za podjetnika leta 2022 izbrala Ivana Cajzka, lastnika in direktorja uspešnega gradbenega podjetja Gic Gradnje iz Rogaške Slatine. Podjetje s sto zaposlenimi in približno 60 milijoni evrov prihodkov ima na svojem seznamu že približno 1.400 projektov. Gradi poslovne, gospodarske, industrijske in turistične stavbe, obnavlja kulturno dediščino, gradi in vzdržuje tudi infrastrukturo ter izvaja inženirske storitve. Doslej največja projekta slatinskega podjetja sta dograditev potniškega terminala na ljubljanskem letališču in 120 tisoč kvadratnih metrov velika garažna hiša za skladiščenje v Luki Koper. Vrednost vsakega od projektov je znašala več kot 17 milijonov evrov. Gic Gradnje trenutno končujejo veliko logistično središče v Hočah, končujejo tudi gradnjo doma upokoencev na Ptuj in mestne knjižnice v Mariboru. V Mariboru gradijo tudi upravno stavbo Zavarovalnice Sava, ki bo najvišja poslovna stavba v tem mestu.

Predsednik in najemnik

Naziv podjetnik leta, ki ga je dobil leta 2018, ima tudi Peter Pišek, lastnik in direktor celjskega podjetja Pišek – HSF Logistic. Pišek je lani želel postati predsednik Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije, a mu ni uspelo. Prebil se ni niti v drugi krog volitev. Je pa konec leta postal predsednik celjske obrtne zbornice, sredi leta pa s sinom Mitjo ponosen najemnik hotela na Celjski koči.

Svetla podjetniška zvezda

Zmagovalci leta 2022 so lastnik Franc Pišek in zaposleni v podjetju Pišek – Vitli Krpan. Odločili so se za razširitev in posodobitev proizvodnje, kakršne v gospodarstvu na Celjskem že dolgo ni bilo. Ali pa je sploh še ni bilo. Naložba, pri kateri z izdatno finančno podporo sodeluje tudi država, je vredna kar 26 milijonov evrov. Šmarsko podjetje je bilo lani razglašeno za najbolj uspešno gazelo v državi, Franc Pišek se je na lestvici najbogatejših Slovencev uvrstil med tiste, ki so v primerjavi z letom 2021 najbolj povečali svoje premoženje.

Franc Pišek se je na lestvici najbogatejših Slovencev uvrstil med tiste, ki so v primerjavi z letom 2021 najbolj povečali svoje premoženje. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Oddaja hotela na Celjski koči je v delu javnosti zasejala seme dvoma, ali je posel, ki sta ga Mestna občina Celje in njena družba ZPO sklenili s podjetjem Pišek gostinstvo, res v skladu z vsemi pravili in zakoni. Peter Pišek namreč ni samo vpliven celjski podjetnik ter pomemben funkcionar v obrtni zbornici, ampak je tudi mestni svetnik. A sta Piškova odgovorila, da je bilo vse narejeno po črki zakona in da je družina na svoji dosedANJI podjetniški poti uspela zaradi trdega dela. Trdo delo sta napovedala tudi na Celjski koči, ki pa je bila zanj očitno pretrd oreh. Po manj kot sedmih mesecih sta obupala in se konec leta vrnila v dolino.

Alfi kupoval tudi na Celjskem

Kljub vsem težavam, s katerimi so se soočala podjetja, je bilo tudi leto 2022 živahno na področju nakupov in prevzemov.

Veterinarsko postajo Šmarje pri Jelšah, ki je edino veterinarsko podjetje v Sloveniji s tremi koncesijskimi enotami, je v začetku leta kupil naložbeni sklad Alfi PE. Kot so takrat pojasnili v skladu, želijo povezati razdrobljen trg ponudnikov veterinarskih storitev v Sloveniji. Njihov cilj je oblikovanje sodobne veterinarske skupine, ki bo pokrivala celotno državo. Agencija za varstvo konkurence odločbe o tem, ali je prevzem šmarske veterinarske postaje, ki je bila v večinski lasti Tomija Rumpfa, skladen s pravili konkurence še vedno ni izdala.

Aprila je Generalijev sklad GEF priglasił nakup celjskega Zobozdravstva Diamant. Podjetje je pred petimi leti ustanovil zobozdravnik Jure Robič, ki je povedal, da vstop finančnega sklada vsekakor pomeni pomemben korak naprej v razvoju celjske družbe. Napovedal je tudi, da bo Zobozdravstvo Diamant, ki je eden najbolj opremljenih zobozdravstvenih centrov v Sloveniji, postalo središče povezovanja zdaj razdrobljenega zasebnega zobozdravstva. Ko

nec leta je upravljanje sredstev sklada Generali GEF, torej tudi naložbe v Zobozdravstvo Diamant, prevzel sklad Alfi PE, ki ima na Celjskem še nekaj drugih naložb. Največja je 80-odstotni lastniški delež v družbi Engrotuš, ki upravlja verigo trgovin Tuš. Alfi je novembra trgovska podjetja v jugovzhodni Evropi pozval, naj povedo, ali jih zanima nakup celotne trgovske verige oziroma delov njenega premoženja. Prospekt s ponudbo naj bi poslal tudi trgovskemu podjetju Jagros, kjer o tem niso želeli govoriti, vendar niso zanimali, da so ponudbo dobili.

Celjsko podjetje Cep, ki trguje z odpadki in je širši javnosti postalo znano, ko se je domnevno zapletlo v nezakonito odlaganje komunalnega blata, je spomladi kupila družba Kostak iz Krškega. Direktor in večinski lastnik Cepa Urban Majcen razlogov za prodajo ni želel pojasniti. Majcen je povezan tudi s specialistično kliniko Dvorec Lanovž, ki jo je z ženo Sabino in nekaj partnerji odprl maja 2018. V podjetju, ki vodi kliniko, so lani napovedali, da nameravajo ob dvorcu zgraditi še dve stavbi.

Najvišje spet družina Jager

Kriza se, vsaj zaenkrat, ni dotaknila najbogatejših, saj so mnogi med njimi še povečali svoje premoženje.

Lanska lestvica sto najbogatejših slovenskih podjetnikov za širše celjsko območje ni pomenila kakšnega velikega presenečenja. Nanjo se je uvrstilo deset podjetnikov, večinoma znanih že iz prejšnjih let, le mesta, na katera so se uvrstili, so bila nekoliko drugačna. Najvišje na lestvici je bila spet družina Jager. Novinka med deseterico je bila znana podjetniška družina Kronovšek, na lestvico sta se vrnila Boštjan Marovt in Iztok Špan. Med sto najpremožnejšimi v Sloveniji sta od lani na Celjskem premoženje najbolj povečala oče in hči Ivan Pfajfar in Maša Pfajfar Toplak, lastnika celjskega podjetja Inpos, ki trguje s tehničnim blagom. Uvrstila

sta se na 21. mesto, kar je najboljše, odkar se družina Pfajfar uvršča med stoterico najbogatejših. Inpos je lani odprl že svoje šesto prodajno središče, na Ljubečni postopoma gradi veliko skladiščno in transportno središče.

Med tistimi, ki so v primerjavi z letom 2021 najbolj povečali svoje premoženje, je bil lani tudi Franc Pišek. Med deset najbogatejših podjetnikov in podjetniških družin v regiji so se lani uvrstili še Uroš Merc in Miran Zagožen ter družini Strašek in Moškotevc.

Dve kadrovski

Slovensko-češkemu poslovnežu Tomažu Subotiču je konec leta vendarle uspelo, da je postal član nadzornega sveta v Uniorju. Poleg manjših delničarjev, ki so se že nekaj časa zavzemali za spremembe v nadzornem svetu, ki je bil večinoma politično nastavljen, je njegovo imenovanje podprl tudi Slovenski državni holding, ki je največji lastnik zreške družbe.

Za zanimivo kadrovsko okrepitev so se lani odločili v celjskem Vocu. Mateju Štinglu, ki je podjetje samostojno vodil od 1. januarja 2020, se je pridružil Marjan Dikaučič, pravosodni minister v zadnji vladi Janeza Janše. Na vprašanje, zakaj še en direktor, je Roman Moškotevc, ki si lastništvo Voca deli z Janezom Škobernetom, odgovoril, da se je obseg poslov, ki jih opravlja podjetje, v zadnjem času tako povečal, da sta pri vodenju potrebna dva človeka. Dikaučič, Moškotevc in Škobernet naj bi povezoval tudi poskus prodaje oziroma nakupa poslovnih prostorov v stavbi v Prešernovi ulici v Celju, v kateri je pred leti delovala Banka Celje. Pravosodno ministrstvo je v času, ko ga je še vodil Dikaučič, od podjetja Ansitra, ki sodi v skupino Voc, te prostore nameravalo odkupiti za 3,5 milijona evrov, kar je občutno več, kot je Ansitra za stavbo plačala prejšnjemu lastniku, finančnemu skladu Alfi. Nova vlada je prodajo ustavila in naročila revizijo posla.

Lanski Mos je bil zadnji, na katerem je Franc Pangerl sodeloval kot predsednik upravnega odbora Celjskega sejma. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Očeta zamenjala hči

Po dveh sušnih letih, ko zaradi ukrepov za zaustavitev pandemije koronavirusa niso smeli poslovati, je celjskim sejmarjem lani končno uspelo spraviti pod streho vse načrtovane sejme. Temu primerni so bili prihodki družbe, ki naj bi po prvi oceni spet znašali približno 4 milijone evrov, rdeče številke je zamenjal dobiček.

Dobro poslovanje ni bilo edina novica, ki so jo v družbi Celjski sejem konec leta sporočili javnosti. Po

enaintridesetih letih se je z vrha družbe umaknil Franc Pangerl. Do leta 2011, ko se je upokojil, je bil predsednik uprave, nato je prevzel vodenje upravnega odbora. Na tem mestu ga je 1. januarja zamenjala hči Nina Ermenc Pangerl. Franc Pangerl, ki je lani dopolnil 74 let, je ostal član upravnega odbora.

V družbi Celjski sejem tudi letos pričakujejo uspešno poslovanje. Načrtujejo devet sejmov in tri festivale ter pričakujejo, da bodo v svojih prostorih gostili še

Nina Ermenc Pangerl je 1. januarja prevzela vodenje upravnega odbora družbe Celjski sejem.

več kongresov in drugih prireditvev kot v času pred epidemijo koronavirusa.

Poleti so v Laškem končali eno največjih naložb v zadnjem letu – novo krožišče. Z njim se je bistveno povečala pretočnost prometa skozi Laško. (Foto: SHERPA)

Nekdanja Pasaričeva hiša je zaživela v novi podobi in z novo vsebino. Laška hiša, kot se imenuje danes, gosti različne delavnice, tečaje, degustacije lokalnih jedi in pijač ter kulinarčne večere. (Foto: SHERPA)

Dejavni na številnih področjih

Leto prineslo novega župana in nove izzive

V občini Laško je bilo leto 2022 leto jubilejev. Visoke obletnice so slavili društva in posamezniki. V zgodovino se je leto zapisalo tudi po menjavi na čelu občine, saj so po šestnajstih letih dobili novega župana, medtem ko v Radečah dosedanji župan na volitvah ni imel konkurence. Leto je v obeh občinah prineslo tudi več projektov, ki pomenijo kakovostnejše življenje občanov, a tudi številne nove izzive, zlasti pri soočanju z energetsko krizo in vesplošno rastjo cen. Da se z razmerami uspešno spopadajo in da minulo leto ne glede na vse ocenjujejo kot uspešno, pravijo tako v Laškem kot v Radečah. V leto 2023 oboji vstopajo optimistično ter polni načrtov o uresničevanju novih pomembnih projektov.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

Občina Laško je leto 2022 razglasila za leto planinstva, saj so v Planinskem društvu Laško obeleževali kar tri častitljive jubileje: sto let ustanovitve planinskega društva, 70 let od odprtja planinskega doma na Šmohorju ter 110 let od smrti Laščana Frana Orožna, geografa in ustanovitelja Slovenskega planinskega društva. Ob tem je Čebelarstvo društvo Laško slavilo 120-letnico, pred 160 leti je bila ustanovljena Laška pihalna godba ... Občina je svojo uspešnost in razvojno usmerjenost dokazovala tudi s številnimi priznanji in certifikati. Destinacija Laško je v razvoju trajnostnega turizma osvojila naziv Slovenia Green Platinum ter certifikat Unescove globalne mreže učečih se mest.

Pomembne naložbe

Življenje v občini Laško so obogatili tudi številni projekti in naložbe. Poleti so končali eno največjih lanských naložb – novo krožišče ter uvoz na parkirišče Kulturnega centra Laško. V Rimskih Toplicah raste dolgo načrtovana in težko pričakovana športna dvorana. Ob tem so v občini urejali tudi druge športne in rekreacijske površine, od teniškega prostora do košarkarskega igrišča Gorana Dragiča v Marija Gradcu. Tik pred koncem leta 2022 je Občina Laško z izbranimi izvajalcema podpisala pogodbo za gradnjo kanalizacijskega sistema v več delih občine, ki mora biti končana do oktobra. Gradili so tudi skoraj deset kilometrov dolg vodovod Oj-

stro-Tovsto-Zahum-Brstnik, na katerega se bo priključilo 40 gospodinjstev.

Že dlje so v načrtu ukrepi, ki bi Laščanom zagotovili večjo varnost pred poplavami. Občina Laško je zato naročila izdelavo projektne dokumentacije za protipoplavne ukrepe na reki Savinji vse do naselja Udmat in na potoku Rečica v območju blokovskega naselja Debro. V zaključni fazi so tudi spremembe in dopolnitve OPPN za infrastrukturne ureditve v Rimskih Toplicah, vključno z novim mostom čez Savinjo.

Prvo samooskrbno mestno jedro v Sloveniji

Tudi v občini Radeče se bodo leta 2022 spominjali po več

Plaz počasi drsi v dolino in ogroža vas Stopce. Tudi ogromni piloti na spodnjem in zgornjem delu plazu niso zaustavili plazenja zemlje. Potrebni bodo dodatni ukrepi. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

BOJANA AVGUŠTINČIČ

pridobitvah. Povsem novo podobo je dobila ploščad v središču mesta, z novim pločnikom so povezali južni del mesta s starim uvozom v Radeče. Pod Magolnikom je občina prenovila skoraj kilometer javne poti. Osrednji kulturni hram v Radečah je dobil novo podobo, hkrati je bil energetsko prenovljen. Energetsko prenovi je

dočakal tudi Prosnetni dom Vrhovo. V okviru projekta Wifi4EU je bil vzpostavljen dostop do brezplačnega interneta na desetih lokacijah. Radeče so postale tudi prvo samooskrbno mestno jedro v Sloveniji. Sončna elektrarna, ki jo je na strehi Zdravstvenega doma Radeče postavilo podjetje Sonce energija, naj bi proizvedla približno 120 megavati ur električne energije na leto in tako pokrila potrebe radeškega mestnega jedra po električni energiji.

Strah pred plazečo zemljo

V Laškem so ena večnih težav plazovi. V zadnjem času največ skrbi povzroča plaz v Stopcah, ki se je sprožil konec leta 2019 in ki kljub opravljeni sanaciji še vedno ogroža vas. Tamkajšnji prebivalci so zaskrbljeni, saj opažajo, da se razpoke v tleh in na stavbah večajo in nastajajo nove. Da projekt za zaščito naselja ni bil uspešen, se je izkazalo med urejanjem območja. Prebivalci Stopca na vsakem koraku opažajo, da hrib še vedno polzi proti dolini in ogroža vas. Predvideni so nadaljnji ukrepi. Konec minulega leta so se začela tudi dela, povezana z enim največjih projektov v zgodovini radeške občine. Občina se je v sodelovanju z ministrstvom za okolje in prostor lotila sanacije plazu Žebnik. Urejanje plazu, ki že desetletja ogroža več stanovanjskih in gospodarskih stavb, bo trajalo tri leta.

Skrb za kulturno in rudarsko dediščino

Konec poletja je v Laškem zaživela Laška hiša. Staro stanovanjsko hišo v mestnem jedru je občina v sodelovanju s Stikom Laško s pomočjo evropskih sredstev temeljito prenovila ter ji vdahnila novo življenje.

V njej se vrstijo različne delavnice, tečaji, degustacije lokalnih jedi in pijač ter kulinarčne večeri. Predvsem je Laška hiša namenjena promociji ponudnikov kolektivne blagovne znamke Okusiti Laško, posledično tudi gostinstva in turizma v občini.

Občina je pridobila tudi projekte za obnovo starega mestnega jedra Laškega, prav tako je predvidena ureditev trškega jedra v Marija Gradcu. V omenjenem kraju so se spomladi ob uspešnem koncu posodobitve železniške proge Celje-Zidani Most razveselili tudi nove kapelice.

V Laškem in Zasavju so se domislili tudi izvirnega načina, kako rudarsko dediščino približati turistom. Zasnovali so skoraj 30 kilometrov dolgo tematsko turistično pohodno pot Srečno, ki povezuje štiri občine z rudarsko zapuščino: Laško, Hrastnik, Trbovlje in Zagorje ob Savi.

Marko ugnal Franca, Tomaž brez konkurence

Leto je v Laškem prineslo tudi novega župana. Franca Zdolška, ki je občino vodil šestnajst let, je v drugem krogu županskih volitev premagal mladi Marko Šantej. Podprlo ga je kar 65 odstotkov volivcev. Zagotovil je, da bo občina ne glede na menjavo vodstva nadaljevala vse začete oziroma načrtovane projekte. Sprememb v občinski upravi ne napoveduje. Razen zapolnitve mesta direktorja občinske uprave, ki je trenutno nezasedeno, drugih dodatnih zaposlitev v tem trenutku ne načrtuje, delo župana bo opravljal poklicno.

Medtem se je radeški župan Tomaž Režun na novembrske lokalne volitve podal brez konkurence. Bil je edini kandidat in tako občino vodi že tretji mandat.

Nadomestna kapelica svetega Petra v Marija Gradcu je bila donacija podjetij Občini Laško ob uspešno končanem projektu posodobitve železniške proge Celje-Zidani Most. (Foto: Andraž Purg - GrupA)

Občina Radeče je v sodelovanju z ministrstvom za okolje in prostor konec minulega leta začela urejati plaz Žebnik, ki že desetletja ogroža več stanovanjskih in gospodarskih stavb. (Foto: FB Tomaž Režun)

Šentjurski hotel Žonta je bil nekoč priljubljeno srečališče, lani se je stavba spremenila v pogorišče. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Odprtje Športne dvorane Štore je pospremila izjemna plezalska točka domačinke Pie Jereb. (Foto: SHERPA)

Odprtje nakhoda Sonce v Rogaški Slatini, v ozadju je gradbišče, kjer rase razgledni stolp Kristal (Foto: SHERPA)

Da želijo okolju prijazen razvoj kraja in ne še enega skladišča, so na zboru krajanov opozarjali krajanji Mestinja v šmarski občini. (Foto: TS)

Veliko prenov in naložb, pa tudi požar in spori

Od predsedniškega kandidata do glavnega dobitka

TINA STRMČNIK

V Obsotelju in na Kozjanskem je minulo leto prineslo izboljšave na infrastrukturnem, zdravstvenem, šolskem in še katerem področju. V Šentjurju je pogorel nekoč priljubljen hotel Žonta, v Rogaški Slatini so začeli graditi velikopotezne projekte, ki jih občinsko vodstvo opisuje kot nove razsežnosti mesta. Lokalne volitve niso prinesle večjih presenečenj, saj so na čelu vseh občin ostali isti župani kot v prejšnjem mandatu.

TINA STRMČNIK

V Šentjurju so se po mesecih gradbenih del in zastojev domačini in obiskovalci razveselili odprtja krožišča pri OŠ Franja Malgaja ter podhoda, ki omogoča varnejši prehod prometnice. Nov podhod z dvigali bo zgrajen še pri Železniški postaji Šentjur, ki bo deležna še vrste izboljšav. Pristojni obtem obljublajo povečano pretočnost in hitrost železniškega prometa. Če bodo zaradi tega potniki deležni krajših potovalnih časov, bomo še videli.

Stroji brnijo na območju industrijske cone, kjer komunalno urejajo dodatna zemljišča za poslovno dejavnost. Pomembna pridobitev v sklopu tega projekta bodo ukrepi za zagotavljanje poplavne varnosti. Kar milijon kubičnih metrov visokih vod Voglajne in Pešnice pa bosta lahko sprejela dva suha zadrževalnika, ki sta načrtovana v Lokarjah in Črnlolici.

Od propadajoče zgradbe do prostorov za podjetnike – s

temi besedami bi lahko opisali spremembo, ki je bila deležna stavba nekdanje Auree v Gorici pri Slivnici. Občina je tam uredila novo enoto podjetniškega inkubatorja. Novo fasado in prenovljeno notranjost je dobil Planinski dom na Resevni. Na novo urejena je okolica šentjurskega pokopališča. Občina je proti koncu kopalne sezone na prenovljenem kopališču uspela zagotoviti še tobogan.

Narava hotela zadala zadnji udarec

Šentjurčane je dolgo v oči bodel nekdanji hotel Žonta brez oken in vrat ter z neurejeno okolico. Kritike so med drugim letele na lastnika stavbe, podjetje Voc ekologija, ki je stavbo kupilo in tam predvidevalo novogradnjo, namenjeno stanovanjem in poslovni dejavnosti. V začetku junija so zaradi udara strele nekoč enega

vidnejših hotelov na Celiškem ognjeni zublji v le nekaj urah povsem uničili.

Medtem ko so se obnovljenih prostorov veselili v OŠ Slivnica pri Celju, so zapleti nastali pri umeščanju podružnične osnovne šole na Kalobjelu. Neposredni sosedje se z idejnim projektom za gradnjo nove šole z vrtcem in s telovadnico ne strinjajo, zato se je umeščanje v prostor zavleklo. Da bo bivanje lepše na jesen življenja, je Dom upokojencev Šentjur namenu predal Hišo Gustav. Gre za prizidek doma, namenjen dnevnim oblikam varstva starejših in njihovim začasnim namestitvam.

Šentjurčani so doslej prvič v zgodovini med svojimi soobčani imeli kandidata za predsednika države. A je glasbenik Gregor Bezenšek od kandidature odstopil, saj naj bi se nanj zgrinjali pritiski, sovražna sporočila in grožnje.

Od sonca do kristala

Leto 2022 je bilo posebno za Občino Rogaška Slatina. Ker je prebivalec tega zdraviliškega kraja vplačal zmagovalno kombinacijo igre Eurojackpot, je v občinsko malho kapnilo skoraj 1,7 milijona evrov davka od igre na srečo. Občina je o porabi tega zneska pripravila anketo med občani. Največjo

podporo je dobila ideja o gradnji letnega bazena.

Sreča se je slatinski občini nasmehnila tudi, ko je vlada odločila, da bo za gradnjo 106 metrov visokega razglednega stolpa Kristal prispevala do dva milijona evrov sofinanciranja upravičenih stroškov. Zagotovo so si snovalci projekta ob tej novici oddahnili, saj se je ocena naložbe doslej povzpela že na približno štiri milijone evrov, kar je skoraj enkrat toliko kot takrat, ko so javnosti prvič predstavili idejo o tej najvišji stavbi v državi. Občani budno spremljajo dogajanje na doslej največjem gradbišču v občini. V neposredni bližini sta že nadhod Sonce in parkirišče P+R, medtem ko še vedno ni znano, kaj bo z nekdanjim industrijskim območjem, ki je v zasebni lasti.

Med uspehi in spori

V občini Šmarje pri Jelšah so uspeli s postopkom razdružitve presekatki gordijski voz, ki se je vrsto let spletal okoli dvorca Jelšingrad. Občina je tako postala lastnica stavbe, ki velja za edinstveni primer arabsko-mavrske arhitekture v Sloveniji. Da obnova gradu ne bo misija nemogoče, bo pomagala država. Slednja bo za Jelšingrad, a tudi za obnovo gradov v Podčetrtku in Podredu skupno namenila več kot tri

milijone evrov. Država je primaknila še za gradnjo oskrbovanih stanovanj, ki v Šmarju že dobivajo končno podobo.

Da želijo okolju prijazen razvoj kraja in ne še enega skladišča, od koder bi se širili hrup, prah in drugi moteči dejavniki, so na zboru krajanov opozarjali krajanji Mestinja. Želeli so, da bi občina za zemljišče, kjer želi podčetrški podjetnik graditi skladišni plato, pristopila k izdelavi novega občinskega prostorskega načrta. Vlagatelj je ob protestu krajanov opozarjal na gospodarsko škodo in omenjal odškodninsko tožbo.

Zdravstveni dom Šmarje pri Jelšah je na javnem razpisu zdravstvenega ministrstva pridobil skoraj 650 tisoč evrov za ureditev sodobnega fizioterapevtskega centra v prvem in drugem nadstropju tamkajšnje stare šole. V stavbi bo uredil še prostore za preventivno dejavnost in za patronažno varstvo družin. V staro šolo naj bi se kasneje preselila še uprava omenjenega zdravstvenega zavoda. Slednji je imel minulo leto precej težav zaradi odpovedi zdravnikov družinske medicine in z očitki uporabnikov, da so zdravstvene storitve težko dostopne.

»Kdor zmore, naj pride v Štore«

Takšno je bilo geslo ob odprtju težko pričakovane športne dvorane ob OŠ Štore. V lokalni skupnosti so prepričani, da bo slednja omogočila dobre pogoje za najrazličnejše športne dejavnosti. Od stavbe, ki s svojo arhitekturno podobo opozarja na železarsko preteklost kraja, si domačini obetajo tudi živahnosti kulturni in družabni utrip.

Medtem ko je veselje posprenilo odprtje dvorane, je gradnja kanalizacijskega sistema v občini za sabo potegnila nekaj prometnih zastojev in posledično nejevolje med ljudmi. Občani so ob brnenju

gradbenih strojev opozarjali tudi na potrebo po pločniku ob glavni cesti, a slednji ne bo zgrajen naenkrat, temveč po delih.

Lesen most, ki v kraju Opolka vodi proti Kompolam, je med domačini porajal vprašanja o varnosti. Njihov glas je dosegel svoj namen, saj je bil most nazadnje deležen popravila. Na dolgoročno rešitev za prečkanje Voglajne in železniške proge, in sicer nadvoz, bo treba še počakati.

Da marsičesa v Štorah ne bi bilo, če ne bi tega kraja zaznamovala železarska industrija, je bilo mogoče slišati na prireditvi, s katero so obeležili 170 let te dejavnosti v kraju. Sodelujoči so se strinjali, da vzajemno sodelovanje lokalne skupnosti in gospodarstva še danes prinaša napredek. Nekoliko manj sožitja je bilo med občino in lastniki psov. Razjezila jih je namreč prepoved gibanja teh štirinožnih živali na tlakovani sprehajalni poti v naselju Lipa.

Imajo marsikaj, kar imajo veliki

Veliko opravljenega dela lahko pokažejo tudi v manjših občinah. V občini Podčetrtek so ob vrtcu v Pristavi pri Mestinju zgradili nov prizidek z dvema novima oddelkoma. Medtem ko je direkcija za vode sporočila, da ponovna ojezeritev Vonarskega jezera ni možna, je občina za območje pripravila idejni načrt o ureditvi turistično-rekreacijskega centra.

V občinah Kozje in Rogatec so med drugim začeli graditi enoti doma starejših. V Rogatcu so namenu predali nov skoraj ničenergijski vrtec. Pod streho nove stavbe se že razlegata smeh in vrišč malčkov. V občini Dobje so namenu predali obrtno cono Zgornje Brezje. Dobjanski gospodarstveniki bodo lahko poslovne prostore za svoja podjetja končno gradili tudi na domačih tleh.

Celjsko gradbeno podjetje Remont je začelo prizidek k zdravstvenemu domu v Nazarjah graditi sredi lanskega decembra, končalo naj bi ga januarja 2024. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Občina Mozirje je septembra začela graditi težko pričakovan prizidek h kulturnemu domu. Na malo manj kot tisoč kvadratnih metrih površin bodo prostor dobile tamkajšnja knjižnica, muzejska zbirka in godba Zgornje Savinjske doline. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Mozirska koča naj bi bila glede na pogoje razpisa, na katerem je Planinsko društvo Mozirje prejelo dobršen del denarja za gradnjo, zgrajena že do konca lanskega leta. Zaradi zaostrenih pogojev pri nakupu materialov društvu to ni uspelo. Na fotografiji je podoba iz lanskega oktobra. (Foto: PD Mozirje)

V medijih je lani tudi po zaslugi predsednika republike Boruta Pahorja, ki je prerezal otvoritveni trak, precej odmevala pridobitev Osnovne šole Ljubno, ki je na začetku letošnjega šolskega leta postala uradno bogatejša za prvo pametno učilnico v Sloveniji. (Foto: STA)

Leto 2022 v barvah Zgornje Savinjske doline

Le dočakali gradnjo prizidka k zdravstvenemu domu

V zadnjih nekaj letih je bilo v Zgornji Savinjski dolini veliko govora o gradnji prizidka k zdravstvenemu domu v Nazarjah, ki predstavlja središče zdravstvene oskrbe v dolini. Idej, kako reševati prostorsko stisko v njem, je bilo skoraj toliko kot občin. Ko se je že zdelo, da se jim ne bo uspelo poenotiti, se je to le zgodilo in Zgornjesavinjčani so tik pred koncem leta dočakali začetek gradnje prizidka. Gre za osrednji projekt, ki povezuje vseh sedem zgornjesavinjskih občin, v katerih tudi sicer ni manjkalo takšnih in drugačnih pridobitev. Občini Rečica ob Savinji in Luče sta dobili celo novo vodstvo.

ŠPELA OŽIR

Župani občin Zgornje Savinjske doline so bili septembra lani enotni, da lahko nazarski župan Matej Pečovnik podpiše pogodbo z najugodnejšim podjetjem, ki se je prijavilo na javni razpis za gradnjo prizidka k zdravstvenemu domu. Pečovnik je tako konec septembra podpisal pogodbo s podjetjem Remont iz Celja, ki bo prizidek zgradilo za približno 5,6 milijona evrov.

Celjsko gradbeno podjetje je začelo prizidek graditi sredi decembra, končalo naj bi ga januarja 2024. Občina Nazarje je kot nosilka projekta pripravila razdelilnik stroškov med posameznimi občinami za naslednje dve leti, pri čemer bo od cene izvajalca odštela 949 tisoč evrov, ki jih bo pristavilo ministrstvo za zdravje. Polovico bo pokrila Občina Nazarje, preostanek druge občine.

Okrepljen kulturni hram

Za Občino Mozirje to ni edini večji projekt. Septembra je začela graditi težko pričakovan prizidek h kulturnemu domu, ki je bil pozidan leta 1940 kot dom katoliškega društva. Dokončan je bil po drugi svetovni vojni in je v sedemdesetih letih dobil še prizidek, ki so ga zdaj podrli zaradi gradnje novega. Na malo manj kot tisoč kvadratnih metrih površin bodo prostor dobile tamkajšnja knjižnica, muzejska zbirka in godba Zgornje Savinjske doline. Dozidava, katere vrednost znaša 1,6 milijona evrov in katere izvajalec je polzelsko podjetje Halo mojstri, naj bi bila končana do letošnje jeseni. Občina Mozirje je julija položila še temeljni kamen za gradnjo prizidka k osnovni šoli in vrtcu. Potrebe po dodatnih prostorih so zaradi priseljenih družin velike.

ŠPELA OŽIR

Planinci bodo morali še počakati

Mozirska koča naj bi bila glede pogojev razpisa, na katerem je Planinsko društvo Mozirje prejelo dobršen del denarja za gradnjo, zgrajena že do konca lanskega leta. Zaradi zaostrenih pogojev pri nakupu materialov društvu to ni uspelo. Pridobilo je dovoljenje za polletni zamik naložbe in tako se bomo lahko dokončane koče razveselili letos. Člani društva so se v preteklem letu sicer v prvi vrsti ubadali z zagotovitvijo dodatnega denarja. Ko je že

kazalo, da jim je uspelo zbrati dovolj finančnih sredstev, so cene materiala poletele v nebo. Podražila sta se tudi pohištvo in notranja oprema.

S prvo pametno učilnico

V medijih je lani tudi po zaslugi predsednika republike Boruta Pahorja, ki je prerezal otvoritveni trak, precej odmevala pridobitev Osnovne šole Ljubno, ki je na začetku letošnjega šolskega leta postala uradno bogatejša za prvo pametno učilnico v Sloveniji. Namenjena je osnovnošolcem, ki v njej na inovativen in interaktiven način s pomočjo sodobnih učnih metod in umetne inteligence pridobivajo uporabna znanja s področja turizma, varstva okolja, ohranjanja narave, samooskrbnosti, zelene tehnologije in zelene mobilnosti. Občina Ljubno se je razveselila naziva najuspešnejše podeželske skupnosti leta 2022. Ocenjevalci so jo prepoznali kot stičišče idej, ki z vztrajnim, s poštenim in z odprtim delom gradi povezave na vseh področjih družbenega življenja.

Stroškov jima ni treba plačati

Nekoliko manj vedre vsebine so povezane z zapiranjem odlagališča Podhom. Občina Gornji Grad je pred malo več kot petimi leti zaradi neplačila stroškov zapiranja odlagališča Podhom vložila tožbo zoper občini Mozirje in Rečica ob Savinji. Lani je bil sodni postopek končan.

Občina Gornji Grad je sodbo izgubila. Občinama Mozirje in Rečici ob Savinji stroškov zapiranja odlagališča ni treba plačati, saj naj bi nekdanja skupna Občina Mozirje na njem prenehala odlagati odpadke že pred leti. Na odlagališču Podhom, ki je prenehalo delovati leta 2010, bodo do končnega zaprtja nastajali stroški obratovanja odlagališča v zapiranju. Komunala Gornji Grad je kot upravljavec odlagališča dolžna izvajati meritve še 25 let in izvajati ukrepe varovanja okolja.

Po volitvah brez bistvenih sprememb

Volilno leto v Zgornji Savinjski dolini ni prineslo bistvenih sprememb. Nova župana so dobili le v občinah Luče in Rečica ob Savinji, kjer dosedanja župana Ciril Rosc in Ana Rebernik nista več kandidirala. Občino Luče od lanske jeseni vodi Klavdij Strmčnik in Občino Rečica ob Savinji dr. Majda Potočnik. Tudi na lanskim državnoborskih volitvah so Zgornjesavinjčani prišli do »svoje« poslanca. Tako kot že na nekaj preteklih tovrstnih volitvah se je v parlament uspelo prebiti kandidatu stranke SDS. Barve omenjene stranke zastopa Jožef Jelen. Za las se je poslansko mesto izmuznilo Klemnu Matku (NSi) iz Solčave. Ko je že nekaj časa kazalo, da je bil izvoljen za poslanca, so pristojne službe ugotovile, da je prišlo do računalniške napake in tako je ostal brez mesta v državnem zboru.

Ustvarjalni profesionalci in ljubitelji

Do kulturne ponudbe brez omejitev

Po številnih omejitvah v času korone in zaprtih kulturnih ustanovah so te lahko minulo leto spet ponudile svojo ustvarjalnost na ogled ter pripravile vrsto dogodkov, med katerimi je bilo dovolj izbire za ljubitelje različnih umetniških zvrsti. K profesionalni ponudbi so bogat delež prispevali tudi ljubiteljski ustvarjalci, kjer je vodenje njihove Zveze kulturnih društev Celje prevzela Urška Majcen.

TATJANA CVIRN

V Gledališču Celje so minulo leto pripravili že 30. Dneve komedije in dobili novega upravnika Miho Goloba, ki je delo začel septembra. A že minule dni se mu je stolček zamajal, saj naj bi mu svet zavoda, kot je poročalo Delo, očital več kršitev, od tega, da naj ne bi bil dovolj prisoten v gledališču, da naj bi kršil konkurenčno klavzulo in na repertoar dal predstavo, ki je strokovni svet ni potrdil. Sklep medpraznične seje sveta zavoda je bil, da se zaradi odsotnosti dveh članic glasovanje o pobudi za razrešitev upravnika prestavi na današnji četrtek, 5. januarja.

Na srečo dosežki gledališkega ansambla niso ostali

neopaženi. Med drugim je predstava Večni otrok dramatičarke Nave Semel v režiji Yonatana Esterkina z Manco Ogorevc v glavni vlogi na največjem mednarodnem festivalu monodrame na svetu United Solo v New Yorku prejela nagrado za najboljšo mednarodno predstavo.

Celjske zvezde

V Celju so na kulturni praznik ustvarjalcem za dosežke v preteklih dveh letih podelili priznanje celjske zvezde. Prejela sta ga ljubiteljski igralec in režiser Žiga Medvešek, ki je med drugim ustvaril gledališki spektakel Pod svobodnim soncem, v katerega je bilo vključenih kar pet kulturnih

V Muzeju novejšje zgodovine Celje je bila na ogled razstava (P)ostati ženska. Na sliki kustosinja Urška Repar. (Foto: SHERPA)

društev v mestu. Priznanje je prejel tudi Mestni kino Metropol, ki že vrsto let skrbi za kakovosten umetniški filmski program, a se je konec poletja moral izseliti iz dotedanjih prostorov, ki jih novi lastniki uporabljajo za pripravo prireditvev in tudi za filmske predstave za širok krog občinstva. Ljubitelji umetniškega filma

lahko svoj program najdejo v precej manjši dvorani Malega Uniona.

S kulturnim praznikom so vsako leto povezane tudi državne Prešernove nagrade. Nagrado Prešernovega sklada je lani prejela Celjanka, sopranistka Andreja Zakonjšek Krt, zaposlena v Operi SNG Maribor.

Muzeja o ženskah

Kar nekaj imenitnih razstav smo videli minulo leto v obeh celjskih muzejih in tudi v zgodovinskem arhivu (na primer o vinu in celjskih mostovih). Ob mednarodnem dnevu žena so v Muzeju novejšje zgodovine Celje odprli razstavo (P)ostati ženska, ki je ponudila vpogled v družben položaj žensk nekoč in ga primerjala z današnjim časom.

Pokrajinski muzej Celje, ki se posveča predvsem preučevanju Celjskih grofov, je lani praznoval 140-letnico in prejel zlati celjski grb. Pred kratkim je pripravil zanimivo razstavo in knjigo o tem, kako so Žovneški postali grofje Celjski, saj je lani minilo 650 let od omenjenega povišanja, letos pa bomo

v Celju lahko proslavili še en visok jubilej, 700 let od prve pisne omembe trga Celje, Starega gradu in Knežjega dvora.

Eden od lanskih vrhuncev je bila zagotovo tudi junijska postavitev razstave o Almi M. Karlin na Japonskem, ki je bila popotnici zelo ljuba. Razstavo je pripravila kustosinja pokrajinskega muzeja Barbara Trnovec in jo delno zasnovala na podlagi prve znanstvene monografije o življenju in delu svetovne popotnice Neskončno potovanje Alme M. Karlin.

Veliko glasbe

Spomladi je v mestu zazvenela pesem mladih, ki so se zbrali na prvi pokoronski izvedbi Mladinskega pevskega festivala (MPF), ki ima v Celju večdesetletno tradicijo. Srečanje je bilo zastavljeno revijsko in ne tekmovalno. Na Muzejskem trgu je bilo ob tem tudi srečanje srednješolskih zborov Slovenije.

Z MPF je bil tesno povezan tudi zborovodja in glasbeni pedagog Edi Goršič, ki mu je bilo posvečeno tudi odprtje Poletja v Celje. V treh poletnih mesecih se je na različnih prizoriščih zvrstilo približno dvesto dogodkov.

Avgusta je Osrednja knjižnica Celje – malo pred tem je na njeno čelo stopila Polonca Bajc Napret – pripravila tradicionalni pesniški festival Izrekanja, obogaten z glasbenimi nastopi. Konec meseca je Hiša kulture Celje, ki med letom ponudi različne glasbene, gledališke in druge dogodke, pripravila pode-

litev 26. Veronikine nagrade za najboljšo pesniško zbirko leta. Prejela jo je Kristina Kocan za zbirko Selišča, zlatnik poezije za življenjski pesniški opus je prejel Iztok Osojnik. Nagrada mala Veronika za najboljšo dijaško pesem je pripadla Eli Potočnik.

Likovni svet

Društvo likovnih umetnikov Celje je že triindvajseto leto pripravilo vsakoletni festival urbanih umetniških akcij, performansov, intervencij in instalacij v celjskem mestnem središču z naslovom Vstop prost. Sicer pa so bila v treh galerijah v okviru Centra sodobnih umetnosti Celje na ogled dela uveljavljenih domačih in tujih avtorjev, medtem ko je postala Galerija AQ, ki jo je spomladi v upravljanje prevzela Gimnazija Celje – Center, prostor ustvarjanja dijakov iz programa umetniške gimnazije likovne smeri. Maja Antončič iz Centra sodobnih umetnosti Celje in dr. Andreja Hribernik iz Koroške galerije likovnih umetnosti sta lani prejeli nagrado ICOM Slovenija, s katero Mednarodni muzejski svet Slovenije spodbuja, popularizira in promovira mednarodno mreženje slovenske muzejske misli in dela. Prejeli sta jo za projekt Mednarodna skupinska razstava Onkraj meja / Beyond Borders.

Oktobra je mesto po zaslugi slikarja Tomaža Milača na Muzejskem trgu dobilo tudi prvo pravo stensko poslikavo ali mural.

Tomaž Milač med ustvarjanjem stenske poslikave na Muzejskem trgu (Foto: osebni arhiv)

Manca Ogorevc v monodrami Večni otrok, za katero je v New Yorku prejela nagrado za najboljšo mednarodno predstavo. (Foto: Uroš Hočevar)

Od kartuzije do Rifnika

V regiji in širše je bila tudi lani veliko pozornosti deležna Žička kartuzija s prenovljeno cerkvijo sv. Janeza Krstnika, saj je bila končana njena triletna prenova. Država je za tri milijone evrov vredno naložbo zagotovila 2,6 milijona, preostanek je prispevala Občina Slovenske Konjice. Ob stabilizaciji zidov cerkve so izvajalci uredili pomično streho, razgledne točke z dostopnim hodnikom in dvema stopniščema za obiskovalce. Opravili so tudi konservatorska in restavratorska dela. Zavod za varstvo kulturne dediščine medtem že pripravlja konservatorski načrt za nadaljnjo obnovo kartuzije.

V občini Šentjur, kjer že vrsto let raziskujejo in ohranjajo izročilo skladateljev Ipavcev, so se lani razveselili notne zbirke zborovskih del Josipa Ipavca z naslovom Imel sem ljubi dve. Zbirka služi kot spodbuda zborovodjem, da bodo lahko posegli po izvirnih zborovskih skladbah omenjenega skladatelja ali po priredbah del, ki so jih ustvarili šentjurski skladatelji. Tudi Šentjurčani so se poklonili Ediju Goršiču,

ki je kot eden od prvih treh učiteljev v tamkajšnji glasbeni šoli in njen prvi ravnatelj ter zborovodja v raznih krajih pomembno zaznamoval kulturno življenje tudi v tej občini.

Lepši časi za gradove

V Rogaški Slatini so praznovali leto Ele Peroci, saj je 11. februarja minilo sto let, odkar se je v tej občini rodila ta mladinska pisateljica, učiteljica in novinarka, ki se je med drugim podpisala pod pravljico Moj dežnik je lahko balon in Muca Copatarica.

Po letih propadanja se obetajo lepši časi tudi za gradove in dvorce v Šmarju pri Jelšah, Podčetrtku in Podsredi. Kulturno ministrstvo je namreč občinam namenilo izdatno denarno injekcijo za obnovo omenjenih stavb. Del nekdanjega blišča Jelšingrada, in sicer orientalsko zbirko, sta nedavno predstavila Lucija Čakš Orač in Jan Ciglencečki. Marsikoga je presenetil podatek, da so bile tam dragocenosti, ki se jih ne bi branil niti kakšen ugleden evropski muzej. Kaj vse so arheologi našli med raziskovanjem Rifnika

Prenovljena podoba cerkve s pomično streho v Žički kartuziji (Foto: Andraž Purg – GrupA)

v sosednji občini Šentjur, pa je od začetka decembra na ogled na prenovljeni razstavi Rifnik in njegovi zakladi v Zgornjem trgu,

pri postavitvi katere sta sodelovala Občina Šentjur in Pokrajinski muzej Celje.

BF, TS

Afere, ki so zamajale temelje

Zdravstvo potrebuje terapijo

Leto 2022 je bilo izjemno pestro na področju zdravstva, čeprav nekoliko manj zaradi epidemije. V ospredje je prišlo vse tisto, kar je epidemija potisnila na plan. Od duševnih stisk, povišanja števila obolelih z rakom do afer, ki so zamajale temelje zdravstva. Med slednjimi je zagotovo zamenjava bolnikov, ki se je zgodila v celjski bolnišnici. Leto 2022 je odprlo vse rane zdravstvene sistema, med drugim je pokazalo tudi, da se bo v Sloveniji moral najti kdo, ki bo zdravstvo pozdravil. V nasprotnem primeru nas čaka bolno leto 2023.

SIMONA ŠOLINIČ, foto: SHERPA

Zamenjava bolnikov

Eden najodmevnejših primerov v zdravstvu, a ne le v letu 2022 in ne le na Celjskem, ampak nasploh v Sloveniji, je bila zamenjava bolnikov v celjski bolnišnici. Kot je znano, so tudi v bolnišnici zamenjavo bolnikov ugotovili šele, ko je bil eden od bolnikov pokopan.

Afera je sprožila vrsto nadzorov v bolnišnici in zdravstvenem sistemu, tudi v sistemu domske oskrbe. Komisija, ki je nadzor opravljala, »z veliko verjetnostjo ugotavlja, da je do zamenjave bolnikov prišlo v prostorih triaže Urgentnega centra Celje, k čemur je najverjetneje pripomogel tudi predhodni administrativni vpis obeh bolnikov, ki je bil časovno oziroma zaporedno obrnjen glede na potek/zaporedje obravnave posameznega bolnika nato na triaži«. Primer zamenjave je prerasel v spor med ministrstvom za zdravje in vodstvom celjske bolnišnice. »Odletelo« je slednje.

A bistva afera – dostojanstva bolnikov – se je lotil redkokdo. Za Novi tednik smo se po aferi pogovarjali z doktorico sociologije Suzano Čurin Radovič, ki je povedala, da brez etičnega odnosa ni prave profesionalnosti v nobenem poklicu. Niti v zdravstvu. Dejala je, da je sistemsko spregledan odnos do uporabnikov storitev. In – imela je prav. Enako so imeli prav tudi v celjskem Hospicu, kjer so dejali, da so nemočni in umirajoči bolniki v sistemu pogosto na robu, dodatno je tudi epidemija udarila tja, kamor ne bi smela. V bližino, na katero sistem pogosto pozabi, a je v času umiranja še posebej pomembna.

Jeseni smo poročali o presenetljivi ugotovitvi, da je pri brisanju napotnic bolnikov, ki niso prišli na zdravstveni pregled ali se opravičili, prišlo tudi do izbrisa veljavnih napotnic na Celjskem. V bolnišnici in skoraj v vseh zdravstvenih domovih so tako hiteli pregledovati čakalne seznane, da bi ugotovili, pri katerih bolnikih je prišlo do izbrisa.

Defibrilatorji: bomo skupaj dosegli spremembo?

Ena najbolj odmevnih »zdravstvenih« tem, ki smo se je lotili v časopisu, je bila objavljena pred nekaj tedni, in sicer o tem, da občine nimajo osveženih in na enem mestu zbranih lokacij defibrilatorjev.

Člani celjskega koronarnega kluba so kritično ocenili, da se lokalne skupnosti in občine premalo zavedajo pomena defibrilatorjev in tega, da morajo biti ti javno dostopni 24 ur in ne le ob delovnih časih nekaterih ustanov, saj srčni zastoj ne izbira časa. Že na dan izdaje časopisa s tem prispevkom smo opazili, da so nekatere občine na svojih spletnih straneh objavile lokacije defibrilatorjev. Iz nekaterih občin smo dobili celo informacije, da naj bi se takoj po novem letu začeli dogovarjati o enotnem sistemu spletne objave vseh nameščenih defibrilatorjev in rednega osveževanja seznama. Zadevo bomo seveda sproti preverjali in o tem poročali. Namen je, da bi skupaj dosegli tudi to, da bi bili podatki, ki lahko rešijo življenje, objavljeni v pomoč vsem, ki se znajdejo v situaciji, ko je treba komu pomagati.

Novi prostori zdravstvenega doma

V letu 2022 smo poročali o obnovi dela Zdravstvenega doma Celje. Po več letih prostorske stiske so lani namenu predali kar štiri milijone evrov vredne obnovljene prostore v Gregorčičevi ulici 6, kamor so preselili nekaj zdravstvenih dejavnosti iz matične stavbe doma.

SIMONA ŠOLINIČ

Darovati sebe

Novi tednik vam je lani prinesel tudi zgodbe ljudi, ki lahko živijo zaradi izjemnega poslanstva drugih – darovanja organov. Osveščanja o tem je v Sloveniji veliko, toda velik premik, ki bi zvišal število darovalcev, se še ni zgodil. V registru darovalcev je zaenkrat približno 12.500 ljudi, kar je le odstotek vseh prebivalcev Slovenije. Oseba se o darovanju svojih organov po smrti lahko odloči, ko dopolni 15 let in če je storilnostno sposobna, v nasprotnem primeru potrebuje skrbnika.

Leta 2022 smo pisali tudi o ...

... novem upanju za bolnike z multiplo sklerozo, saj je na trgu novo biološko zdravilo za to obolenje.

... preventivnih pregledih na področju preprečevanja raka materničnega vratu. Letno je v Sloveniji odkritih 130 novih primerov te bolezni.

... nevarnosti kajenja in o tem, da v telesu ni organa, ki ga kajenje ne prizadene.

... epilepsiji, ki jo ima približno 20 tisoč ljudi v Sloveniji.

... alergiji na cvetni prah in nevarnostih, ki jih prinaša.

... tem, da Slovenci premalo spimo. V Sloveniji dovolj dolgo spi le tretjina odraslih in le malo več kot petina otrok in mladostnikov.

... nevarnosti klopov in o tem, da na Celjskem vsako leto niha število novih primerov borelije.

... presejalnem programu za raka pljuč, ki bi bil zelo dobrodošel. Rak pljuč je drugo najpogostejše rakavo obolenje na svetu glede pojavnosti in najpogostejše glede smrtnosti.

... nevarnosti pikih žuželk in o prvi pomoči v takšni situaciji. Tudi na Celjskem so namreč umirali ljudje, ker po piku žuželk niso pravočasno prišli do zdravniške pomoči.

... zdravi prehrani, ki je osnova za zdravo življenje in preprečuje marsikatero bolezen.

... dojenju. Delež dojenih otrok ob odpustu iz porodnišnic je v Sloveniji več kot 90-odstoten, tu so zajeti tako izključno kot tudi delno dojeni.

... srčnem popuščanju. V Sloveniji naj bi bilo od 20 tisoč do 40 tisoč ljudi s srčnim popuščanjem.

... krvnih boleznih. Krvne bolezni in krvni rak se pojavljajo pri vseh starostih, simptomi so splošni, zato je pot do diagnoze včasih dolga.

... strmem porastu števila sladkornih bolnikov. K temu naj bi prispevala epidemija, predvsem pa zdravila, ki so jih uporabljali bolniki z zapleti pri covidu, pravijo v celjskem društvu sladkornih bolnikov. Ta zdravila naj bi namreč tudi vplivala na delovanje trebušne slinavke, ki proizvaja inzulin.

Jeza zaradi domnevne ukinitve dežurnih ambulant

Kar veliko odziva je lani požel tudi prispevek o reorganizaciji nujne medicinske pomoči, ki naj bi se zgodila v prvih mesecih tega leta. V javnost je namreč v začetku decembra prišla informacija o ukinitvi nekaterih urgentnih ambulant v sklopu zdravstvenih domov.

Na Celjskem naj bi tako urgentne ambulate izgubili v Slovenskih Konjicah, Šentjurju, Žalcu, Laškem, Nazarjah, Rogaški Slatini, Kozjem in Radečah. Mnenja o tem so ostra, predvsem zaradi območne razpršenosti nekaterih občin, kjer imajo že zdaj težave s hitrim dostopom reševalcev v primeru poslabšanih zdravstvenih stanj občanov. Razumljivo, da so v vseh zdravstvenih domovih in občinah, to je bilo razvidno iz njihovih odgovorov, ne le jezni, ampak besni, saj bi reorganizacija pomenila daljši čas prihoda reševalcev na kraj v primeru potrebe po nujni medicinski pomoči. Kako se bo vse razvilo v praksi in kaj natančno se bo zgodilo, naj bi ministrstvo za zdravje javnosti predstavilo kmalu.

Premalo o zapletih po cepljenju

V letu 2022 o covidu in kaosu v zdravstvu zaradi okužb z novim koronavirusom ni bilo toliko govora kot predlani in še leto prej. Smo pa nekaj časopisnih strani namenili tudi »razbijanju« teorij zarote, ki so med epidemijo krožile predvsem na družbenih omrežjih. Spremljali smo podatke in si končno »oddahnili«, ker se bolnišnični oddelki niso tako polnili z bolniki, ki so imeli zaplete zaradi covid. Opozarjali smo predvsem na postcovidne nevšečnosti, ki bolnikom prinašajo marsikatero zdravstveno težavo. In omenili smo tudi, da imajo nekateri ljudje tudi po cepljenju zdravstvene težave in da so to zdravstveni strokovnjaki, predvsem strokovna skupina, ki je epidemijo »vodila«, pogosto premalokrat poudarjali v javnosti.

Tablete zdravijo simptome, vzrokov ne

Izredno odmeven je bil lani intervju s Tatjano Trajkovsko, dr. med., družinsko zdravnico in akupunkturologinjo, ki se je izobraževala tudi na Kitajskem. Iz uradne medicine je stopila v svet tradicionalne kitajske medicine, v svet energij, meditacij. Brez dlake na jeziku, a s spoštovanjem do zdravstva je povedala, kar morda drugi družinski zdravniki ne: tablete zdravijo predvsem simptome, vzrokov bolezni pa ne. Verjame, da ima telo možnost samozdravljenja, le ljudje morajo biti »brutalno iskreni do sebe in drugih«. V sodobnem odnosu zdravnik-bolnik bi moralo biti več časa za pogovor, je dejala: »Ko bolnik zdravniku zaupa, se v bolniku nekaj sprosti. Njegovo telo preide v stanje sproščenosti. Ravno takrat, ko je človek sproščen, se v telesu sprožijo mehanizmi obnove.«

Lani smo poročali o dveh prebojih v celjski kardiologiji. Novembra so zdravniki izvedli poseben poseg za zdravljenje motnje srčnega ritma, ki bo sprostil čakalne vrste, saj bodo bolnike lahko zdaj tako zdravili v Celju, zato jim ne bo treba čakati na posege v Ljubljani, Mariboru ali Izoli.

Še vedno brez paliativnega oddelka

Novi tednik je v letu 2022 javno opozoril, da v celjski bolnišnici še vedno ni paliativnega oddelka, čeprav je bil »obljubljen« že pred 12 leti. Oskrba bolnikov, ki potrebujejo tovrsten pristop, je še na Celjskem še vedno na plečih prostovoljcev iz društva Hospic in predvsem na protibolečinski ambulanti. Visokoleteči celostni cilji državnega programa so zapisani predvsem na listu, medtem ko je v resničnosti država tudi v tem primeru večino hudo bolnih in umirajočih pustila na cedilu. Razumljivo je, da zdravniki, ko hudo bolan človek poišče pomoč, te ne odrečejo. A paliativna oskrba ne pomeni le medicinske pomoči, ampak celostno obravnavo, v kateri bi morali sodelovati tudi psihologi, socialni delavci, farmacevti, dietetiki in drugi strokovnjaki s področja hospica, ki bi lahko bolniku izboljšali kakovost iztekajočega se življenja. S članom smo pokazali, da je država ponovno pozabila na bolnike.

Med objavljenimi novinarskimi vsebinami je obiskovalce spletne strani leta 2022 najbolj pritegnila srečna družinska zgodba zakoncev Novak. Nadebudneža iz afriške države Sierra Leone sta v njun dom v središču Šentjurja prinesla toplino, smeh in veselje. (Foto: SHERPA)

Na drugo mesto najbolj branih spletnih prispevkov se je uvrstilo besedilo Za ureditev Natašinega in Nininega doma v Kasazah. Spodnjiesavinjčanki je obiskala novinarka Barbara Furman in zapisala njuno pretresljivo zgodbo. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Kaj je obiskovalce spletne strani Novega tednika najbolj zanimalo?

Največ pozornosti pritegnili družinska sreča in stiska

Na spletni strani Novega tednika ažurno objavljamo prve novice iz savinjske statistične regije, ki jih nato za tiskano do četrтка razširimo in nadgradimo. Tokrat izpostavljamo pet najbolj branih prispevkov v preteklem letu. Glede na našo statistiko ste največkrat kliknili na družinske vsebine.

ŠPELA OŽIR

Med vsemi objavljenimi novinarskimi vsebinami je obiskovalce spletne strani leta 2022 najbolj pritegnil prispevek z naslovom Po družinsko srečo na drugi konec sveta, za katerega smo zabeležili malo manj kot 40 tisoč ogledov. Rušil je tudi rekorde na Facebooku, kjer je dosegel malo manj kot 380 tisoč uporabnikov. Pritegnila jih je zgodba zakoncev Novak iz Šentjurja, ki sta si približno sedem let prizadevala za otroka. Kljub podpori medicinskih postopkov jima ni uspelo ustvariti družine, želja po njej pa je bila pri obeh zelo močna. Zato sta vedno bolj razmišljala o posvojitvi. Ker je v Sloveniji nanjo treba čakati do deset let, pri čemer zanjo ni nobenega zagotovila, sta se odločila za posvojitvev otrok iz Afrike. Nadebudneža iz afriške države Sierra Leone sta v dom v središču Šentjurja prinesla toplino, smeh in veselje, po čemer sta njuna posvojitelja Barbara in Damir hrepenela vrsto let. »Nekateri ljudje, ki nas opazijo, ko se odpravimo na sprehod, menijo, da sva otroka rešila iz težkih življenjskih razmer. Nama se zdi ravno nasprotno – otroka sta rešila naju. Po letih razočaranj sta v najino življenje prinesla svetlobo,« sta srečna starša zaupala naši novinarki Tini Strmčnik.

Življenjska zgodba: Za dostojne bivanjske pogoje

Na drugo mesto najbolj branih spletnih prispevkov se je uvrstilo besedilo Za ureditev Natašinega in Nininega doma. Spodnjiesavinjčanki je obiskala novinarka Barbara Furman in zapisala njuno pretresljivo zgodbo, za katero smo na spletni strani zabeležili malo manj kot 34 tisoč klikov. Pred približno petindvajsetimi leti sta Nataša Dolenc in Franci Gominek na hribu v Kasazah začela graditi hišo z upanjem, da si bodo v njej zagotovili prijetne pogoje za družinsko življenje, saj se jima je kmalu zatem rodila hči Nina. A je življenje ubralo drugo pot. Franci je zbolel zaradi raka prebavil in konec leta 2019 umrl. Nataša in Nina sta ostali v nedokončani hiši v zelo slabih bivanjskih pogojih. V njej pravzaprav životarita, saj v hišo brez fasade pronica vlaga, v njej ni urejenega ogrevanja, dotrajana okna in vrata ne tesnijo, vsi prostori so potrebni temeljite prenove. A denarja za to nimata. Zato so v Območnem združenju Rdečega križa Žalec lani jeseni začeli akcijo zbiranja sredstev za ureditev njunega doma.

Gospodarstvo: Usoda hotela Celeia

Obiskovalce spletne strani so zanimale tudi gospodarske vsebine. Na tretje mesto se je uvrstil prispevek Avtoprevoznik najel hotel Celeia. V njem je novinarka Janja Intihar poročala, kako se družba Eurotas hoteli, ki je v lasti Aleksandra Jančarja, še vedno ni odločila, kaj bo naredila s hotelom Celeia. Direktor Aleksander Pinter napoveduje, da bo njegova usoda znana šele marca letos. Hotel ima zdaj v najemu podjetje Celeia Kvader. Lastnik tega lani ustanovljenega podjetja je avtoprevoznik Zaim Draganović. Znamenit celjski hotel Celeia, ki je bil zgrajen pred šestdesetimi leti, je družba Eurotas hoteli zaprla marca 2020, ko se je začela epidemija koronavirusa. Od takrat v mestu krožijo govorice, da je Aleksander Jančar ta svoj hotel že prodal, da bodo v njem bivali tuji delavci in podobno. Glede na številne komentarje bralcev prispevka naj bi delavci v njem že prebivali.

Zdravje: Z ljubeznijo je negovala svoje bolno telo

Četrty najbolj bran prispevek na naši spletni strani je bil lani o Lili Knafelc iz Zreč in njenem soočanju z rakom. Novinarki Barbari Furman je zaupala, da je bila kronično utrjena zaradi stresnega življenja. Spopadala se je s tesnobo, doživela je izgorelost, vendar temu ni posvečala posebne pozornosti. V ko-

pici družinskih in službenih obveznosti je preslišala sebe, svoje potrebe in želje. Spominja se, kako se je nekega dne z družino povzpela na bližnji hrib in opazila, da težje dohaja svoja razigrana otroka. Še isti dan je začutila bolečino pri uriniranju, zato je naslednji dan obiskala zdravnico. Zaradi hudega vnetja je dobila antibiotik, a ni bil učinkovit. Ker je v trebuhu začutila zelo hudo bolečino, je šla na urgenco, kjer so po številnih preiskavah ugotovili, da gre za agresiven karcinom. Ker je bolezen že zelo napredovala, ji zdravniki niso dali upanja za preživetje. Njihove črno glade napovedi so v trenutku sesule njen mladi svet. A jo je domnevni konec popeljal v novo, izpolnjujoče življenje. Lili Knafelc, magistrica znanosti, raziskovalka in terapevtka, zdaj ve, da jo je bolezen zgolj pozvala, naj se vrne k sebi. Povabilo je prepoznala in ga hvaležno sprejela.

Kronika: Streljal v moškega in žensko ter ju ubil

O tej tragični vesti smo na spletni strani Novega tednika poročali 24. februarja lani. Gre za primer, ko je 66-letni Branko Krklec pred svojo stanovanjsko hišo ustrelil dva pomočnika sodnega izvršitelja. Kot je poročala novinarska Simona Šolinič, je 27-letni moški umrl na kraju nesreče, 42-letna ženska kasneje v bolnišnici. Nekaj mesecev po dogodku se je začelo tudi sojenje obtoženemu strelcu, vendar sodni postopek še ni končan.

Lili Knafelc je v trebuhu začutila zelo hudo bolečino, zato je odšla na urgenco, kjer so ugotovili, da gre za agresiven karcinom. Ker je bolezen že zelo napredovala, ji zdravniki niso dali upanja za preživetje. A na srečo so se zmotili. (Foto: osebni arhiv)

Družba Eurotas hoteli, ki je v lasti Aleksandra Jančarja, se še vedno ni odločila, kaj bo naredila s hotelom Celeia. Več naj bi bilo znano marca letos. (Foto: SHERPA)

Februarja je našo regijo pretresel dvojni umor. Gre za primer, ko je 66-letni Branko Krklec pred svojo stanovanjsko hišo ustrelil dva pomočnika sodnega izvršitelja.

Cvetober izjav iz intervjujev v letu 2022

Besede, ki so zaznamovale leto

Izbrali smo nekaj odmevnih izjav naših intervjuvancev, ki so jih izrekli preteklo leto v pogovorih z našimi novinarji, na tiskovnih konferencah, predstavitvah knjig in drugih dogodkih. Dotaknile so se nas, saj nosijo pomembno sporočilo o tem, kaj je v življenju resnično pomembno.

Foto: SHERPA, Andraž Purg – GrupA, osebni arhiv

»To, da človek dočaka starost, je pravzaprav velik privilegij. Mnoga življenja ugasnejo, še preden bi se ljudje lahko postarali.«

Kristina Kampuš, nekdanja direktorica Pegazovega doma

»Čakanje na prvi kardiološki pogled od dve do tri leta je absolutno nesprejemljivo, saj to pomeni, da je zdravljenje težje, rezultati le-tega pa slabši.«

Dr. Dragan Kovačič, nekdanji predstojnik kardiološkega oddelka SB Celje

»V začetku 90. let je bila kultura še razumljena kot gibalno družbenih sprememb. V obdobju tranzicije, divje privatizacije in neoliberalne miselnosti se jo je začelo predstavljati kot nepotreben steber družbe.«

Dr. Asta Vrečko, ministrica za kulturo

»V obdobju dveh let, ko nisem imel možnosti nikjer igrati, sem vsak dan vadil, kot da imam naslednji dan največji koncert pred najbolj zahtevnim občinstvom.«

Goran Bojčevski, vrhunski klarinetist

»Pri svojem delu vidim, da je za osebo nekaj najbolj zdravih, če je slišana. Ne gre za to, da jaz oziroma zdravniki ozdravimo nekoga. Zdravita prisotnost in odnos.«

Tatjana Trajkovska, družinska zdravnica in akupunkturologinja

»Najprej sem športnica, ženska in mama. Menim, da lahko na ljudi najbolj vplivam s svojo zgodbo. Sporočam jim, da lahko s trudom in z delom dosežejo marsikaj in da je vredno slediti svojim sanjam.«

Gloria Kotnik, prejemnica olimpijske medalje v deskanju

»Vajena sem bila trdega dela. Na kmetiji je treba kar naprej delati. Ko sem bila pri 85 letih na pregledu pri zdravniku, mi je rekel, da bom dočakala sto let. In res sem jih.«

Kristina Bobek, stoletnica

»Energetska kriza je velika špekulacija, največja, kar jih pozna svet. Nekdo masno služi na račun potrošnikov.«

Peter Pišek, predsednik sekcije za promet pri Obrtno-podjetniški zbornici Slovenije

»Bolezen mi je podarila globlje zavedanje sebe, sveta in energij. Podarila mi je dokaz, da je marsikaj mogoče. Da se čudeži dogajajo.«

Tina Gorenjak, igralka

»Raziskovanje je povezovanje, okolje odprtosti, različnih mnenj ter stremjenja k istemu cilju.«

Urban Ulrych, 29-letni doktorand na univerzi v Zürichu

»Pri 22 stopinjah pod lediščem sem prenočeval pod šotorom v Kani in pri minus 15 stopinjah v Patagoniji. V tako mrzlih nočeh nisem upal spati, ker sem se bal, da se ne bom več zbudil.«

Oliver Tič, svetovni popotnik

»Tako kot je bolezen nastajala, tako jo lahko tudi odpravimo: počasi, po korakih. Tablete ne zdravijo. Niso rešitev, ker bolezen le potlačijo.«

Kata Laštro, zeliščarka

»Mladim sporočam, naj neomajno sledijo svojim sanjam, saj lahko s predanim delom in srčnim pogledom na življenje dosežejo vse.«

Janja Garnbret, športna plezalka in častna ambasadorica 33. Pikinega festivala

»Vsak posameznik mora sam razmisliti o darovanju in sprejeti odločitev. Dobro je, da svojci poznajo želje družinskih članov. V naši družbi je smrt odmaknjena na stran, čeprav nas nekega dne čaka vse.«

Tina Belej, prejemnica novih jeter po transplantaciji

»Tesno sodelovanje z Goranom Dragičem se je začelo že pred šestimi leti in traja še danes. Najina skupna pot z Luko Dončičem se je začela pred dvema letoma, ko se je vrnil v reprezentanco za kvalifikacijski nastop za olimpijske igre.«

Anže Maček, trener za telesno pripravo

»Ena od manipulacij, v katero so nas vpeljali in se zdi samoumevna, je, da so nekateri ljudje pomembnejši od drugih. Da so nekateri kralji, drugi hlapci. To je manipulacija. Vsak človek je kraljevski. Ni bolj ali manj vrednih. Vsi smo ljudje.«

Karel Geržan, pater, pisatelj, doktor literarnih ved

»Opažam, da energetska krizo nekateri izkoriščajo za špekuliranje s cenami električne energije in neupravičeno dvigujejo cene. To so zame vojni dobičkarji. Takšno nemoralno početje ostro obsojam. Tega država ne sme dopustiti.«

Bogomir Strašek, generalni direktor podjetja KLS Ljubno

»Menim, da je pri vzgoji otrok najpomembnejši zgled staršev. Če se v družini veliko dela, uči ali bere, se bodo tega prej ali slej nalezli tudi otroci.«

Jože Maček, trojni doktor znanosti

»Ljudje, ki zbolijo, niso sami krivi. Svoje zdravje so pustili v službah, nekateri celo obubožajo. Pogosto mi povedo, da jih je sram prositi državo za pomoč, ki jim pravzaprav pripada.«

Dragica Mirnik, predsednica Medobčinskega društva delovnih invalidov Celje

»Vesel sem, ko vidim, kako motiviram te mlade ljudi, ko jim predajam izkušnje iz sodnih dvoran in primerov, ki sem jih obravnaval. Prijetno je, ko me po koncu predavanj obkrožijo, sprašujejo za nasvete, informacije.«

Ivan Žaberl, upokojeni tožilec in zdajšnji predsednik ZŠAM Celje

Umori in klofute

Krut začetek in miren konec leta

Lani so bile črnokronične strani Novega tednika vsak teden polne. Leto se je začelo s hudimi kaznivimi dejanji, v prvih sedmih dneh se je zvrstilo celo več poskusov uboja. Celotno leto 2022 je pokazalo, da sta pretekli dve leti epidemije v ljudeh nakopičili jezo, strah, neodobravanje in bes. Vse to se je izražalo v različnih kaznivih dejanjih, a za vse seveda ni bila kriva epidemija. Nekatera kazniva dejanja so bila tudi posledica splošnih družbenih razmer v zadnjih letih. V družbi je še vedno premalo spoštovanja in čuta do sočloveka ter preveč pohlepa in zlobe. Vse to se je odražalo tudi v višji stopnji nasilja in nevarnosti. Nekateri menijo, da se razmere, ki bodo vplivale na kršitve in kazniva dejanja, še vedno ne bodo umirile. Poznavalci razmer celo pravijo, da se bo stopnja kriminala, nasilja in kršitev povečala tudi v letu 2023. Črnokronični strani Novega tednika tokrat ponujata pregled lanskega dogajanja.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: SHERPA, Andraž Purg – GrupA

Nasilen začetek leta

Prvi januar. 35-letni Patris J. je na pešpoti ob železnici, med Vojkovo ulico in Plavo laguno v Celju, z nožem zabodel tri leta starejšega moškega. Med njima je prišlo do naključnega prepira, ki je prerasel v pretep, pri čemer naj bi 35-letnik starejšega huje poškodoval. Osumljeni je po dejanju s kraja pobegnil. Do danes ga niso izsledili.

Tretji januar. V preboldskem domu upokojencev je 64-letni stanovalec z nožem poškodoval 71-letnega sostanovca. Žrtev ni bila v smrtni nevarnosti.

Peti januar. Mladoletni dijak Šolskega centra Celja je med poukom nenadoma planil na učiteljico in jo lažje poškodoval s škarpami. Učiteljici so pomagali drugi dijaki, ki so sošolca ustavili.

Šesti januar. V Preboldu se je sprlo več moških, starih od 24 do 45 let. Eden je z nožem zabodel 44-letnika in ga hudo poškodoval. V tem primeru je šlo za poskus uboja.

Sedmi januar. 37-letni moški je zabodel 45-letno nekdanjo partnerko in jo hudo poškodoval. Po dejanju je pobegnil, a so ga isti dan v večernih urah izsledili. Storilec je bil že pred leti obsojen zaradi poskusa uboja nekdanje žene (ne gre za isto žrtev) in je kazen že prestal.

Ob začetku leta smo se spraševali, kam vodi vse to nasilje, ki je nenadoma izbruhnilo v tako kratkem obdobju. »Gre za nenavadno zgostitev tako hudih kaznivih dejanj v tako kratkem času, a gre za naključno sosledje primerov,« so dejali na celjski policiji in uradno priznali, da je epidemija vplivala na porast nasilja.

Zaradi strelav umrla pomočnika sodnega izvršitelja

O brutalnem umoru smo poročali tudi marca. V naselju Škofija nad Šmarjem pri Jelšah je 66-letni Branko Krklec ustrelil dva pomočnika sodnega izvršitelja. 27-letni A. K. je umrl na kraju dogodka, 42-letna N. K. je zaradi izredno hudih poškodb umrla v celjski bolnišnici. Krkleca so policisti prijeli po dogodku na domu, preiskovalni sodnik je po zaslišanju zanj odredil pripor. Zaradi dvojnega umora mu grozi najvišja zaporna kazen – 30 let – pri čemer sojenje še ni končano. Krklec je dejanje na sodišču obžaloval.

Ustrelil partnerko in si sodil sam

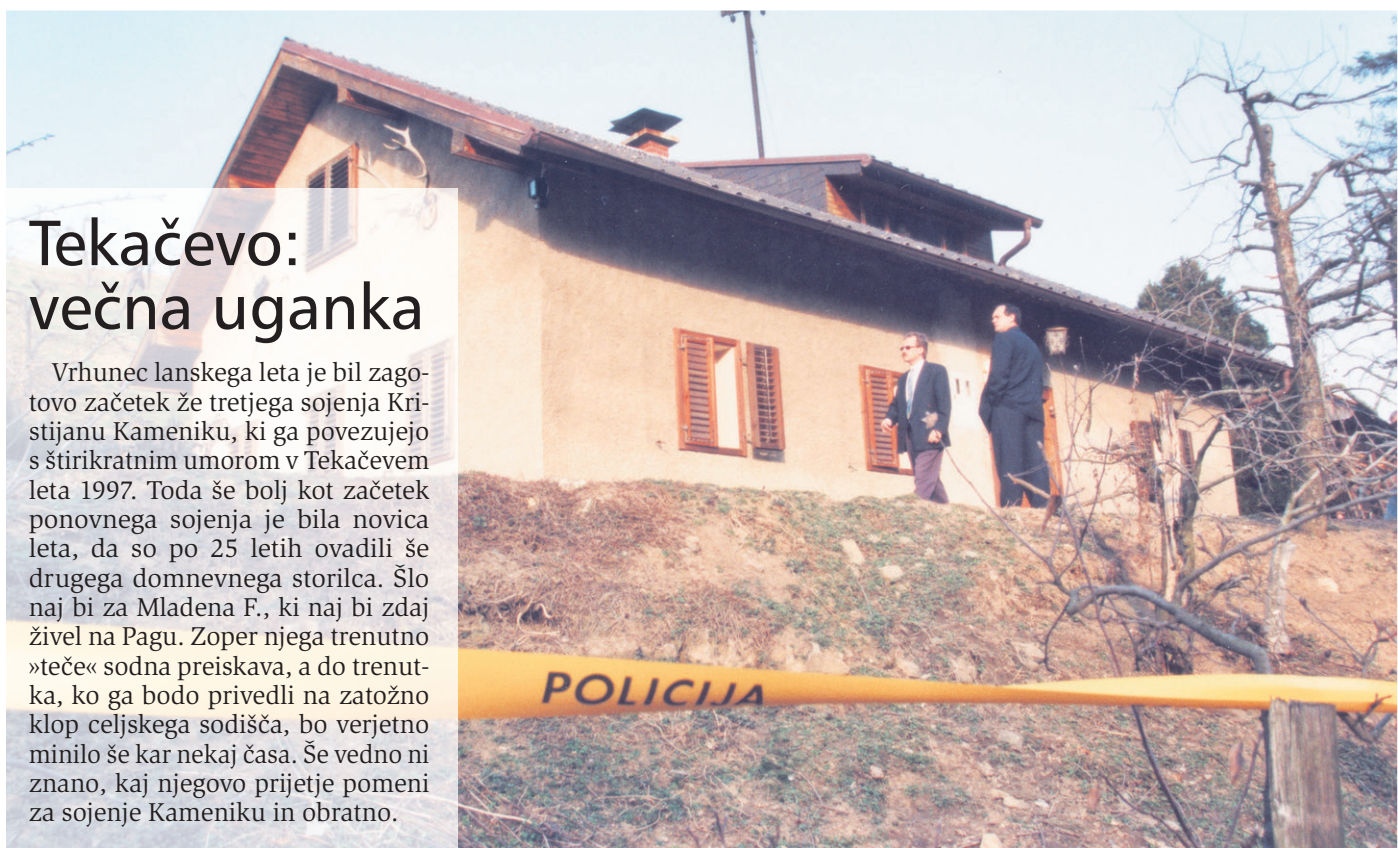
Poleti se je na območju Šentjurja zgodila tragedija, ko je 61-letni moški ustrelil tri leta starejšo partnerko, nato je storil samomor. V preiskavi so policisti našli večjo količino orožja. Storilec ni bil znan policiji, saj ga nikoli do tragedije ni obravnavala zaradi nasilja ali drugih kaznivih dejanj. Neuradno je bilo mogoče slišati, da je imel 61-letnik zdravstvene težave in da ne bi prenesel, če bi partnerka ostala sama, če bi se njemu kaj zgodilo.

Sodne epidemiološke brazde in uspešni tožilci

Spomladi smo poročali, da se bodo »epidemiološke rane« sodišč celile kar dve leti, saj epidemija ni udarila le po zdravstvenem sistemu in gospodarstvu, ampak tudi po sodstvu. Izredne razmere so vplivale ne le na nihanje števila zaposlenih in na obravnave – na katerih so morali v času najstrožjih ukrepov upoštevati tudi omejeno število prisotnih – ampak predvsem na porast preklicanih sodnih obravnav. In ni skrivnost, da so nekateri storilci kaznivih dejanj karantene, tvegane stike in izolacije poskušali izkoristiti tudi za zavlačevanje sodnih postopkov. V letu 2021 je bilo namreč zaradi epide-

mije preklicanih kar 677 razpisanih kazenskih obravnav, 344 obravnav v pravnih zadevah, 404 obravnav v družinskih zadevah in 277 obravnav v gospodarskih sporih. Vse to se je poznalo tudi pri lanskem poslovanju sodišč.

V letu 2022 smo pisali tudi o tem, da v Celju prizna krivdo za storjeno kaznivo dejanje največ storilcev. Gre za uspešnost tožilcev na področju pogajanj in sklepanj sporazumov o priznanju krivde. Ko storilec kaznivega dejanja krivdo prizna, se s tem skrajša sodni postopek, pri čemer storilec dobi nekoliko nižjo kazen, kot bi jo dobil v rednem sodnem postopku. Ne gre le za zaporne kazni, nekaterim storilcem na podlagi priznanja krivde, seveda za manjša kazniva dejanja, izrečejo tudi alternativno kazen, kot je delo v javno dobro. Celjski tožilci so na sodišču dosegli tudi najdaljšo zaporno kazen na področju zlorab otrok v Sloveniji. Storilcu je bila izrečena kazen devet let in pet mesecev zapore za kaznivo dejanje prikazovanja, izdelave, posesti in posredovanja pornografskega gradiva.

Tekačevo: večna uganka

Vrhunec lanskega leta je bil zagotovo začetek že tretjega sojenja Kristijanu Kameniku, ki ga povezujejo s štirikratnim umorom v Tekačevem letu 1997. Toda še bolj kot začetek ponovnega sojenja je bila novica leta, da so po 25 letih ogradili še drugega domnevnega storilca. Šlo naj bi za Mladena F., ki naj bi zdaj živel na Pagu. Zoper njega trenutno »teče« sodna preiskava, a do trenutka, ko ga bodo privedli na zatožno klop celjskega sodišča, bo verjetno minilo še kar nekaj časa. Še vedno ni znano, kaj njegovo prijetje pomeni za sojenje Kameniku in obratno.

Nad policiste z noži, nad starejše s klofutami

V Novem tedniku smo poročali tudi o pogostih napadih na policiste. Nanje se mnogi spravljajo z noži, udarci, brcami, tudi z orožjem. Do napadov pride pogosto tudi med uporabo prisilnih sredstev. Kot načini napadov kršiteljev, zaradi katerih so bili policisti, ki so uporabili prisilna sredstva, telesno poškodovani, so bili najpogostejši odiranje, prijemanje, davljenje ter udarci z roko. Sledijo napadi z vozilom, brce ali celo uporaba hladnega orožja in drugih nevarnih predmetov.

Odmeven je bil tudi članek o nasilju nad starejšimi. Statistika in podatki uradnih ustanov kažejo, da so starejši in nemočni pogosto žrtve zanemarjanja, odrekanja pomoči, zaklepanja v hiše, otroci ali vnuki onemogle tudi klofutajo ali brcajo. To so bili primeri, ki jih obravnavajo tudi centri za socialno delo v naši regiji. »Na centru za socialno delo obravnavamo zelo raznolike primere – od hudih oblik fizičnega nasilja in zanemarjanja starejših, ko osebe, ki bi za starejše morale skrbeti, tega ne počnejo. Hkrati se po drugi strani srečamo tudi s tem, da starejši, ki so prepozna-

ni kot žrtve nasilja, ne želijo podati prijave nasilja, ne zaznajo, da se nad njimi izvaja nasilje oziroma zaradi različnih osebnih razlogov ne želijo sprememb. Na primer ne želijo v domsko varstvo, čeprav bi bilo tam nedvoumno zanje boljše poskrbljeno. V takšnih primerih je izjemno težko ustrezno ukrepati in starejšim učinkovito pomagati,« so dejali na Centru za socialno delo Celje. S centrom smo v članku nakažali, da pomoč v takšnih primerih obstaja in da so tudi primeri, kjer se starejši tudi po večdesetletnem nasilju rešijo iz objemna nasilnežev.

Nimajo pojma, kaj pomenijo znaki

Zelo odmeven je bil lani članek o nepoznavanju policijskih znakov v križiščih. Ko so poleti policisti zaradi nesreče ročno usmerjali promet v enem od večjih križišč v Celju, so ugotovili, da večina ljudi ne pozna njihovih znakov, kar je v prometu povzročilo ogromno zmede.

Tako so se na PU Celje odločili, da bodo za občane in tudi za policiste pripravili osvežitveno usposabljanje v fizičnem usmerjanju prometa v križiščih. »Vsaj 80 odstotkov vseh udeležencev v prometu ne ve, kaj pomeni, če je policist v križišču, in kaj pomenijo njegovi znaki. Večina voznikov sploh ne pozna pomena policijskih kretenj in položaja telesa, kar

je zelo zaskrbljujoče,« je takrat dejal vodja oddelka za cestni promet na Policijski upravi Celje **Elvis A. Herbaj**. Sklep je bil, da bodo celjski policisti vzpostavili stik s predstavniki izpitne komisije v Celju, s katero načrtujejo izvedbo praktičnega

prikaza in vožnje v tovrstnih primerih, kar bodo izvedli na avtopoligonu. Na takšno izobraževanje bodo povabili vse avtošole in njihove kandidate, da bodo lahko videli, kaj pomenijo policistovi znaki v križišču.

Izgoni iz države

Na straneh črne kronike smo lani pisali tudi o tem, koliko storilcev različnih kaznivih dejanj so iz Slovenije izgnali in kakšni so pogoji za to. Gre namreč za hudi ukrep, ki ga policija lahko samo predlaga, končno odločitev o izgonu iz države pa poda šele sodišče. Kadar gre za kazniva dejanja, lahko sodišče izreče tujcu izgon iz države, ki traja do pet let, če mu je izreklo hkrati kazen za kaznivo dejanje, za katero je zagrožena kazen več kot dve leti zapora. Ob tem morajo obstajati tudi okoliščine, ki pomenijo resno grožnjo za javni red in javno varnost. Kazenski zakonik predvideva, da velja ukrep izгона iz države od dneva pravnomočnosti sodbe. Ukrep izгона iz države sodišče lahko določi tudi zaradi prekrška, in sicer takrat, ko je z dejanjem storilca povzročena nevarnost za nastanek hude posledice oziroma z dejanjem nastane škodljiva posledica. V tem primeru lahko izgon velja od šest mesecev do pet let.

Obtožnica v eni največjih afer na Celjskem

Jeseni smo poročali, da je Okrožno državno tožilstvo Celje po petih letih od odmevne afere oškodovanja etažnih lastnikov vložilo obtožnico domnevno zoper nekdanjega direktorja stanovanjske zadruge Atrij Celje Radovana Cinka in računovodkinjo v podjetju. Očitajo jima tri nadaljevana kazniva dejanja poslovne goljufije v sistorilstvu. Ena največjih afer na področju upravljanja stavb v Sloveniji se bliža sodnemu postopku in epilogu. V preiskavi je bilo ugotovljeno, da so se očitana kazniva dejanja vrstila več kot deset let, in sicer od konca leta 2005 do sredine leta 2017. Svoje početje so v podjetju prikrivali na različne načine. V vsem tem času je bilo na škodo etažnih lastnikov pridobljene več kot 3,2 milijona evrov premoženjske koristi, so ob vložitvi ovadb leta 2020 povedali na celjski policiji.

Potrdilo o nekaznovanosti za čistilko, za poslanca ne

V Novem tedniku smo se lani tudi spraševali, zakaj delodajalec od čistilke lahko zahteva potrdilo o nekaznovanosti, medtem ko je lahko poslanec kdorkoli in za to delo ne potrebuje tovrstnega potrdila. Če boste na primer čistili prostore v šoli, boste morali dokazati, da niste bili nikoli kaznovani, a če boste na naslednjih volitvah kandirali za poslanca, vam tega ne bo treba. Ugotovili smo, da so poslanci po zakonodaji izjeme. V preteklih mandatih so sicer poslanci vložili dva predloga za spremembo Zakona o volitvah v državni zbor, ki sta vsebovala tudi predlog, da za poslanca Državnega zbora RS lahko kandidirajo osebe, ki niso bile pravnomočno obsojene za nekatera kazniva dejanja, a več kot očitno se iz tega ni izcimilo nič.

Epidemija nasilja med mladimi

Poleti smo se spraševali, kam drvi družba, saj se je strmo povišalo število primerov medvrstniškega nasilja. To se razteza od fizičnih in psihičnih oblik do nasilja na spletu. Leta in leta nam je večina ravnateljev, predvsem srednjih šol, zatrjevala, da nasilja v njihovih šolah ni bilo. Da so si zatiskali oči, so nam vzporedno trdili strokovnjaki, ki problematiko zelo dobro poznajo, a tudi dijaki. Danes je situacija drugačna, verjetno zaradi »izbruha vulkana«, kot je v članku slikovito opisal sogovornik sociolog in psihoterapevt Radovan Radetić. Čas je pokazal, da bi morali že pred leti preprečevanju medvrstniškega nasilja posvetiti veliko več časa, denarja in dejavnosti, a tega družba ni storila, zato so danes posledice tako zelo vidne.

Vedno več ilegalnih prebežnikov

Lani se je na avtocesti pri Tepanju zgodila nesreča, v kateri je umrl ilegalni prebežnik. Nesreča se je zgodila, ko je voznik, ki je v kombiju prevažal 11 tujcev, ki so mejo prestopili nezakonito, zapeljal s ceste. Po nesreči je pobegnil, več ljudi je bilo tudi poškodovanih, ena oseba je umrla. Toda policijska poročila so lani pokazala, da se je povečalo število nezakonitih prehodov meje. Med prebežniki je največ Afganistancev, v zadnjih mesecih, od razglasitve mobilizacije v Rusiji, pa prednjačijo tudi Rusi. Znotraj naše regije so jih policisti največ izsledili na območju Rogaške Slatine in Rogatca. Foto: PGD Zreče

Od tatvine registrske tablice do hudih kaznivih dejanj

Lani smo se lotevali tudi primerov, ki so morda za koga malenkostne kršitve, v resnici pa lahko skrivajo večja kazniva dejanja. Takšen je bil članek o ukradenih registrskih tablicah, ki jih nepridipravi namestijo na vozila, s katerimi storijo kazniva dejanja, kot so tatvine bencina ali trgovin, ropi ali hude kršitve v prometu. Ali tatvine vozil, na katera storilci namestijo ukradene registrske tablice, da jih lahko odpeljejo v tujino. Kaj to pomeni za lastnika tablice, če je ta na ukradenem vozilu, ki ga najdejo v kateri od balkanskih držav, smo poročali poleti.

Kdo spet kliče? Goljuf.

Tema, ki je vedno aktualna, morda tudi vedno bolj, so bili skrivnostni telefonski klici iz tujine. Zaradi njih so se naši bralci pogosto obračali na nas. Gre za tipično prevaro, ki spada v kategorijo lažnih klicev tehnične pomoči. Namen prevare je finančno oškodovanje, prejemniku klica pa lahko ukradejo tudi identiteto in pridobijo dostop do njegovega računalnika ali telefona. Takšne klice je najbolje ignorirati, čeprav so klicatelji izredno vztrajni, pravijo pri projektu Varni na internetu, ki ga izvaja Nacionalni odzivni center za kibernetko varnost SI-CERT.

Sicer pa tovrstne prevare s klici niso nič novega, v angleško govorečih državah jih poznajo že od leta 2008, v Slovenijo so goljufi prvič klicali leta 2013. Od takrat so te goljufije stalnica in se pojavljajo in izginjajo v nekajmesečnih valovih.

Mahal s spolovilom

Se spomnite članka o neznancu, ki je na sprehajalni poti ob Savinji razkazoval svoje spolovilo? V enem dnevu smo dobili kar nekaj klicev žensk, ki so ga opazile. Mimoidoče so klicale tudi policiste, ki so ga kasneje tudi prijeli in mu napisali kazen. Čez nekaj dni se je zgodba ponovila. Šlo naj bi za istega storilca. Ko smo zgodbo objavili, smo dobili nove klice tudi z nekaterih drugih območij in ugotovili, da ne gre samo za enega moškega, ampak še za kakšnega »tiča«, ki se razkazovanju ne more upreti.

Ovadeni v občinah

Veliko zgražanja so povzročile ovadbe 14 oseb. Štiri so (bile) zaposlene v celjski in vojniški občini, druge so bile iz različnih podjetij. Vse naj bi zlorabljale svoj položaj in v postopkih izvedbe javnega naročanja od ponudnikov gradbenih storitev zahtevalie oziroma sprejemale denarne nagrade, darila ter druge koristi. Šlo naj bi za zneske od 2 tisoč do 4 tisoč evrov za posamezen posel in tudi za to, da naj bi uslužbenci sprejemali materialne stvari, obleke in podobno. Sojenje, ko bo do njega prišlo, bo zagotovo eno odmevnejših na Celjskem.

Zadrogirani vozniki

Tudi o tem, da so zadrogirani vozniki na Celjskem vedno večji problem, smo pisali. Nismo pisali samo o tem, da imajo z drogo problem samo tisti, ki so včasih zaradi tega na robu družbe, ampak tudi premožni in ljudje, ki delajo na vidnejših delovnih mestih. Pred časom je Agencija RS za varnost prometa izvedla raziskavo med slovenskimi vozniki. Najpogostejše so prisotne droge, kot so marihuana, kokain, amfetamini, ekstazi, nore gobice, LSD in pomirjevala. Vsak tretji, ki je odgovoril, da je že vozil pod vplivom drog, je to počel redno.

Počilo v predoru

Lani je bila na Celjskem tudi ena večjih vaj reševanja v predoru. Izvedli so jo v predoru Golo rebro. Predpostavka je bila, da se je zgodila huda nesreča tovornega vozila, več osebnih vozil in kombiniranega vozila. Takšne vaje so zelo dobrodošle, saj pokažejo pripravljenost in usposobljenost vseh ekip, ki v vaji sodelujejo. Na podlagi vaje so nato pristojni pripravili tudi smernice, kako delo še dodatno izboljšati. (Foto: PGE Celje)

Zavidljive rezultate nizali kot za stavo

Odmevni dosežki v nepozabnem letu

Že po številu sprejemov za športnice in športnike je razvidno, da je bilo leto 2022 zelo plodno.

DEAN ŠUSTER

Prvega januarja je na Ljubnem le malo manjkalo, da bi zlata sova ostala doma. Nika Križnar je osvojila drugo mesto v skupnem seštevku silvestrske turneje (dve tekmi). Gloria Kotnik je takrat še čakala na olimpijsko vozovnico. Dobro je kazalo glede poti v Azijo, a nič še ni bilo potrjeno. Predsednik Rokometnega kluba Celje Pivovarna Laško je postal Gregor Planteu, ki je nasledil Jerneja Smisla. Na slavnostni prireditvi Športnik leta v Celju sta priznanji za

najboljša v letu 2021 prejela judoistka Tina Trstenjak in atlet Luka Janežič. Najboljše moštvo je imel Atletski klub Kladivar, najboljšo žensko ekipo Ženski košarkarski klub Cinkarna Celje.

Kotnikova, ki se je iz Velenja preselila v Celje, je odpotovala na olimpijske igre v Pekingu, kjer je celjski deskar Rok Marguč s pomočjo Ilke Štuhec vihtel zastavo na otvoritveni slovesnosti. 21-letni Timi Zajc je osvojil zlato medaljo z mešano ekipo in srebrno z

moštvom. Njegove Hramše, ki so sicer naselje v žalski občini, ležijo med Celjem in Velenjem. Ti mesti sta prav tako dobili olimpijski medalji. Tim Mastnak je postal olimpijski podprvak, Gloria Kotnik se je prvič na velikem tekmovanju uvrstila na oder za zmagovalke. Zanj je bila bronasta medalja kot zlata.

V prvi polovici leta je državno odlikovanje red za zasluge prejel »trener vseh trenerjev« Marjan Fabjan (njegove tekmovalke so osvojile šest olimpijskih medalj), v drugi polovici sta bili z istim priznanjem nagrajeni še njegovi najboljši varovanki, judoistki Sankakuja z Lopa-

DEAN ŠUSTER

te Urška Žolnir Jugovar in Tina Trstenjak. Košarkarice Cinkarne Celje so zmagale na vseh treh frontah – pričakovano je bilo njihovo slavje v državnem prvenstvu in pokalnem tekmovanju, povsem nepričakovano so osvojile še ligo Waba.

Podvigi na snežni podlagi so se nadaljevali. Timi Zajc se je tudi s svetovnega prvenstva v poletih vrnil z dvema odličjema. V Vikersundu je najprej osvojil srebrno medaljo na posamični tekmi, na moštveni so bili Slovenci najboljši. Tim Mastnak je sezono svetovnega pokala v deskanju končal na tretjem mestu v skupnem seštevku. Celjanka Daša Grm se je na svetovnem prvenstvu v umetnostnem drsanju v Montpellierju uspela uvrstiti v finale in je po prostem programu pristala na 24. mestu. Celjski smučarji so na Rogli v tradicionalnem dvoboju mest prepričljivo ugnali zagrebške, v Cortini d'Ampezzo je piko na i izjemnemu letu postavila Gloria Kotnik z zmago na veleslalomski tekmi za svetovni pokal.

Tudi članica Atletskega društva Kladivar Tina Šutej ne bo nikoli pozabila leta 2022. V skoku s palico se je z bronastima medaljama vrnila s svetovnega dvoranskega prvenstva v Beogradu in z evropskega prvenstva v Münchnu. Mlad celjski atlet

Matic Ian Guček je navdušil na mladinskem svetovnem prvenstvu v kolumbijskem Caliju. V teku na 400 metrov z ovirami je izboljšal 42 let star državni rekord someščana Roka Kopitarja in postal svetovni podprvak. Rokometiški Celja Pivovarne Laško so bili najboljši v državnem prvenstvu in so z radostjo sprejeli povabilo v ligo prvakov. V tekmovanjih za pokal RZS in superpokal je bilo najboljšo velenjsko Gorenje. Celjske rokometarice so bile prvič hkrati druge v državnem prvenstvu in pokalnem tekmovanju.

Kikboksarka celjskega Hyonga Larisa Žagar Slemenšek je na članskem evropskem prvenstvu v Turčiji osvojila zlato in srebrno medaljo. Hokejisti LedX Celja so po 28 letih spet tretji v državi. Igralke Ženskega nogometnega kluba Celje so še četrtič postale državne prvakinja v futsalu. Nogometarice Celja so v 1. slovenski ligi drugič zapovrstjo ostali brez uvrstitve v evropsko tekmovanje, kljub zelo zavidljivemu proračunu so pristali na osmem mestu.

Tima Mastnaka in njegovega očeta (ter trenerja) Roberta je pred njun dom v Medlogu pripeljala konjska vprega. (Foto: SHERPA)

Gloriji Kotnik so sprejem pripravili v Velenju, odzvala se je tudi vabilu na sprejem olimpijcev v Celju. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Ljubljanska družina Šutej (starša in brat) je bila vesela uspehov in sprejema v Celju za njeno Tino. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Sprejema na stadionu Atletskega društva Kladivar so se udeležili svojci Matica Iana Gučka, mladinskega svetovnega podprvaka v teku na 400 metrov. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Hramše so pričakale svojega junaka, nosilca dveh olimpijskih medalj, Timija Zajca. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Od mraza do prošenj za dež

Fotografije so vedno odraz časa in nekega obdobja. Preteklo leto so po mnenju našega fotografa Andraža Purga zaznamovali mraz, suša, dvig cen goriv, vojna v Ukrajini, Dončičev pridih v Celju in šport nasploh.

Lani januarja je bilo še mrzlo, a nas to ni ustavilo, da ne bi posedali zunaj (1). Skupaj z Ukrajinci v Sloveniji smo poskusili pravi ukrajinski boršč (2). Nato smo se družili tudi s celjskimi hokejisti v kategoriji U13 – mladimi upi in prvaki lige IHL (3). Prišel je tudi večer, ko je zaradi podražitve naslednji dan na celjskih črpalkah zmanjkalo goriva (4). Potem je prišlo poletje. Braslovško jezero je bilo videti kot puščava (5). Nekateri so prosili za dež tudi takole (6). A ko so v Celju zgradili dve igrišči s pomočjo kluba Luke Dončiča, sta se v mesto spet vrnila otroški vrišč in upanje v lepo prihodnost (7).

Foto: Andraž Purg - GrupA

Kulturne prireditve
ČETRTEK, 5. 1.
20.00 Špital za Prijatle Celje Drumbooty trio feat <i>Koncert</i>
PETEK, 6. 1.
11.30 Glasbena šola Celje Javni nastop dijakov srednje stopnje oddelkov klavirja in orgel, brenkal, harmonike ter komornih skupin
19.00 MC Patriot Slovenske Konjice Kako veš, kdaj je abstraktno abstraktno? <i>Odprte fotografske razstave Karmen Kukovič</i>
20.00 eMCe plac Velenje Burundanga <i>Gledališka predstava Gledališča Velenje</i>
SOBOTA, 7. 1.
9.00 Glasbena šola Celje Celjski dan saksofona: Kvartet Roya <i>Javni nastop udeležencev izpopolnjevanja ob 17.00</i>
10.00, 12.00 in 17.00 Gledališče Celje Mala Eli <i>Gledališka predstava</i>
18.30 Cerkev sv. Cecilije Celje Pevsko društvo upokojencev Celje in Moško pevsko društvo Pod gradom Celje <i>Novoletni koncert</i>
19.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec Novoletni koncert Godbe Liboje <i>Gostje: Marina in Franjo Oset ter Pihalni orkester GŠ Risto Savin Žalec</i>
NEDELJA, 8. 1.
17.00 Dom kulture Velenje The Addams family <i>Komedija, nedeljski abonma Gledališča Velenje</i>
17.00 Dom krajanov Vrbje Smo al' nismo <i>Gledališče pod kozolcem Šmartno ob Paki</i>
18.00 Župnijska cerkev Rogaška Slatina Božično-novoletni koncert Slovenskega okteta

PONEDELJEK, 9. 1.
11.30 Glasbena šola Celje Javni nastop dijakov srednje stopnje oddelkov pihal, godal, trobil in tolkal, petja ter komornih skupin
17.30 Osrednja knjižnica Celje Brigita Langerholc: Do cilja in naprej <i>Predstavitve knjige slovenske atletinje</i>
18.00 Dom kulture Velenje Otroci s postaje Zoom <i>Glasbena komedija dijakov ŠCV</i>
TOREK, 10. 1.
16.00 Glasbena šola Celje Javni nastop učencev osnovne stopnje 5.in 6. razred
17.00 Gledališče Celje Mala Eli <i>Gledališka predstava</i>
19.19 Knjižnica Velenje Zvezdana Mlakar, Rok Smodej: Pogovori, ki so mi spremenili življenje <i>Predstavitve knjige</i>
SREDA, 11. 1.
17.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku Majhno težavo imam ... <i>Lutkovna predstava v izvedbi Gledališča Fru-Fru</i>
17.00 Dom kulture Velenje Jubilejni koncert 60 + 40 <i>Koncert Moškega pevskega zbora in Ženskega pevskega zbora Društva upokojencev Velenje</i>

Druge prireditve
ČETRTEK, 5. 1.
9.00 do 17.00 Stari grad Celje Novo doživetje na Starem gradu <i>VR-teleskop: pogled v zgodovino Celja s pomočjo tehnologije virtualne resničnosti; vse dni v tednu</i>
16.30 Občinska knjižnica Žalec Druženje študijsko-bralnega kluba
17.00 Knjižnica Rogaška Slatina Pravljica s policistko Jožico <i>Po pravljici sledi mini ustvarjalnica</i>

Vsaka nova knjiga je korak v neznano in vsak korak v neznano terja pogum.

To je edina pot, ki nas vodi naprej.

Želimo vam, da bi znali vedno prestopati meje neznanega – v družbi dobrih knjig, v naši družbi.

www.knjiznica-celje.si

SREČNO 2023!
#celjskiknjiznicarji

17.45 Celjski mladinski center Delavnica lego robotike
18.00 Celjski mladinski center Magičnost gibanja <i>Delavnica</i>
PETEK, 6. 1.
9.00 Muzej novejše zgodovine Celje Moje zaobljube bontonu v letu 2023 <i>Hermanova otroška ustvarjalnica ob občasni razstavi Hermanov bonton</i>
PONEDELJEK, 9. 1.
13.00 Mladinski center Velenje Središče mladih in otrok <i>Vsak teden od ponedeljka do četrтка: pomoč pri učenju, družabne igre, pogovorne urice</i>
17.00 Dom sv. Jožefa Celje, spletni dogodek Pogovori o življenju in smrti; preko Zoom aplikacije <i>Vodi Metka Klevišar</i>
TOREK, 10. 1.
9.00 Muzej novejše zgodovine Celje Tista o hvaležnem medvedu <i>Hermanova otroška ustvarjalnica ob stalni razstavi dediščina otrok</i>
17.00 Vila Rožle Velenje Torkova peta <i>Ustvarjalnica za otroke in starše</i>

17.00 Knjižnica Velenje Zeliščarna <i>Vodi Kata Laštro</i>
20.00 Celjski mladinski center Milonga
SREDA, 11. 1.
9.00 Fotoatelj in galerija Pelikan Celje Fotografiramo brez fotoaparata <i>Hermanova fotografska ustvarjalnica</i>
10.00 Ipavčev kulturni center Šentjur Srečanja mladih mamic <i>Tehnike sproščanja</i>
17.45 Celjski mladinski center Tečaj legorobotike
18.00 Narodni dom Celje O pomočeh in ozdravitvah po duhovni poti s pomočjo učenja Bruna Groeninga <i>Uvodno informativno predavanje</i>

Razstave
Pokrajinski muzej Celje – Stara grofija: Zovneški postanejo grofje Celjski, Zloščeno do visokega sijaja. Kositrno posodje iz zbirk Pokrajinskega muzeja Celje, do februarja 2023; Knežji dvorec: Stekleni odsevi celejanskih grobov, Od groba do groba – načini pokopa skozi čas, do nadaljnjega Muzej novejše zgodovine Celje: Lepota je ženskega imena; do nadaljnjega; spletne razstave: Biti ženska v času korone, Njena zgodba o vojni; do nadaljnjega Otroški muzej Hermanov brlog: Hermanov bonton; do konca leta 2022 Galerija sodobne umetnosti Celje: razstava Družba tveganja avtorice Ize Pavlina; do 31. 1. 2023 Likovni salon Celje: razstava Digitalno mleko, hrvške umetnice Petre Mrša; do 26. 2. Galerija Kvartirna hiša Celje: slikarska razstava Izven vsega zla, avtorja Vladimirja Vojvodića; do 10. 1. 2023. Galerija Božena Celje: fotografska razstava Gozdne vile, avtorice Klavdije Žitnik; do 8. 1. 2023 Osrednja knjižnica Celje: razstava Franc Goričan (1869 – 1951) Sadjarski in vinogradniški strokovnjak iz Višnje vasi pri Vojniku; do 31. 1.

Ploščad pred Osrednjo knjižnico Celje: panojska razstava ob 110 – letnici smrti prvega predsednika PD Slovenije; do 15. 1. Galerija Zgornji trg Šentjur: Ipavčeva paleta V – Sloven' c Slovenca vabi, razstava likovnih del udeležencev likovno – kiparske kolonije Ipavčeva paleta V; do 31. 1. 2023 Knjižnica Šentjur: razstava O, Šentjur, Likovnega študijskega krožka Ljudske univerze Šentjur; do 11. 1. Anina galerija Rogaška Slatina: razstava Riharda Lobenweina; do 22. 1. Mestna galerija v Kulturnem centru Rogaška Slatina: razstava Ela Peroci – Med pravljice; do 11. 1. Dom kulture Slovenske Konjice: razstava V znamenju križa avtorja Milana Lamovca – Didija; do 29. 1. Avla Doma II. Slovenskega tabora Žalec: »Nenavadno moč ima ta človek – vpliv Plečnika na njegove in naše učence«, razstava likovnih del dijakov GCC, umetniška gimnazija, likovna smer; do 28. 1. Dom kulture Velenje: fotografska razstava Marjana Klepca, Risanje s svetlobo; 31. 1. Galerija Velenje: Drugačna krajina, razstava treh slikarjev: Ane Jerčič Jakob, Stojana Kneževića in Nataše Tajnik Stupar; do 21. 1. Muzej Laško: razstava 18. fotografskega natečaja kLAK; do nadaljnjega Muzej premogovništva Slovenije Velenje: Vezna soba: Velenjske glinene ploščice – Herbarij, brezčasni zapis narave avtorice Kate Laštro; do 31. 1.; Črna garderoba: India Welcome, Hanibal Salvaro, do 31. 1.; podzemni del muzeja 1: Podzemni Nezemljani

– Stane Špegel, razstava skulptur; do 31. 1.; Ligijev salon – jamski del salona: razstava Poetična podzemna proga – poezija na predstavitenih tablah avtorjev, ki so ustvarjali v podzemlju: Tatjana Pregl Kobe, Zlatko Kraljič, Božica Jelušič, Tomaž Letnar, Kristian Koželj, Vlado Poreduš in Stojan Špegel; do 31. 1.; Muzejski park: Rudarji, fotografska razstava Aleksandra Kavčnika; do 31. 1.; Upravna stavba Premogovnika Velenje: Dva avtorja na kosu premoga, Aleksander Kavčnik in Miran Beškovnik; do 31. 1. Avla Mestne občine Velenje: Melodije cvetja, razstava ljubitelske ustvarjalke Olge Ulokine; do 15. 1. Razstavišče Vila Bianca Velenje: Pisano slovo od 2022, zaključna razstava Društva šaleških likovnikov; do 12. 1. Galerija Velenje: razstava Drugačna krajina treh slikarjev: Anje Jerčič Jakob, Stojana Kneževića in Nataše Tajnik Stupar; do 21. 1. Velenjski grad: razstava ob 65 – letnici Muzeja Velenje »Lejga, kamerat! Ne v štir, to naj gre gor, na star' grad!«; do 1. 9. 2023, Jaslice iz Češke, gostujoča občasna razstava; do 2. 2., Praznična voščilnica, razstava del 18. natečaja otrok vrtcev in osnovnih šol Šaleške doline; do 2.2. Galerija na prostem in Razstavišče Standard Velenje: Z dobro energijo naprej, razstava najpomembnejših projektov za lokalno skupnost MOV; do 30. 9. Knjižnica Velenje: Osrednje razstavišče: Ela Peroci: Med pravljice, razstava ob 100. obletnici rojstva Ele Peroci; do 7. 1.; Sončna stena: Škalsko jezero pozimi, fotografska razstava Miroslava Brešarja; do 31. 1.; Domoznanski oddelek: Sto dejstev o Kajuhu, zapisanih z zeleno tinto, avtorjev Špele in Roka Polesa; do 22. 1.; Mladinska soba: 49. mala Napotnikova kiparska kolonija; do 31. 1.; Steklena dvojčka: Bralka meseca: Alma Javornik; do 31. 1.: Otroški oddelek: Pravljичni svet Ele Peroci, razstava likovnih del otrok vrtca Velenje; do 31. 1. in Mačji portreti, razstava del likovnega natečaja otrok vrtca Velenje in učencev prve triade velenjskih OŠ; 31. 1. Podhod Pošta Velenje: 65 stvar, ki jih morate vedeti o Muzeju Velenje; do 31. 1. F-Bunker Velenje: fotografska razstava Ksenije Mikor; do 26. 1. Podhod pri Vili Bianci Velenje: Mesto se spominja, fotografska razstava; do 31. 1. Jakijeva hiša – Galerija Nazarje: 28. slikarski študijski dnevi Ex tempore Mozirski gaj 2022; do 2. 12.

Podatke za napovednik je zbrala Tea Podpečan.

novi tednik

Vedno z menoj!

Naroči se na e-račun!

V podjetju **Novi tednik & Radio Celje** omogočamo svojim naročnikom poslovanje in posredovanje položnic tudi preko elektronske pošte.

Tako zmanjšamo stroške in prispevamo k **varovanju narave**.

Če tudi vi želite prejemati našo pošto po elektronski poti, vas vabimo, da svoj elektronski naslov posredujete na naslov **narocnine@nt-rc.si** ali na tel. št. **03 422 51 44**.

Podjetje NT&RC, d.o.o.
opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.
Direktor: Drago Slameršak
Tisk: Salomon, d. o. o.
Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 5-% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK
Odgovorna urednica: Manca Mirnik
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
RADIO CELJE
Odgovorna urednica: Saša Pukl
E-mail: radio@nt-rc.si, **v studiu:** info@radiocelje.com
UREDNIŠTVO
Bojana Avguštinčič, Tatjana Cvirn, Barbara Furman, Janja Intihar, Špela Ožir, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster

AGENCIJA
Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.
Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si
Vodja marketinga: Bojan Kunc
NAROČNINE
Telefon: (03) 4225 171
E-pošta: narocnine@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 11,72 EUR (4 izvodi) oz. 14,66 EUR (5 izvodov). Za tujino je letna naročnina 311,04 EUR. Številka transakcijskega računa pri NOVA KBM: SI56 0400 1005 0141 617. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.
MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE
Telefon: (03) 4225 144, **e-pošta:** oglasi@nt-rc.si
Vsak obiskovalec gostinske verige Mediabar z nakupom pijače, ne pa hrane in cigaret, prejme določeno število točk, za katere lahko dobi brezplačen izvod revije, časopisa ali krizank. Vsak tiskan izvod ima na naslovnici označeno vrednost v točkah. Za vsak porabljen evro stranka pridobi eno točko. Več informacij o gostinski verigi Mediabar na www.mediabars.si.

Srce je omagalo,
dih je zastal,
spomin na mamo
pa bo vedno ostal.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame,
stare mame, babice, tašče, sestre,
tete in svakinje

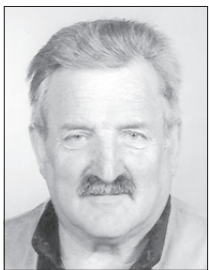
MARIJE SKAMEN

(27. 10. 1941–9. 12. 2022)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, so-
delavcem in znancem za vso podporo ter darovane sveče
in cvetje. Hvala gospodu župniku iz cerkve sveti Duh za
opravljen obred in pevcem skupine Eros za odpete pesmi.

Žalujoci: vsi, ki jo bomo zelo pogrešali.

954

O, Bog, ne da se povedati,
kako boli, kako moja duša trpi,
ko te, moj ljubljeni mož,
ob meni več ni.

V SPOMIN

Pred dvema letoma me je na
Silvestrov večer zapustil

IVAN OBREZ

s Planine pri Sevnici

Srce mi poka od bolečine, ne morem preboleti tvoje izgube.
Kako prazen je najin dom brez tebe!
Solze mi še vedno vsak dan izmivajo lica.
Koliko sem jih že pretočila!

V najgloblji žalosti: tvoja Frida

p

Ko sonce življenja zaide,
se prižgejo zvezde
spominov,
ki so večne
in nikoli ne ugasnejo.

V SPOMIN

Minevata dve leti, kar nas je
zapustil prečudovit mož, skrben
in ljubeč oče in najboljši dedek

IVAN KUKOVIČIČ

V naših srcih si najdragocenejši biser!

Za njim žalujejo: žena Silva ter sinova Darko in
Boštjan z družinama

957

Smrti

Žalec

Umrli so: Leopoldina PRE-
SEKAR z Vranskega, 88 let,
Angela ŠLOGAR iz Vrbja, 86
let, Terezija HLADEN iz Pre-
kope, 92 let, Ana JERMAN s
Polzele, 84 let, Jožefa COKAN
iz Vrbja, 87 let, Ivan IZLAKAR
z Vranskega, 86 let, Stanislav
ČRETNIK iz Andraža nad Pol-
zelo, 70 let.

Velenje

Umrli so: Emilijan KLANČ-
NIK iz Šmartnega ob Paki, 90
let, Ludvik TAJNIK iz Šoštanja,

87 let, Albert OVČAR iz Vele-
nja, 77 let, Hasan VARMAZ iz
Šoštanja, 52 let, Ivanka KU-
GOVNIČ iz Šoštanja, 85 let,
Viktor KRIČAJ iz Šoštanja,
90 let, Martina AUBREHT iz
Škalske Cirkovce, 90 let, An-
ton BABIČ iz Velenja, 32 let,
Jožefa JABLANŠEK iz Velenja,
101 leto, Jožefa ČAKŠ iz Vele-
nja, 85 let, Marija BALANT iz
Šoštanja, 84 let, Marija OBU iz
Velenja, 93 let, Marija NOVAK
iz Velenja, 89 let, Damjana
BENKO iz Velenja, 59 let, Ne-
nad ILIČ iz Velenja, 64 let.

Le kdo pozabil bi gomilo,
v kateri zlato spi srce,
ki neskončno nas ljubilo
do poslednjega je dne.

V SPOMIN

V četrtek, 5. januarja,
minevajo tri leta žalosti,
kar me je zapustil dragi mož

JANEZ MURN

z Lopate

Janez, odšel si tiho, brez slovesa, a nate mislim vsak dan
in mislila bom ob letu.
Bolečine težke si prestal, a v mojem srcu za vedno boš
ostal.
Pogrešam te, Janez, neminljiv si.
Hvala vsem, ki stojite ob njegovem grobu in se ga spo-
minjate.

Z ljubeznijo v spomin: tvoja žena Erika.

960

»Težko je pozabiti človeka,
ki ti je bil drag,
še težje je izgubiti ga za vedno,
a najtežje je naučiti se živeti brez
njega.«

V SPOMIN

Minilo je dve leti,
kar nas je zapustil dragi mož in oče

JOŽEF GOLEC

iz Trnovelj pri Celju
(26. 2. 1947–8. 1. 2021)

Hvala vsem sorodnikom in prijateljem, ki mu v spomin
prižgete sveče in stojite ob njegovem grobu.

Žalujoci: vsi njegovi

p

V SPOMIN

7. januarja 2023 bo minilo 15 let,
kar se je poslovil naš dragi

GORAZD TERBOVC

(1965–2008)

Iskrena hvala vsem, ki se ga spominjate.

Teodora

950

PRI PRODAJALCIH ČASOPISOV

www.reporter.si

100 VPLIVNIH SLOVENCEV - Reporterjeva lestvica najbolj vplivnih v letu 2023

AFERA SEKS V SPOVEDNICI - Zakaj je papež Frančišek zaščitil patra Marka Rupnika

INTERVJU: VIDA DRAME OROŽIM - zdravnica, vodja Pro bono ambulate in ime leta 2022

GLOBUS - Na ruševinah Rusije se rojeva Turan

IZ NOVE
ŠTEVILKE

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA

od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

telemach

kanal 673

kanal 306

kanal 271

kanal 152

STROJI

KUPIM

TRAKTOR in vse možne priključke kupim.
Telefon 041 680-684.

p

POSEST

PRODAM

ENOTRETJINSKI solastniški delež na hiši, vrt,
asfalt, okolica Žalca, prodam. Telefon 068
146-810.

959

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

SENO v kockah (okolica Laškega) prodam.
Telefon 031 559-820.

934

ŽIVALI

PRODAM

BIKCA simentalca, starega tri mesece in pol,
prodam. Telefon 070 667-374.

962

PRAŠIČE domače vzreje, različnih tež, za
zakol ali nadaljnjo rejo, prodam. Lahko
tudi polovice. Možna dostava. Andrejeva
kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-061.

938

KUPIM

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajer-
ski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon
040 647-223.

p

TELICE in krave za zakol ter bikce, težke pri-
bližno 200 kg, mesni tip, kupim. Telefon
031 832-520.

961

OSTALO

PRODAM

SLOVENSKA bukova drva, na paleti dolžine
25, 33, 50 cm, možna dostava, prodam.
Telefon 031 625-479.

p

ZMENKI

IŠČEM žensko za prijateljevanje, staro pribli-
žno 65 let. Resne naj pokličejo telefonsko
številko 070 502-737.

958

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

Imate vi ali kdo od vaših bližnjih težave z alkoholom?

AA in Al-Anon lahko pomagata.

Kontakta: za alkoholike: www.aa-slovenia.si (tel.: 031 802 710);

za svoje in prijatelje: www.al-anon.si (tel.: 031 744 722)

Med. pok.: Novi tednik

SREČNO

IN SRČNO

2023!

Pod Rajhovko je bilo kot v mravljišču.

V nedeljo je Nika Križnar letela lepo in daleč, za odmevnejši dosežek ji je zmanjkal dober doskok.

Odlična organizacija in obisk, izostal uspeh naših deklet

Zlata sova spet z Ljubnega odletela v Avstrijo

Prvič so se smučarske skakalke na silvestrski turneji pomerile na dveh prizoriščih. Prvi tekmi sta bili v avstrijskem Beljaku, naslednji dve na Ljubnem zadnji dan v letu 2022 in nato še prvi dan v novem letu. Lani je zlato sovo osvojila Avstrijka Marita Kramer, letos njena rojakinja Eva Pinkelnig.

DEAN ŠUSTER

Naše »orlice« na Ljubnem niso uspeli pristati na odru za zmagovalke, na kar smo bili že navajeni iz prejšnjih sezon.

Dvakrat večji nagradni sklad

»S sklonjenimi glavami smo končali silvestrsko turnejo, čeprav je bila Nika Križnar v boju za zlato sovo skupno tretja. Poleg tega je prišlo še do poškodbe Urše Bogataj. Brez nje bo nadaljevanje sezone zelo težko,« je povedal slovenski selektor **Zoran Zupančič**. Dvakratna olimpijska prvakinja Bogatajeva je zaradi poškodbe levega kolena že končala sezono. Mnogi namigujejo, da bo – decembra 2019 si je že strgala križno vez v desnem kolenu – 27-letna tekmovalka sklenila športno pot. Nagradni sklad so glede na lani povečali za sto odstotkov. Tako je skupna zmagovalka ob predpisanih denarnih nagradah prejela še posebno denarno nagrado v višini 20 tisoč evrov in tudi zlato sovo, ki je vredna več kot 10 tisoč evrov.

Dobra prodaja vstopnic

Na Ljubnem obakrat brez slovenskih »stopnič«, hujša poškodba Bogatajeve in grožnja glede izgube fantastičnega datuma tekem, ki so si

ga omislili Ljubenci – dobrih novic tokrat ni bilo veliko. Po drugi strani so se organizatorji obdali z zadovoljstvom, da so vse ponovno odlično izpeljali. Predsednik organizacijskega odbora svetovnega pokala smučarskih skakalk na Ljubnem je **Rajko Pintar**: »Imeli smo veliko težav s pripravo skakalnice. Izvedba celotne prireditve je bila zahtevna. Izgubili smo veliko časa in energije. Na srečo nam je

Smučarski klub Luče iz svojih zalog odstopil veliko količino snega. Nadomestili smo izgubljeni sneg, ki nam ga je odneslo toplo vreme. Izjemno smo zadovoljni z obiskom. Krepro več kot deset tisoč ljudi se je zbralo v dveh dneh. Dobra prodaja vstopnic je za nas zelo dobrodošla. Še bolj pomembno je, da je bilo vzdušje izjemno.« Po nedeljski tekmi se je kolona vozil vila do Mozirja in še naprej.

Še nekaj let brez skrbi

Na junijski seji izvršilnega odbora Smučarske zveze Slovenije je bil **Rajko Pintar** ponovno imenovan za predstavnika Slovenije v Mednarodni smučarski zvezi v naslednjem mandatnem obdobju. Ljubenci

Prikupna Sara Takanashi je bila pred leti, ko je bila nepremagljiva, tarča vseh medijev. Tokrat so jo obkrožali le japonski novinarji.

Ljubno je 17. leto po vrsti priredilo tekmo ženskih skokov najvišje možne ravni. Prvih pet sezon so skakalke tekmoval v celinskem pokalu, sledilo je dvanaest izvedb svetovnega pokala.

ski organizatorji imajo tako neposreden stik z oblikovalci koledarjev in pravil svetovnega pokala. Presenetila jih je napoved, da bodo prireditelji moške noveletne turnee prevzeli tudi tekme za ženske. »Obetajo se velike spremembe. Apetiti nekaterih velikih držav v alpskem smučanju so zelo močni tudi v ženskih smučarskih skokih. Možnosti je veliko, nič še ni dokončnega, verjemite. Več bo jasno marca in aprila na zasedanjih različnih organov Fis. Obstaja možnost, da bo Beljak tekmi gostil 2. in 3. januarja, mi pa 6. in 7. januarja. Nemci bi imeli tekmi v Oberstdorfu in Garmischu. Tekma na Ljubnem zagotovo bo, bodisi v noveletnem oziroma ponovnoletnem terminu ali malo pozneje, morda tudi februarja.« Bi beljaški in ljubenski tekmi šteli tudi za zlato sovo? »Tudi to je mogoče. Nemška zveza je pripravljena v svojo družbo vzeti tudi Beljak in Ljubno. To je za nas precejšnje priznanje.« Čeprav nihče Ljubnemu

ne seže niti do kolen glede obiska ženskih tekem. Pintar je dodal: »Noveletna turneja je spektakel. Zato, ker je veliko gledalcev in ker so skakalnice dovolj velike. Mi smo v ženskih skokih glede prvega kriterija absolutno najboljši na svetu. Velikost skakalnice pa je naša pomanjkljivost. Pri ženskih skokih je vedno več večjih skakalnic, a je tudi pet tako velikih, kot je naša, ali celo manjših. Vsaj nekaj let nam še ni treba skrbeti, da ne

bi imeli tekme.« Pintar ne pozna odgovorov na vprašanje, zakaj je športno pot sklenila 21-letna Jerneja Brecl iz Vinske Gore. Znan je njen spor s selektorjem Zupančičem ob koncu sezone 2020/21, ki je očitno tlel še v naslednji sezoni. Nekdanja članica velenjskega kluba je nazadnje nosila dres SSK Mislinja. Najboljše smučarske skakalke sveta se bodo preselile v Japonsko, kjer bosta tekmi v Sapporu in Zau.

Foto: Andraž Purg – GrupA

Tako je pristala Katra Komar.

Zlata sova pred poletom v Avstrijo.

S prazničnimi zgodbami v leto **2023!**

V uredništvu Novega tednika smo za vas pripravili 12 prazničnih zgodb za 12 mesecev leta, v katerega smo pravkar vstopili. Prvih šest smo vam predstavili v prejšnji številki, drugih šest pa lahko preberete v tej številki Novega tednika.

Potopite se v svet dobrih zgodb, ki jih vse leto najdete na straneh našega in vašega časopisa!

Prvih šest zgodb

iz prejšnje številke Novega tednika:

**Garač kot fant,
športnik, pedagog
in vrhunski trener**

**Sestra Marija,
hvala za vse!**

**Celjska družina je
dve leti preživela
na Japonskem**

**Topla sreča
na mrzlem
sedemtisočaku**

**Iz njenega
ameriškega doma
diši po Sloveniji**

**Orkester v glavi
vedno deluje
brezhibno**

Drugih šest zgodb:

**Prva specialistka
otroške kirurgije v
Sloveniji**

**Od babičine
kuhinje do
vrhunske kulinarike**

**Umetnik s
fotoaparatom, ki
ustvarja v Nemčiji**

**Že štirideset let
nimajo noči za
spanje**

**Hokejski trener
na delu v Celju**

**Prvega si je
privoščil za rojstni
dan**

Milena Senica Verbič, prva specialistka otroške kirurgije v Sloveniji

Ob skalpelu so njeno orodje tudi šampiljke in bonboni

Pisane nalepke na steni, kopica šampiljk in celo košara bonbonov. Vse to so obvezni pripomočki v ambulantni asist. Milene Senice Verbič, dr. med., prve specialistke otroške kirurgije, ki ji je bila ta specialnost priznana v Sloveniji. Zdravnica, ki je doma iz Šentjurja, je bila 15 let zaposlena na Otroškem oddelku kirurških strok v Splošni bolnišnici Celje, zdaj je predstojnica otroške kirurgije v Univerzitetnem kliničnem centru Maribor. Kot največje plačilo za svoje delo šteje to, da svojim majhnim bolnikom pomaga povrniti zdravje. »Največ je vreden nasmeh otroka, ki se prebudi iz kome. Ali to, ko lahko zelo nazorno vidim, da se je po posegu izboljšalo njegovo počutje,« pravi.

TINA STRMČNIK

Kdor se ukvarja z otroško kirurgijo, na zdravje bolnika ne vpliva le kratkoročno. To, kar otroški kirurg naredi za dojenčka, težkega le nekaj kilogramov, bo k njegovi kakovosti življenja, če bo vse po sreči, prispevalo tudi 80 ali 90 let.

Zakaj je prav, da otroke operirajo otroški kirurgi? Milena Senica Verbič poudarja, da otroci niso pomanjšani odrasli ali njihova pomanjšana kopija. Zanje so značilne drugačne fiziološke in psihološke posebnosti kot za odrasle. To pomeni, da imajo otroci drugačen telesni razvoj, prav tako drugače dojemajo stvari. Zato se morajo z njimi ukvarjati specialisti kirurgije, ki poznajo in razumejo njihov celoten ustroj. Specialisti otroške kirurgije se pol leta na primer izobražujejo iz pediatrije, ne le iz kirurgije, je pojasnila sogovornica.

Mlada veda

V Sloveniji še pred nekaj leti ni bilo priznane specializacije iz otroške kirurgije. Otroke so operirali kirurgi iz posamezne matične stroke. Edina bolnišnica, ki je imela to področje urejeno v skladu s sodobnimi smernicami, je bila celjska. Zadnja leta je otroška kirurgija priznana kot samostojna specialnost. To pomeni, da so pristojni dali zeleno luč, da model, ki je marsikje v svetu že priznan, postopoma uvedejo v naše okolje. S področja otroške kirurgije že imamo tudi nekaj prvih specializantov.

Specializacija iz otroške kirurgije zajema splošno otroško kirurgijo, kirurgijo predela trebuha in urologije. Otroški kirurgi se v operacijski dvorani vsakodnevno posvečajo operacijam kil, nespuščenih testisov, zaraščene kože na penisu in podobno. Posvečajo se tudi nujnim stanjem v abdomnu oz. trebuhu, kot je akutno vnetje slepiča. Medtem ko se z otroki, ki imajo bolezni srca, pljuč in možganov, ukvarjajo zdravniki z omenjenimi posameznimi specialnostmi.

Zdravnica, ki prežene strah

Ko otroci prestopijo vrata ambulante otroške kirurgije, jih je največkrat strah. Njihovi občutki pogosto odražajo tiste, s katerimi se spopadajo njihovi starši. Sploh majhni bolniki, ki so bili že velikokrat v bolnišnici in se spominjajo pogostih zbadljajev ob odvzemu krvi in

da ju je zelo strah in da sta močno obremenjena z otrokovo diagnozo. Tega se ne da spregledati.«

Ko je led prebit, specialistka otroške kirurgije z občutkom stopi v stik z nadebudneži. Po njenem prepričanju si je za otroke treba vzeti čas. Če bi jih napadla s stotimi vprašanji, bi se povlekli vase, je razložila. In dodala, da je pristop vsekakor drugačen, kot če bi k zdravniku prišla odrasla oseba.

Tudi zdravnik je samo človek

Pri otrocih narava veliko naredi sama od sebe, je pojasnila sogovornica. Marsikatera zdravstvena težava se sčasoma odpravi na konzervativen način, torej brez kirurških posegov. Včasih brez operacije ne gre.

»V Sloveniji se ne rodi veliko otrok s hudimi prirojenimi napakami. Če ginekologi med pregledi odkrijejo hujšo napako, zakonodaja namreč staršem omogoča prekinitev nosečnosti. V marsikateri tuji državi blizu nas je zakonodaja drugačna, zato tam bolj razvijajo kirurgijo, ki se ukvarja z najtežjimi okvarami otrok. Ponekod razvijajo tudi fetalno kirurgijo, s pomočjo katere zdravniki operirajo plod.«

»Znana prehrabena znamka je lani našemu oddelku podarila ogromno bonbonov. To je bilo odlično. Otroci so si te sladkosti zelo zapomnili in so ob vsakem naslednjem obisku naše ambulante takoj vprašali, ali se bodo lahko spet sladkali.«

Ker se otrokovo telo šele razvija, to narekuje drugačno kirurško zdravljenje kot pri odraslih. Otroku na primer ni možno vstaviti proteze za daljše obdobje, kot lahko kirurgi to storijo pri odraslem, saj se umetni material ne razvija hkrati z rastjo otroka. Če so vendarle potrebne proteze iz umetnih materialov, je treba skrbno spremljati, kdaj jih je treba zamenjati.

Kadarkoli ima na operacijski mizi majhnega bolnika, je čustva težko pustiti ob strani. Takrat se osredotoča na to, da operira najbolje, kot le zna. »Tudi ko končam poseg, grem v mislih še enkrat čez vse korake. Ko pridem iz operacijske dvorane na oddelek ali ko se peljem domov, razmišljam o tem, ali je vse tako, kot mora biti. Ne glede na to, da

želim delati stoodstotno, sem samo človek.«

Po znanje čez lužo

Če so operacije kil in slepičev vsakodnevni kruh otroške kirurgije, se ta veja medicine ukvarja tudi s posebnostmi, tako imenovanimi redkimi boleznimi oz. napakami. Nekatere morajo otroški kirurgi odpraviti v nekaj urah po otrokovem rojstvu. V Sloveniji se na primer vsako leto rodi pet otrok, pri katerih se anus ne konča tam, kjer bi se moral. Odvodni kanal za blato se lahko pri fantkih konča v mošnji, prostati ali vratu mehurja. Pri deklicah se lahko konča v nožnici, maternici ali še kje drugje.

Milena Senica Verbič se je o tem med drugim izobraževala v kolorektalnem centru v Cincinnatiju v Združenih državah Amerike. Njen mentor je bil eden največjih strokovnjakov za zdravljenje tovrstnih napak. Ta mehiški kirurg je pred več desetletji povsem spremenil način operiranja in tako pripomogel, da lahko otroci po kirurškem zdravljenju zadržujejo blato. K zdravniku, ki je spremenil celoten pristop obravnave majhnih bolnikov, se po besedah sogovornice hodi učiti ves svet. V Sloveniji se trenutno s takšnimi primeri ukvarjajo samo v UKC Ljubljana. »Če hočeš dobro operirati, moraš imeti s tovrstnimi operacijami veliko izkušenj. Za primere, ki so najbolj zapleteni, naše zdravstvo uporablja povezavo s svetom. Otroke so napoteni na zdravljenje v bolnišnice v tujini ali tuji strokovnjaki pridejo v Slovenijo.«

Razkošje časa

Na izobraževanju v ZDA je kot največje razkošje ameriške otroške kirurgije dojemala čas, saj lahko zdravnik v enem delovniku sprejme približno deset majhnih bolnikov, medtem ko jih v Sloveniji vsak dan na pregled pride nekajkrat toliko. Navdušena je bila nad pristopom svojih mentorjev, ki so bili po njenih besedah zelo dostopni in odprti. »Vse jih lahko vprašam, z njimi se lahko pogovarjam kot s prijateljem, zelo ti pomagajo.«

V Cincinnatiju je opazila precejšnjo razvojno prednost otroške kirurgije v primerjavi z našim okoljem. A pomembno se ji zdi, da se tudi pri nas to področje razvija korak

»Predavanja o prvi pomoči mi vzamejo veliko časa, a mi hkrati dajejo veliko energije. Vse proste trenutke preživim z družino.«

Njena obvezna oprema so šampiljke, nalepke, bonboni in širok nasmeh.

Največje plačilo za njeno delo je, da svojim majhnim bolnikom pomaga povrniti zdravje.

Če se hočeš izobraziti in dobiti izkušnje, je treba iti čez mejo, pravi. Doslej jo je poklicna pot dvakrat vodila v ZDA, izobraževala se je še v več evropskih centrih za otroško kirurgijo, kot udeleženka ali predavateljica je sodelovala na številnih strokovnih kongresih.

»V ZDA pridejo zraven otroka k zdravniku še babica, dedek, stric in teta. Staršem, ki imajo le nekaj tednov porodniškega dopusta in delajo ves dan, pri vzgoji in skrbi za otroka pomaga razširjena družina. Ni tako kot pri nas, kjer je marsikatera družina ozka celica.«

za korakom. Ameriški kolegi so jo – polno novih spoznanj – pred odhodom opozorili, da kljub pridobljenemu znanju v domovini občutnih sprememb ne bo mogla doseči čez noč. Nasvet, naj dela najboljše po svojih močeh in zaupa, da se bo sčasoma vse postavilo na svoje mesto, jo spemlja še danes.

»Prim. dr. Edo Lakner, dr. med, je pred več kot 60 leti v Beogradu opravil specializacijo iz otroške kirurgije. Ko se je vrnil v Celje, je imela tamkajšnja bolnišnica posluh za organizacijo otroškega oddelka, kjer so ves čas pri zdravljenju otrok sodelovali kirurgi.«

Trimesečno potovanje v Združene države Amerike je bilo za zdravnico iz Šentjurja posebno tudi zato, ker je bil takrat njen sin star le poldrugo leto. Zato se je na drugo celino preselila z njim, možem in nečakom. Tam so najeli stanovanje, avtomobil, nečak je na daljavo spremljal pouk slovenske šole. Za vse je bila to zelo dobra izkušnja.

Zmagovalna kombinacija

Slovenija bi glede na primerjavo s sosednjimi državami potrebovala od osem do 18 otroških kirurgov, trenutno jih pri nas deluje devet. Mlade zdravnike, ki so se odločili za tovrstno specializacijo, lahko trenutno preštujemo na prste ene roke. Razlogi za to se po besedah sogovornice med drugim skrivajo v tem, da je otroška kirurgija mlada veda. »Kdor izbere tovrstno specializacijo, mora vanjo vložiti veliko truda. Da se otroški kirurgi dobro usposobijo, morajo na številna izobraževanja v tujino. Poleg tega se morajo soočiti še s prepričanjem nekaterih kolegov z zdravstvenega področja, ki menijo, da tovrstnega kadra naša družba ne potrebuje.«

Zanimivo je, da je zdravnico iz Šentjurja življenje do tovrstne spe-

cializacije pripeljalo, čeprav se ji je med študijem kirurgija najprej zdelo bolj podobna mesarskem poklicu. A to se je kmalu spremenilo. Ob druženju s skalpelom je spoznala, da lahko s kirurškim posegom hitro pripomore k ozdravitvi bolnika. Presunil jo je učinek zdravljenja, ki je viden takoj. Ko je v Celju prišla v stik z Jožetom Robido, dr. med., in odkrila vejo kirurgije, namenjeno le otrokom, je našla svojo zmagovalno kombinacijo. »V resnici nisem vedela, v kaj se podajam. Velikokrat sem se vprašala, le kaj mi je bilo, sploh zato, ker sem zelo občutljiva oseba. A prav ta specializacija me je utrdila, mi dala potrebno samozavest, s katero grem lažje skozi življenje.«

Foto: Andraž Purg – Grupa

Kot predstojnica otroške kirurgije v UKC Maribor si želi, da bi lahko oblikovala popolnoma samostojno ekipo. Gre za dolgoročne načrte, saj usposabljanje sodelavcev traja vrsto let.

Da bi zdravlje spremljalo tako odrasle kot otroke, je praznična želja novinark Tine Strmčnik. Slednja bralcem Novega tednika želi tudi mir v mislih in duši. Da bi se znali ustaviti, se osredotočiti na tisto, kar je v življenju res pomembno, in da bi ves balast pustili ob strani.

Strast šestindvajsetletnika je prerasla v poklic, ki ga osrečuje.

Natančni rezi so ključni pri vrhunski kulinariki, pravi.

V kuhinji z Žigo Koprivcem iz Celja

Od babičine kuhinje do vrhunske kulinarike

Že kot osnovnošolec se je smukal po babičini kuhinji in vihtel kuhalnico, a takrat niti slutil ni, da bo svoje življenje posvetil vrhunski kulinariki. Danes 26-letni Žiga Koprivc iz Celja velja za enega perspektivnejših kuharjev pri nas. Letos je na regijskem finalu mednarodnega tekmovanja S. Pellegrino Young Chef Academy Competition osvojil posebno nagrado za družbeno odgovornost. Zahtevno ocenjevalno komisijo je navdušil s krožnikom, ki ga je poimenoval »Just the two of us«. Na njem so bili le slovenska postrv, slovenski med in slovenska lipa. Trajnost v kulinariki je izziv, ki najbolj nagovarja njegovo neusahljivo ustvarjalnost, pravi.

BARBARA FURMAN

Predizbori mednarodno uglednega tekmovanja S. Pellegrino Young Chef Academy Competition se vrstijo po vsem svetu. Celjan **Žiga Koprivc**, ki dela v restavraciji Galerija okusov v Petrovčah, je na regijskem finalu za območje jugovzhodne Evrope in Sredozemlja osvojil posebno nagrado za družbeno odgovornost, saj je svoj krožnik posvetil trajnostnemu

konceptu v gastronomiji. S tem je opozoril nase v širšem mednarodnem prostoru. Kot pravi, je v kulinariki prepoznal veliko priložnosti za ustvarjenje, omenjeno nagrado pa dojema kot dokaz, da je izbral pravi poklic.

Nagrajen krožnik

Perspektiven kuhar je prepričan, da trajnost v gastronomiji ne more biti povezana

samo s hrano, ki jo dobimo na krožnik, ampak je treba o trajnosti v kulinariki razmišljati tudi pri pripomočkih za pripravo in serviranju jedi. Na tekmovanju S. Pellegrino Young Chef Academy Competition je s svojim krožnikom »Just the two of us«, ki so ga sestavljali le slovenska postrv, slovenski med in slovenska lipa, dokazal, da povsem brez odpadkov tudi v kulinariki ne gre, a jih je mogoče občutno zmanjšati. »Skušal sem uporabiti vse dele ribe, celo iz črevesne maščobe sem naredil olje, iz kosti fond, iz glave in obrezkov aspik. Vodo, ki je ostala od fermentacije lipovih listov in popkov, sem uporabil kot kis, namesto sladkorja, ki ga v Sloveniji ne pridelujemo, sem uporabil med. Postrvi nisem poširal v plastični foliji, ampak v listih lipe. Celo krožnik je bil iz lesa podrte lipe, ki v najboljšem primeru konča kot palica za podpiranje paradižnika. Sem pa zavrzel oči ribe in po uporabi za jušno osnovo tudi kosti,« je opisal pripravo nagrajenega krožnika.

Najprej z babico

Že v osnovnošolskih letih se je Žiga pogosto zadrževal v babičini kuhinji in jo opazoval pri pripravi raznovrstnih jedi. »Babica je odlična kuharica. Vesela je bila, da sem že kot otrok kazal zanimanje za kuhanje, zato mi je dovolila, da sem ji pomagal. Najpogosteje je pripravljala preproste domače jedi. Spomnim se, da sta mi najbolj šla v slast njena goveja juha in jabolčni zavitek. Čeprav sem bil navdušen nad kuho in peko, takrat še nisem razmišljal o poklicu kuharja.«

Vpisal se je v celjsko gimnazijo, potem si je premislil in šel v Ljubljano, kjer je šolanje nadaljeval v srednji gostinski šoli, sočasno je delal v McDonaldsu. »Delo sem si poiskal, da sem si lahko plačal stroške bivanja v Ljubljani, obenem sem pridobival izkušnje v kuhinji. Kasneje sem nekaj časa

Nasmeh je najbolj dragocena »začimba« pri pripravi hrane.

delal v restavracijah Hood Burger in TaBar. V slednjem, ki velja za eno boljših in bolj prepoznavnih restavracij v Ljubljani, sem bil pomivalec posode. A sem ob tem pozorno opazoval delo tamkajšnjih kuharjev. Bil sem vedoželjen, zato sem kuharje, ki so pripravljali vrhunsko kulinariko, veliko spraševal in tako od njih pridobival dragoceno znanje, ki mi koristi še danes. Takrat sem se odločil, da bom ustvarjal na področju vrhunske gastronomije. Domneval sem, da mi bo nudilo veliko priložnosti za ustvarjenje.

In danes vem, da se nisem zmotil.«

Trajnost v kulinariki

Ko se je po končanem šolanju iz Ljubljane vrnil v domače Celje, si je poiskal delo v v Gostilni pri Kmetec. »V tem kolektivu sem bil približno leto. Hvaležen sem sodelavcem, od katerih sem pridobil dodatna znanja in veščine. V gostinstvu je zelo redko, da bolj izkušen kuhar vzame pod svoje okrilje začetnika in mu sistematično predaja znanje. Ni časa za to. Učiš se pač ob delu. Prepuščen si svoji iz-

najdljivosti in vedoželjnosti,« dodaja Žiga, ki se je februarja 2021 priključil ekipi kuharjev v restavraciji Galerija Okusov v Petrovčah. Tu dela še danes. Pravi, da je s pogoji in z organizacijo dela zelo zadovoljen, prav tako lahko nadgrajuje svojo kreativnost. »Veliko mi pomeni, da mi delodajalec omogoča udeležbo na kulinarčnih tekmovanjih, saj se zaveda, da tako glede kakovosti ponudbe pridobiva tudi restavracija. Po šestih letih dela v različnih delovnih okoljih sem spoznal, da me najbolj navdušuje trajnost v

Med pripravo jedi dobrodošlice, nanašanje kreme iz rumenjaka

Čaj iz hmelja za dobrodošlico

Da je krožnik čim bolj dovršen, si pogosto pomaga s pinceto.

V kuhinji je kljub obilici dela sproščeno in prijetno vzdušje.

kulinariki, ki teži k čim manjšim količinam odpadkov pri pripravi hrane, v ospredje pa postavlja lokalno pridelano in sezonska živila. To je usmeritev v svetu, vendar trajnost v kulinariki ne sme biti le trend, ampak je čas, da postane pogoj,« je prepričan.

Butična pridelava

V Sloveniji imamo po njegovem mnenju veliko priložnosti za razvijanje trajnostne kulinarike. Raznolika pokrajina in pestra narava zagotavlja odlične pogoje za pridelavo živil v majhnih količinah, saj je trajnostna kulinarika povezana tudi z butično pridelavo živil. Transportne poti so kratke, zato lažje ohranimo njihovo svežino. »Pogosto je mogoče slišati, da sta trajnostno naravnana načina prehra-

njevanja le vegetarijanstvo in veganstvo. To ni res. Tudi riba ali rdeče meso predstavljata trajnostni živila, če ju gojimo v majhnih količinah. V naši restavraciji smo priložnost za sestavo trajnostnih menijev našli tudi v pripravi mesa divjačine. Tako smo v kulinarico ponudbo med drugim vključili lička divjega prašiča in možgane prašiča. To sta bistveno bolj trajnostni živila kot na primer zrezek govedine angusa iz Škotske.«

Manj odpadkov

Trajnost v kulinariki teži tudi k temu, da je pri pripravi hrane čim manj odpadkov, zato so v ospredju sezone in lokalne sestavine. »V Galeriji Okusov ne pripravljamo jedi iz morskih rib in morskih sadežev, ker v našem okolju ni

morja. Smo sredi savinjske regije, imamo reke in potoke s sladkovodnimi ribami, imamo hmelj, prostrane gozdove z divjačino in gozdnimi plodovi ter še marsikaj. Lokalne sestavine na različne načine vključujemo v pripravo vrhunskih jedi.«

Da so trajnostna živila bistveno dražja, se Žiga v celoti ne strinja. »To je pogosto zgolj predsodek. V trgovinah kilogram lososa stane približno 18 evrov. Če boste obiskali ribogojnico, boste kilogram postrvi dobili za šest evrov. Res je, da si jo moraš sam očistiti, medtem ko file stane deset evrov. Prepričan sem, da v Sloveniji pojemo več lososa kot postrvi.«

Hrana je zgodba

Gurmani dandanes najbolj cenijo kakovostno in raznovr-

Amuse-bouche oziroma predjed v velikosti zalogaaja

stno hrano, saj je bolj zdrava in lažje prebavljiva. Prav tako se zavedajo, da je hrana zgodba. »V naši restavraciji obujamo zgodbo nostalgije in trajnosti. Svinjski možgani so pozabljena jed naših prednikov. To živilo ima veliko beljakovin in izjemno hranilno vrednost. Ali na primer vrhunsko pripravljena lička divjega prašiča, ki se kar stopijo v ustih in vsebujejo veliko kolagena. Prepričan sem, da mora restavracija tudi izobraževati in osveščati,« dodaja Žiga, ki najbolj uživa pri sestavljanju jedi in jedilnika, pri čemer lahko pokaže vse svoje znanje. Čez leto v Galeriji okusov pripravijo štiri sezone-

ske menije, ki so sestavljeni iz petih, sedmih, devetih ali trinajstih hodov, zraven ponudijo vrhunska vina in brezalkoholne napitke. Krajši ali daljši meniji ponujajo doživetje pristnega lokalnega okolja, ki se prepleta s filozofijo restavracije. Cene se gibljejo od 65 do 105 evrov za osebo, pijača v ceno ni vključena.

Od kunca do želeja slive

Žigo smo opazovali med pravo amuse-bouche – tako v vrhunski kulinariki imenujejo predjed v velikosti zalogaaja. Vanjo je vključil ajdov suši, hren in zeleno, taco koruze, fermentirano rdeče zelje, mlado zelje s čilijem, vafelj s hmeljem, kremo rumenjaka

ter hmeljev čaj s konopljo in koprivo. Nekatere sestavine je na krožnik zlagal s pinceto, s čimer je zagotovil lepo in barvito podobo krožnika.

Zatem je pripravil krožnik, na katerem so bili file kunca souse vide, fermentirano jabolko, garum zajčjih kosti, črno jabolko in travniška zelišča ter listnato testo s pašteto kunčjih jeter. Sledila je priprava krožnika s pirejem iz jurčkov, z okisanimi lisičkami, z juho čage in s smrekovimi vršički, sledili so panakota ovčjega jogurta, hrustljava prosena kaša, žele slive, ogle figovih listov, slana limona in fermentirana sliva.

Tako v restavraciji postopoma nadgrajujejo ponudbo vse do krožnika z zavitkom iz ohrovt, velute črnega česna ter kaviarja postrvi z oljem pečene ribe. Sledi krožnik z ocvrtimi svinjskimi možgani v koruzni moki, s kremo sladkega krompirja s sokom rakitovca, šalotko in suho marelico. To še ni vse. V drugi polovici 13-hodnega menija vam postrežejo še rižoto krompirja na kremi črnega krompirja, sledi kutinova pita s sirom iz sirotke. Zatem hrbet divje svinje z bučnicami in omako maslenke z gozdnim medom, nabodalo ličk divje svinje, glazirane s šipkom, in z ocvrto bučo ho-kaido v tempuri s pečenim kvasom.

Pred zaključkom vam postrežejo še choux, gelato piva,

ganeš temnega slada, gel jurke z ginom in svež hmelj. Mnogi so navdušeni tudi nad kremo topinamburja, črnim orehom, gelom iz hruške in meringo s topinamburjem. Kulinarico razvijanje gostov končajo z janeževim upognjencem, vegansko čokolado, pesinim macronom s ganašem bele čebule in ocvirki.

Kaj kuha doma?

V domači kuhinji Žiga pripravlja bistveno bolj preproste jedi. »Kuhinja v službi in kuhinja v mojem domu sta povsem ločena svetova. Doma najpogosteje pripravljam rižote in testenine na tisoč in en način. Rad se poigravam z okusi, s kombinacijami sestavin in začimb. V tem neizmerno uživam. Hvaležen sem, da je moja strast postala moj poklic, ki me osrečuje in izpopolnjuje. Obenem mi ponuja priložnost za nenehno rast in razvoj, saj želim ostati v svetu gastronomije.«

Sicer pa mlad Celjan proste ure rad preživlja v naravi, se povzpne na kakšen hrib, da si zbistri glavo in misli, ki mu tudi v prostem času, kot hudomušno doda, tako rade zbežljajo h kulinariki. »Ustvarjalni duh me nikoli ne zapusti. In priznam, da me to prav nič ne moti.«

Foto: SHERPA

V jedilnik pogosto vključuje topinambur, ki je sorodnik sončnice, pravi Žiga.

Žiga je novinarki Barbari Furman podrobneje predstavil jesenski sezonski jedilnik.

Rok Tržan, umetnik s fotoaparatom

»Večji je pritisk, bolj sem sproščen«

Njegova zgodba je na trenutke takšna, kot bi jo napisal filmski scenarist. A hkrati je dokaz, da za ljudi z izjemno ustvarjalno energijo in nadarjenostjo ni meja, če vedo, kaj hočejo. Žal je pogosto tako, da lahko krila razprejo šele v tujini, ki najbolj nadarjenim na široko odpira svoja vrata. Za Celjana Roka Tržana je bila prelomna jesen 2017, ko je imel dovolj vseh težav v domačem okolju in je sedel v avto ter se odpeljal proti Nemčiji. Za dva meseca se je nameraval malo umakniti od vsega in razmisliti, kako naprej. Od takrat živi in ustvarja v nemški prestolnici, kjer je priznan modni fotograf.

TATJANA CVIRN

Rok je fotografijo odkril v srednji šoli. »Hodil sem na ekonomsko gimnazijo in bil podpovprečen učenec, a zagret za druge šolske projekte. Profesorica Greta Jenček je edina prepoznala moje talente, me spodbujala in me povabila za kreativnega urednika šolskega časopisa Ekonomlanc. To, da je nekdo verjel vame, mi je pomenilo več kot karkoli,« se spominja Rok Tržan, ki je po koncu šolanja začel delovati v Celju kot samostojni fotograf. Leto 2017 je bilo po njegovih besedah posebej težko, saj ni dobil plačanega svojega dela, ljudje so mu narekovali, kako naj fotografira, morila ga je misel, da bo še naslednjih dvajset let delal na enak način. »Nabralo se je veliko slabih izkušenj, kar me je tako izčrpalo, da sem moral stran iz tega okolja. Odločil sem se za odhod v Berlin, kjer

sem imel prijatelja iz otroštva. Najprej sem se nameraval za dva meseca malo odmakniti od domačega okolja in si odpočiti. Zdelo se mi je tudi, da ne izkoriščam dovolj svojih sposobnosti, da me nekaj ustavlja pri tem.«

Skok v neznano

V Berlinu je najel stanovanje za dva meseca in se že po 14 dneh odločil, da se ne

bo več vrnil. »To je bila neumna odločitev, saj sem doma imel delo, poznali so me, v Berlinu pa nihče ni vedel zame. Vsak 17-letnik je imel boljšo mapo s svojimi deli kot jaz, a se mi je želodec obračal ob misli, da bi moral nazaj in spet fotografirati poroke ter se pripraviti s strankami o tem, kaj in kako bom delal.« Tudi jezika ni znal in priznava, da ga še vedo ne govori. »V svetu, kjer delam,

znanje nemščine ni nujno, bi pa bilo koristno v vsakdanjem življenju.«

Če je želel ostati v Berlinu, je moral najti delo. Na LinkedInu je videl oglas podjetja Zalando, ki se ukvarja s spletno prodajo oblačil in drugih modnih izdelkov, da išče fotografa. »Takrat sploh nisem vedel, kdo je Zalando in kaj dela. V oglasu je pisalo, da je treba poslati svoj življenjepis in motivacijsko pismo. Ker se mi tega ni dalo pisati, sem napisal samo naslov svoje spletne strani rok-trzan.com. Čez nekaj dni so me klicali iz podjetja, da bi šef rad spoznal človeka, ki je poslal samo naslov svoje spletne strani, česar še niso doživeli.«

Služba ob kavi

Na osnovi daljšega pogovora ob kavi je dobil povabilo za službo, a ne za razpisano delovno mesto, ampak za fotomenedžerja njihovih studiev. Seveda je sprejel ponujeno. Vodil je delo 25 fotografov in vmes nabiral različna znanja, ki jih prej ni imel. A na tem položaju je zdržal le leto. »Ko je prišlo do odpuščanj, tega dela nisem zmogel in se tudi nisem vedno strinjal z razlogi zanje. Rad spodbujam ljudi okrog sebe, a ne morem uničevati njihovih življenj,

»Življenje ni samo gibanje navzgor, tudi ko se motiš in delaš napake, napreduješ. Največ sem se naučil ob stvareh, ob katerih ljudje ponavadi obupajo.«

ker so na primer trikrat zamudili v službo. Saj nismo kirurgi, ki rešujemo življenja, sem večkrat rekel, a Zalando je ogromno podjetje in mora res vse delovati brezhibno, da ta industrija kreativnosti deluje,« pravi Rok, ki je nato predlagal, da bi oblikovali interno agencijo, ki bi sama vodila manjše fotokampanje, sam pa bi pri tem sodeloval kot fotograf in bil prisoten v celotnem procesu od zamisli do končnega izdelka. Tako je nastala nova ekipa, ki se je v enem letu razširila na približno 50 zaposlenih. V tistem času je Rok vodil 350 različnih kampanj, kjer se je zelo veliko naučil. »To je bila najbolj intenzivna šola in v tem času sta se mi spremenila okus in slog fotografiranja. Spoznal sem zahteve svetovnega trga. Tehnično znanje iz Slovenije je bilo seveda ustrezno, zavreči pa sem moral vizualni vpliv in sprejeti nove smernice.«

Odločitev za samostojnost

Da se je v tem času ogromno naučil in ustvarjal odlične izdelke, so spoznala tudi večja tekstilna podjetja, kot so Nike, Adidas, North Face, za katera Zalando pripravlja reklamne kampanje. Roka so vabila, da bi z njimi sodeloval tudi neposredno, in tako se je odločil, da bo pustil redno službo ter se podal v »kaos in trpljenje, ki ga prinaša svobodni poklic«, kot pravi. »Nagrade pri takšnem delu so sicer lahko zelo velike, a je zelo težko zdržati tako dolgo, da prideš do njih. Že nekajkrat sem bil skoraj odločen, da se tega ne grem več, a sem na koncu rekel, da bom še malo zdržal,« priznava. Zaveda se, da je v mestu veliko nadarjenih fotografov in da je za to, da najamejo prav njega, treba imeti še nekaj več. »Ljudje si morajo želeli, da bi bil prav jaz na fotografiranju, kar pomeni, da se je treba dobro ujeti z vsemi, da je njihova delovna izkušnja prijetna. Morda k temu pripetava moja odprtost in radovednost. Ne vem, kaj točno ustreza tistim, ki me redno najemajo. Ko bom ugotovil, bom to še okrepil ...« pove v smehu.

»Doma se oddaljiš od prejšnjih prijateljev, ostanejo le še nekateri, nastanejo pa nove povezave v tujini. V Berlinu imajo nekateri prijatelji že otroke, a se zaradi tega nič manj ne vidimo in se jim življenje bistveno ni spremenilo. Ko v Sloveniji par dobi otroka, opažam, da je konec njegovega prejšnjega življenja.«

»Nisem rad dolgo na istem mestu in vsakič, ko dosežem nekaj, razmišljam, ali lahko dosežem še več.«

Celjan Rok Tržan je uspel v Berlinu v svetu modne fotografije.

Dela le v modni industriji, saj drugače v Nemčiji niti ne gre. »Že na začetku so mi povedali, da me nihče ne bo jemal resno, če bom fotografiral različne stvari. Vsak se specializira za svoje področje in ga pili. Meni je to všeč, saj lahko tako postaneš res strokovnjak.«

Ujeti nekaj minut dneva

Preden se Rok loti fotografiranja, je veliko predpriprav in skrbnega načrtovanja, kjer je predvideno vse od ličenja in pričeske ter celo do kota fotografiranja. Nič ne sme iti narobe, saj je tovrstno delo za najboljše modne znamke zahtevno in drago, zato ni prostora za ponovni izpit. »Kreativni in umetniški direktorji vse pravijo, še preden se vključim v ta proces. Ko izdelajo osnovno zasnovno projekta, iščejo primerne fotografa. Torej ne gre za sistem, kdo koga pozna, ampak za to, koga vidijo kot sposobnega, da lahko idejo izpelje.«

Ima Rok pri tem možnost, da doda svoje ustvarjalne ideje? »Ko se načrtovano fotografiranje konča in če je še čas, predlagam še kakšen drugačen pristop oziroma kot fotografiranje. Včasih niti ni časa, ker se za dobre posnetke čaka na nek del dneva in svetlobo, kar je lahko samo nekaj minut, in takrat ni prostora za improvizacijo,« pojasnjuje fotograf, ki mu je tovrstno delo zelo všeč in ga niti stresne razmere ne motijo. »Ravno ta stres in pritisk me »hranita«. Večji je pritisk, bolj sem sproščen. Če je kaj prelahko, se mi zdi, da ne napredujem.«

Izzivi v studiu in na igrišču

In kakšno je delo z modeli, ga vprašam. Je to kaj posebnega? »To je enak svet kot v vseh drugih službah. Začetniki so veseli, da so dobili delo, in se trudijo, sodelujejo, pomagajo, nekaj uveljavljenih imen pa želi imeti višjo raven udobja na fotografiranjih, a to je že vnaprej dogovorjeno z njihovimi agencijami. Zdi se mi, da znam dobro delati z vsemi, saj se znam prilagoditi, ne da bi deloval vsiljivo ali da bi se pretvarjal,« razlaga sogovornik, ki meni, da so lahko tudi tisti bolj znani v sebi negotovi. »Pričaram jim občutek, da bom z ekipo poskrbel, da se bodo dobro počutili in da si bodo všeč, zato se lahko sprostijo. Skupaj smo samo nekaj ur in v tem času moram od njih dobiti kar največ. Že ko jutraj sedijo k maskerki, se poskusim z njimi pogovoriti, da vidim, kakšen tip osebnosti so, in da tudi oni začutijo mene, saj z aparatom vstopam v njihov osebni prostor. Želim, da se ujamemo in vzpostavimo zdrav odnos, čeprav se ne bomo nikoli več videli.«

»Magičnost se dogaja v resničnem življenju. To dokazuje tudi moja zgodba, ki se ni odvila po elektronski pošti ali na Instagramu, ampak je šlo za neposredne stike z ljudmi.«

V delo je torej treba vložiti kar precej energije in se potruditi za čim boljši izdelek, kar je lahko utrujajoče. Rok pravi, da ga z energijo napolnijo zadovoljni naročniki, sicer pa se je obdal s sodelavci, ki ga držijo pokonci in mu pomagajo, ko sam ni najbolje razpoložen. Ko se delo konča, ga igranje košarke napolni z energijo in mu pomaga, da odmisli manj prijetne stvari. »Prednost velikega mesta je, da so igrišča vedno polna. Košarko na ulici igrajo na neverjetno visoki ravni in je treba biti dober, da lahko igraš. Tako imam spet nov izziv, da rastem,« pove v smehu.

Tujina ali domovina?

A življenje v tujini nima le lepih plati in vsaka zgodba izseljenca nima srečnega konca. Rok priznava, da je življenje v Sloveniji veliko boljše in lažje kot v Berlinu. »Sem takšen, da moram očitno vedno po najtežji poti, da pridem na koncu do skromne nagrade, ki mi včasih niti zadovoljstva zares ne da.« Doma bi bilo resda vse

lažje, ni pa pravih ustvarjalnih izzivov, ugotavlja. V Sloveniji po njegovem mnenju lahko hitro napreduješ, ljudje te prepoznajo, a ko prideš do neke ravni, ni več napredka. »Naročniki se bojijo, da jih njihovi kupci ne bi razumeli, nekako podcenjujejo njihovo sposobnost dojemanja vizualnih sporočil. Odgovornost naročnikov je, da izobražujejo ljudi s fotografijami, z oblikovanjem, besedilom. Ni treba, da je vse »na prvo žogo«. Želel sem si večje izzive, ko je šlo za delo za plakate, reklame podjetij ... A sem bil pogosto razočaran, ko so najprej predlagali, da bi naredili nekaj zelo dobrega, nato so si premislili in želeli podobno kot prejšnje leto ...«

Nostalgija, ki hitro mine

Življenje v Berlinu je odvisno tudi od tega, v kateri četrti živiš. Glede na stanovanjsko krizo pogosto ni mogoče izbirati. Rok je imel srečo, da sta z dekletom dobila stanovanje v četrti Kreuzberg, ki je polna mladih ljudi in umetnikov, kavarn, dobrih

restavracij ... A pogreša zlasti naravo. Delček te sicer najde v tamkajšnjih parkih, kamor prihaja ogromno ljudi, medtem ko je pot iz mesta na obrobje bolj zahteven projekt. To je tudi najtežji del poti, ko se pelje proti Sloveniji. »Voziti tu je res izziv, vožnje sem se moral še enkrat naučiti.«

Domov se vrača približno dvakrat letno. »Oddaljenost te na globlji način zbliža z družino. Slišimo se, ko si imamo kaj povedati,« pravi in dodaja, da ga v Berlinu včasih zagrabi močna nostalgija ob spominih na domače mesto. A ko pride, je razočaran, ko se sprehodi po praznih ulicah. Spominja se dijaških let, ko je z vrstniki čas preživel v klubih, barih ..., park je bil ob petkih njihovo zbirališče. »Vem, da je bilo vse nasmeteno po našem odhodu, a zame so to najlepši spomini, saj je bilo druženje videti kot festival, ko smo si vsi oddahnili od šole in učenja. Ne vem, kje so zdaj mladi, ne vidim in ne slišim jih. Nujno bi morali imeti prostor, kjer bi se lahko spet družili, bili glasni, poslu-

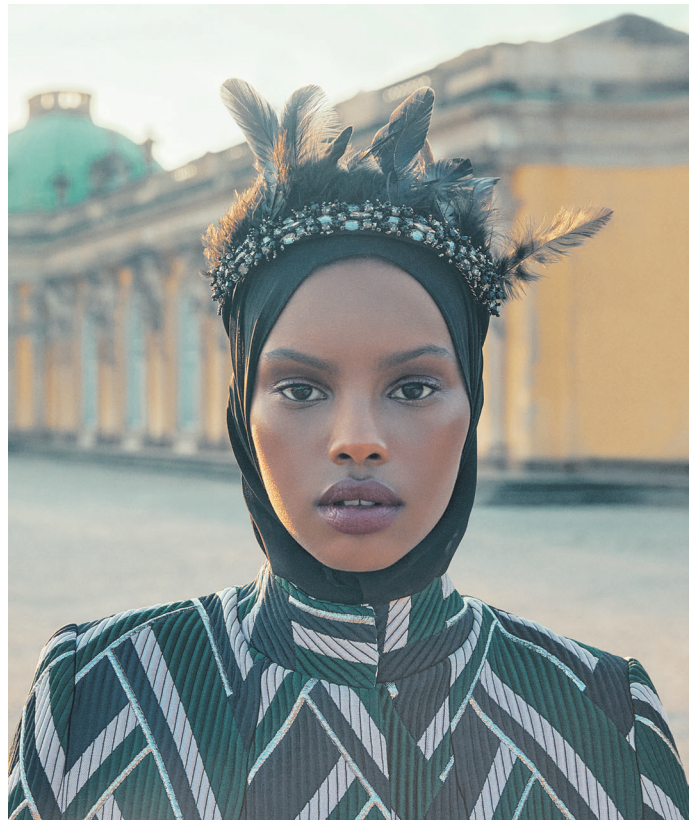
šali svojo glasbo in s tem ne bi nikogar motili.«

Tudi napake morajo biti

Je lahko njegova izkušnja zgled mladim, ki bi prav tako radi v tujino? Pravi, da se sam sebi ne zdi najbolj usposobljen za deljenje nasvetov, saj se je vse, kar je naredil, zdelo napačno. »A ljudje si morajo privoščiti delati tudi napake in starši morajo mladim to dovoliti. Vedno sem imel v glavi, da moram uspeti, če grem v tujino, in sem si s tem naložil težko breme. Življenje ni samo gibanje navzgor, tudi ko se motiš in delaš napake, napreduješ. Največ sem se naučil ob stvareh, ob katerih ljudje ponavadi obupajo. Najprej sem bil jezen in sem se dekletu pritoževal, da ne zmorem več. Potem sem šel igrat košarko in ko sem se vrnil, sem rekel, da bom še poskušal ...« razlaga Rok svojo življenjsko usmeritev. Ob tem poudarja, da si v tujini vedno tujec, nihče te ne pozna, kar je lahko tudi dobra izkušnja, s pomočjo katere lahko na novo postaviš svoje cilje in vrednote. A to zagotovo ni za vsakogar. »Opažam, da se večina odpravi v tujino za nekaj mesecev in ko se vrnejo, še naslednjih nekaj let govorijo, da so bili tam.« Privilegij, da smo v EU in da lahko v enem dnevu spremenimo naslov in živimo drugje, bi po njegovem mnenju morali bolj pogosto izkoristiti, sploh ko vidi nekatere tujce, ki težko dobijo vizo in jim njihove države niti ne dovolijo, da bi se odselili. »Mi je pa žal, da mladi zapuščajo našo državo, ki ne daje dovolj možnosti takšnim, ki želijo doseči nekaj več na različnih ustvarjalnih področjih.«

Se bo sam kdaj vrnil? »Ne vem, kaj bi delal v Sloveniji in kaj bi me v tolikšni meri zaposlilo, da bi z veseljem ostal,« odgovarja in dodaja, da je Berlin sicer težko in zelo intenzivno mesto za življenje. »Približno deset let bom to še zmožel, potem se bo treba preseliti nekam drugam. Idealen bi bil kraj z lepšim vremenom, kot je tu na severu Nemčije. A zaradi dela bom verjetno moral ostati blizu mest, kjer je modna industrija najmočnejša,« razmišlja o svojih načrtih. Zagotovo je, da bomo zanj še slišali in pogosto občudovali njegovo delo.

Foto: osebni arhiv

Skupina Šank Rock skozi oči ustanovnega člana Matjaža Jelen

Noči nimajo za spanje že štirideset let

Sodeč po enem njihovih najbolj uspešnih albumov iz leta 1990, bi tako lahko rekli za člane skupine Šank Rock, ki so v preteklem letu zabeležili 40 let delovanja. V tem času so posneli 17 albumov in nanizali vrsto uspešnic, ki so tudi po več desetletjih še vedno žive in osvajajo vedno nove generacije poslušalcev. Po nedavnem božično-novoletnem koncertu v Rdeči dvorani, brez katerega za marsikoga ni pravega zaključka leta, člani te legendarne slovenske rokovske skupine letos v domačem Velenju načrtujejo še en glasbeni spektakel. 16. junija bodo na Visti s prav posebnim koncertom obeležili zavidanja vreden glasbeni jubilej.

ŠPELA OŽIR

»Za nekatere stvari se mi zdi, da so bile včeraj, a je od njih minilo že kar nekaj časa,« pravi prvi obraz skupine **Matjaž Jelen**, ki je imel svoj prvi bend v 5. razredu osnovne šole. Dve leti kasneje je z njim igral že na valeti. »To so bili povsem drugačni časi. Edini stik s popularno svetovno glasbo je bila ob nedeljah zvečer oddaja Radia

Luksemburg. Posameznik je bil že velik srečnež, če so mu lahko starši kupili glasbilo, ki ga je takrat pri nas izdelovala zgolj Melodija Mengeš. Dostopne so bile tudi češke kitare,« pripoveduje šestinpetdesetletnik, ki ne bo nikoli pozabil svojega prvega ojačevalca. »Ker je imel samo dva vhoda, potrebovali pa smo štiri, smo si kar sami zvrtili še dve luknji. Da niti ne gorim o tem, kako smo iz akustičnih kitar delali električne. Bili smo zelo iznajdljivi.«

Koncerti prekratki za vse uspešnice

Jelen je v srednji šoli poleti 1982 postal eden od ustanovnih članov skupine Šank Rock, ki se je pred tem imenovala Fenix. Na mestu pevcu je zamenjal Boštjana Oštirja. Zaradi vojaških obveznosti u s t a - nov-

nih članov, med katerimi v njej še danes ustvarja tudi **Cveto Polak**, so bila prva leta skupine glasbeno manj produktivna. Vse se je spremenilo, ko so se vsi vrnili in ponovno zbrali. Največji preboj jim je uspel leta 1988 po izdanem prvem in drugem albumu, na katerem je bila njihova prva velika uspešnica Rad bi bil metulj. S tretjim albumom Jaz nimam noč za spanje so le še utrdili svojo priljubljenost na takratni slovenski rokovski glasbeni sceni. V začetku 90. let jim je vse skupaj uspelo še dodatno nadgraditi s četrtem in petim albumom, ko se je skupini pridružil **Bor Zuljan**, ki še danes ostaja prepoznaven obraz Šank Rocka.

»V življenju sem imel kot otrok dve želji, da bi pel in igral kitaro ter da bi nekoč živel v Kaliforniji. Tam ne živim, a imam tam zelo dobre prijatelje, ki jih zelo rad obiskujem.«

V štiridesetih letih so nanizali toliko uspešnic, da so njihovi koncerti, če želijo zapeti vse in temu dodati še kakšno novo skladbo, preprosto prekratki. Nekatere skladbe so postale zimzelene. Kot pravi Jelen, si v času njihovega nastajanja niso niti najmanj mislili, da bo tako. »Nedavno sem bil gost na dobrodelnem koncertu v osnovni šoli v Slovenski Bistrici. Športna dvorana je pokala po šivih. Otroci so peli Pravljico o mavričnih ljudeh in to je res takšen poseben občutek. Smo eni redkih srečnežev, ki še vedno aktivno delujemo in obenem lahko spremljamo, kako mladina poje naše pesmi.«

»Glasbeniki se na vseh točkah podredijo trgu. Pri nas je drugače. Imamo svoj šankrovski stil. Še posebej v zadnjih letih smo ugotovili, da ga nikakor ne smemo zanemariti.«

Spogledovanje z Ameriko

Na prehodu iz 80. v 90. leta je vse kazalo, da bodo s svojim slogom navdušili tudi preostale prebivalce takratne Jugoslavije, a jim je preboj na jugoslovansko tržišče prekrizal razpad države. »Tretji album smo leta 1990 posneli pri založbi Jugoton, eni najmočnejših takratnih jugoslovanskih založb, ki je zelo verjela v našo glasbo in je imela z nami velike načrte. Dve pesmi sta že izšli v srbohrvaščini. Besedilo zanju je prepesnil znan sarajevski avtor besedil in glasbenik Zlatko Arslanagić, ki je bil vodja in avtor vseh uspešnic takrat zelo uspešne Crvene jabuke. Z njim smo še vedno zelo dobri prijatelji, čeprav že od začetka balkanske vojne živi v Kanadi.«

V sredini 90. let so se spogledovali s tržiščem v ZDA, kamor so na ponudbo menedžerjev iz New Yorka leta 1995 odpotovali posneti šesti album Shut Up and Play/Poglej v svet, a takrat člani niso bili enotni, da bi ostali tam ter nadaljevali kariero v Ameriki. »Na žalost smo bili takrat postavljeni pred dejstvo, da moramo čez lužo ostati eno leto. Trije člani smo bili za, dva nista bila. Glasbenik v tujini ne more uspeti, če tam ne živi. Nemo goče je piti pivo v Celju in čakati, da te bodo poklicali iz Amerike. Lahko rečemo, da smo poskusili, kar večina naših glasbenikov niti tega ne.«

Vzponi in padci

Jelen pravi, da je glasbena skupina kot družina, s to razliko, da sta v družini dva partnerja, v njihovem bendu jih je pet. »Vsak ima svoje zasebno življenje in usklajevanje vsega toliko časa je zelo zahtevno, zato so bili tudi padci in razhodi nekaj povsem razumljivega. Včasih smo prišli do točke, ko smo mislili, da ni več vrnitve, da skupina ne bo nikoli več skupaj, a nas je občinstvo, ki je pokazalo željo po naši glasbi, spet povežalo.«

Prvič so se razšli leta 1998 po desetem albumu Šank Rock X. Ponovno so se nato združili leta 2003 in skupaj ustvarjali vse do leta 2010. Za njihovo vrnitev je bilo nato ključno leto 2014. »Tisto poletje smo na Festivalu Pivo in cvetje dobili priložnost za zelo edinstven projekt, ko smo na odru igrali z ameriškim kitaristom Stevom Stevensom (Billy Idol). Takrat smo se ponovno zbrali zgolj za ta koncert, a ker je bil tako dober odziv, smo začeli aktivno razmišljati o nadaljevanju svoje skupne poti. Smo leta 2023 in še kar traja.«

Nekajkrat na sezono nastopa tudi z Jelen Bendom. »Gre za skupino mladih glasbenikov, ki na rok gledajo malo drugače kot jaz, in smo zato dobra kombinacija. Seveda je Šank Rock zame na prvem mestu in bo na takšnem mestu tudi ostal v moji duši in srcu.«

Matjaž Jelen lahko v zadnjem času večkrat vidimo na celjskih ulicah. V Zavodu Celeia Celje je zaposlen kot tehnik od sredine lanskega novembra. (Foto: Marko Delbelo Očep)

»Vsak ima svoje zasebno življenje in usklajevanje vsega toliko časa je zelo zahtevno, zato so bili tudi padci in razhodi nekaj povsem razumljivega.«

Zvesti svojemu stilu

Eden njihovih tradicionalnih in tudi najbolj prepoznavnih je božično-novoletni koncert v Rdeči dvorani, kjer ob koncu decembra nastopajo že vrsto let. Dogajanje vedno privabi pisano množico obiskovalcev. Ponavadi se jim na odru pridružijo lokalni glasbeniki in osrednji gost. Letos so bili to člani zasedbe Big Foot Mama. »Najprej se je koncert imenoval Maksimalni žur, ker ga je organiziral tamkajšnji lokal Maks. Sčasoma smo to začeli organizirati v lastni režiji s pomočjo velenjske mestne občine in drugih sponzorjev. Ko je domača Rdeča dvorana napolnjena do zadnjega kotička in obiskovalci prepevajo z nami, je res poseben občutek,« pripoveduje sogovornik, ki je prepričan, da je dandanes glasba preveč narejena s premislekom in premalo s čustvi. »Glasbeniki se na vseh točkah podredijo trgu. Pri nas je drugače. Imamo svoj šankrovski stil. Se posebej v zadnjih letih smo ugotovili, da ga nikakor ne smemo zanemariti, ker je naš zaščitni znak. Nepredstavljivo je, da bi se prilagajati svetovnim glasbenim smernicam. Dobra stara glasba se vedno vrača in je deležna priredb. Zelo sem vesel, da jo spremlja tudi mladina. Slednje opažamo tudi na obisku naših koncertov, na katerih je zelo veliko mladih.«

Že od sončnega zahoda

Njihov jubilejni koncert, ki bo 16. junija na velenjski Visti, bodo posneli tako Televizija Slovenija kot člani skupine s svojimi ekipami. Vse skupaj bodo zmontirali v spominski DVD. »Takšno obletnico je treba obeležiti na poseben način. Praznični koncert bomo za razliko od večine preostalih naših začeli že ob sončnem zahodu, torej precej zgodaj. Zelo veliko zanimanja je namreč tudi med našimi mlajšimi poslušalci. Velikokrat se namreč zato zgodi, da ne morejo priti na koncert, ker so še premladi, da bi bili tako pozno pokonci,« še pravi Velenjčan in dodaja, da se jim bodo na tri ure in pol dolgem koncertu pridružili različni znani gostje. »Predstavili se bomo s štiridesetimi pesmimi za štirideset let, iz česar izhaja tudi uraden naslov – Štirideset za štirideset.« Razlog, da bo koncert šele letos, je preprost – epidemija. »Tako velik

Preteklo leto je bilo za skupino Šank Rock praznično. Takšno vzdušje se bo nadaljevalo tudi letos, ko bodo člani te znane slovenske rokovske skupine zaokrožili s slavnostnim koncertom, ki bo letos 16. junija na velenjski Visti. (Foto: Jože Bojec)

»Na žalost smo bili takrat postavljeni pred dejstvo, da moramo čez lužo ostati eno leto. Trije člani smo bili za, dva nista bila. Glasbenik v tujini ne more uspeti, če tam ne živi.«

koncert je namreč treba organizirati najmanj leto prej. Predlani poleti še nismo vedeli, kakšne bodo razmere čez leto.«

Jelen ne skriva niti želje po osemnajstem albumu, saj pravi, da je čas, da tudi na tem področju postanejo polnoletni. »Iz vsakega albuma je nastala vsaj ena uspešnica. Če bo tako tudi naprej, bomo zelo zadovoljni. Iz zadnjega Nekaj več je prav ta naslovna skladba uspešnica in jo redno izvajamo. Imamo pa ta problem, da je drugih uspešnic tako veliko, da jih zelo težko uvrstimo v dveurni program, ki je nekako klasičen.«

Matjaž Jelen ima glasbo tako rad, da tudi v obdobju, ko niso delovali kot skupina, ni mogel brez nje. V tem času je posnel dva soloalbuma. In kot pravi, zagotovo nista bila zadnja. (Foto: Jože Bojec)

Matjaž Jelen v družbi kitarista Bora Zuljana, ki se je skupini pridružil leta 1990. (Foto: Jože Bojec)

Z leve Bor Zuljan, Cveto Polak in Matjaž Jelen (Foto: Jože Bojec)

Uspehi HK LedX Celje v letu 2022 tudi po zaslugi trenerja Gala Korena

Poškodba, ki je celjskemu hokeju prinesla ogromno dodano vrednost

Spomladi so po daljšem času zlate medalje ozaljšale vitrine celjskega hokejskega kluba. Dečki so v starostni kategoriji U13 postali državni prvaki, po zmagah v polfinalu nad VSV iz Beljaka in v finalu s KAC iz Celovca so osvojili še prvo mesto v mednarodni regionalni ligi (IHL). Trener Domen Ramšak, ki je s temi fanti skupaj od njihovih začetkov na ledu, je pred izločilnimi boji predlagal trenerju članov Galu Korenu, naj z nasveti priskoči na pomoč. Skupno delovanje strokovnjakov se je obrestovalo. Koren je obenem skoraj istočasno Ramšaku ponudil vlogo pomočnika v članskem moštvu. Jeseni je Hokejski klub LedX Celje po 28 letih osvojil tretje mesto v državnem prvenstvu.

DEAN ŠUSTER

Gal Koren bi najbrž še danes igral hokej, če ne bi v njegovo športno pot usodno posegla hujša poškodba. O njej in še o marsičem je Domžalčan, ki je skoraj vsak dan v Celju, spregovoril v svoji zgodbi.

Odločilen televizijski prenos

Gal Koren bo 16. januarja praznoval 31. rojstni dan. Ko se vrne domov s treningov in tekem, ga pričakata srčna izbranka in triletni sin. Na eni od pomembnejših tekem v tej sezoni sta ga v Celju obi-

skala mama in brat. Gal je od malih nog razmišljal le o hokeju. »Videl sem ga v televizijskem prenosu. To želim početi, sem si dejal. Čeprav so bili v moji družini vsi fuzbalerji, sem postal hokejist. Vaditi sem začel pri Olimpiji,« pravi Gal. Kaj ga je kasneje odlikovalo kot napadalca, hitrost, tehnična podkovanost, telesna pripravljenost ali vse skupaj? »Morda lahko izpostavim dobro drsanje in natančno odmerjen strel. Zaradi teh dveh stvari sem bil kolikor toliko uspešen. Ah, in bojevitost. Brez nje ne gre.«

Nasvet med tekmo Roku Kolarju (Foto: Andraž Purg - GrupA)

Novinar Dean Šuster med pogovorom z Galom Korenom (Foto: Artjom Moliakov)

Češka, Nemčija, Kanada ...

Gal Koren je ne le prve, ampak tudi zadnje hokejske korake naredil pri ljubljanski Olimpiji. Bil je pogumen in se je zgodaj odpravil v tujino. Najprej je igral za Češke Buđevovice v starostni kategoriji do 18 let. Pot ga je od tam zanesla v nemški Mannheim, kjer je prav tako nastopal v selekciji do 18 let. Preizkusil se je tudi v kanadski mladinski ligi (WHL). Od tam se je preselil v hrvaško prestolnico. V Zagrebu je zrasel megalomanski projekt pri hokejskem klubu Medveščak. Gal se je preizkusil med člani. Najprej je z Medveščakom igral v ligi Ebel, nato še v Kontinentalni hokejski ligi (KHL). V slednji so zlasti ruski klubi. Gal je pri »medvedih« postal prvi Slovenec, ki je dosegel gol v ligi KHL, drugi najmočnejši ligi na svetu.

V Zagrebu med zvezdniki

Gal Koren pogosto niza zgodbe in tudi anekdote iz časovnega obdobja, ko je nastopil v ligi KHL. »V Zagrebu sem preživel štiri leta. To je bila posebna zgodba, ki je povsem neprimerljiva z mojimi preostalimi pri drugih klubih. Takšnega vzdušja ne pomnim nikjer drugod. V klubu je bilo »balkansko«, ampak v najbolj pozitivnem pomenu besede. Počutil sem se odlično.« Takrat je bilo zanimanje za hokej v Zagrebu na višku. Tekme so množično obiskovali ljubitelji hokeja iz sosednjih držav. »Igrali smo pred razprodano dvorano Doma športov. Vsaj sedem tisoč gledalcev je bilo v njej. Od deset do dvanajst tekem v sezoni smo igrali v Areni Zagreb, ko je bilo v njej 16 tisoč obiskovalcev.« Tudi finančna plat zagrebske zgodbe je bila zelo ugodna, zato dolgo ni čutil potrebe po odhodu. Kar nekaj zvezdnikov se je

Gal Koren z bronasto medaljo, ki jo je osvojilo člansko moštvo v državnem prvenstvu, in za panojem, ki je bil narejen ob osvojitvi prvih mest v državnem prvenstvu in mednarodni regionalni ligi ekipe U13. (Foto: Artjom Moliakov)

(Foto: Artjom Moliakov)

Počen je bil zadnji del stegenske mišice. Raztrganina je bila dolga kar 27 centimetrov. Zdravniki niso ovinkarili, konec športne poti je bil neizogiben.

sprehodilo skozi slačilnico Medveščaka. »Moji soigralci so bili tudi kanadski branilec Steve Montador s 571 tekami v NHL, kanadski napadalec Jonathan Cheechoo s 501 tekmo v NHL in Američan Mike Foster,« je zgolj tri izpostavil Gal.

Na Švedskem in v Južni Koreji

Iz sosednje prestolnice se je Gal vrnil v domačo. A tujini se še ni odrekel. Oblekel je še dresa slovaškega Zvolna in angleškega kluba Manchester Storm. »Na Otoku je bila zgodba smešna. Že kmalu po prihodu me je doletel zlom zapestja. Dva meseca je trajalo celjenje poškodbe. Kljub temu sem več kot deset tekem sedel na klopi, igral pa nisem. Klub je imel pač navado, da je kupil petnajst igralcev in nikogar več. Že po nekaj dneh

sem želel oditi, a sem kljub vsemu vztrajal, saj sem imel pogodbo. Dobival sem plačo, igral pa nisem.« Gal svojih reprezentančnih dosežkov ne izpostavlja, čeprav je nastopil na dveh svetovnih prvenstvih, tudi na prvenstvu elitne divizije leta 2013 v Stockholmu, kjer je Slovenija proti Kanadi klonila šele v podaljšku. Naslednje leto je z našo izbrano vrsto odpotoval še na SP v Južno Korejo.

27-centimetrska raztrganina

Na srečo je Gal Koren preigral veliko hokeja, preden je pri 29 letih prišla usodna poškodba, ki je bila seveda

prezgodnja. V razširjenem avstrijskem prvenstvu je Olimpija gostila ekipo Linza. »Vse se je dogajalo bliskovito. Bilo je ob ogradi, ko sem skušal obvladovati plošček, vame pa se je zaletel tekmeč, me podrl in nato padel name. Želel sem nadaljevati akcijo in sem se skušal dvigniti. Ko sem to storil na vso moč, sem dvignil tudi tekmeč, a tedaj je počilo ...« rahlo upočasnjeno razlaga Gal, saj se je vrnil na trenutek, ki je pomenil konec njegove športne poti. Počen je bil zadnji del stegenske mišice. Raztrganina je bila dolga kar 27 centimetrov. Zdravniki niso ovinkarili, konec športne poti je bil neizogiben. »To po-

»Hokejsko tekmo sem videl v televizijskem prenosu. To želim početi, sem si dejal. Čeprav so bili v moji družini vsi fuzbalerji, sem postal hokejist.«

»V Zagrebu sem preživel štiri leta. Takšnega vzdušja ne pomnim nikjer drugod. V klubu je bilo »balkansko«, ampak v najbolj pozitivnem pomenu besede.«

jasnilo mi je bilo zelo težko sprejeti. Prejel sem novico, da stvari, ki sem jo počel 25 let, ne morem ali ne smem več početi. Takrat mi je bilo zelo težko pri srcu. Edina zadeva, ki jo znam početi, je splavala po vodi. Saj smo poskušali z okrevanjem, dolgo vztrajali, a rana se ni zacelila. Mišica je krajša,« razlaga Gal, še vedno otožno. Pri hoji težav nima, pri naporu začuti bolečino.

Potrpljenja več kot dovolj

Čprav ima v svojem domačem kraju fitness, ni zavrgel hokejskega znanja, ki ga je pridobival od otroštva. Po bridkem koncu vloge na ledu je prišla ponudba za vlogo ob njem. Iz Celja ga je poklical trener Domen Ramšak. Najprej je Gal pomagal strokovnemu štabu pri izpeljavi kampa za mlade hokejiste. Potem se je njegova pot strmo vzpenjala. Ko je bila kriza v članskem moštvu na višku, je

prejel ponudbo predsednika celjskega kluba Vida Valenčaka. In jo sprejel. »Položaj je bil kočljiv. Prvič sem bil trener članski ekipi. In to takšni, ki ni vlagala dovolj truda. Iz tekme v tekmo je imela več težav. Zahtevno je ekipo, ki je vajena predvsem izgubljanja, prepričati, da zmore precej več,« se spominja stanja, ki ni bilo rožnato. Kot mlad trener je vodil igralca Nika Grahuta, ki je bil prej njegov soigralec pri Olimpiji. Je to poseben občutek? »Ni bilo težav. Moj nekdanji soigralec je še Jure Sotlar. Tudi sam sem imel trenerje, ki so bili prej moji soigralci,« pojasni Gal, ki ob nasmešku prizna, da je glede trenerskega udejstvovanja presenetil še najbolj sebe, saj je ugotovil, da je bolj potrpežljiv, kot je menil.

Fantje na isti vlak z njim

Leto 2022 je bilo zelo plodno za celjski klub. Zlate

medalje za osvojitev prvega mesta v državnem prvenstvu so prejeli hokejisti v starostni kategoriji U13, v drugi polovici leta je po 28 letih člansko moštvo osvojilo tretje mesto v domačem prvenstvu. »Pri mlajši selekciji sem bil vesel, da sem lahko uspešno pomagal Domnu. Pri članih sem ob koncu leta 2021 poskusil s svojim načinom, namreč od vsakega trenerja, s katerim sem sodeloval, sem pobral nekaj najboljših drobtinic. Fantje so stopili na isti vlak z mano in začela se je uspešna zgodba.« Čim prej si bo skušal zagotoviti trenersko licenco. O svojih varovancih v članskem moštvu HK LedX Celje je dodal: »Vsa čast jim za ves trud. Hvala za voljo, ki jo prinesejo na treninge, da so potem ti dobri. Ne spadajo med tiste, ki si s hokejem služijo kruh. Nekateri si morajo sami kupiti palico. Vlagajo denar v hokej, ker ga imajo neizmerno radi. Z njim ne služijo, hodijo pa v službo, da preživijo. Zato jih zelo cenim, ker so se v zadnjem času popolnoma posvetili vadbi, na tekmah pa so grizli od prve do zadnje minute.« Gal Koren ni niti enkrat tarnal glede smole v končnici državnega prvenstva. Poškodbe in bolezni so se pred drugo tekmo z Jesenicami kar vrstile, tik pred obračunom v Celju pa je zbolel najboljši igralec Jure Sotlar.

Ostajamo pri sedmih dvoranh

Kdo je zanj najbolj opazen v Hokejskem klubu LedX Celje? »V klubu nas je tako malo, da moram pohvaliti prav vsakogar. Vsi se trudijo po svojih močeh, da klub

Gal Koren na klopi, s katere ima dober pregled nad dogajanjem na ledu. (Foto: Andraž Purg - GrupA)

»Moji soigralci so bili tudi kanadski branilec Steve Montador s 571 tekmami v NHL, kanadski napadalec Jonathan Cheechoo s 501 tekmo v NHL in Američan Mike Foster.«

Prvo medaljo v vlogi trenerja pri HK LedX Celje je Gal Koren prejel po osvojitvi prvega mesta dečkov v DP in ligi IHL. Levo se veseli tudi Domen Ramšak. (Foto: Boštjan Jamšek)

»Na Otoku je bila zgodba smešna. Že kmalu po prihodu me je doletel zlom zapestja. Dva meseca je trajalo celjenje poškodbe. Kljub temu sem več kot deset tekem sedel na klopi, igral pa nisem.«

deluje tako, kot trenutno pač deluje. Kljub vsemu moram izpostaviti predsednika kluba Vida Valenčaka in Domna, saj se razdajata za klub. Urediti večino zadev.« Gal pravi, da si dolgoročnih ciljev s celjskim klubom sploh ne zastavlja. »Želim, da sta motiviranost in zbranost nenehno prisotni. Cilje si postavljamo iz tedna v teden. Ko je bilo državno prvenstvo na višku, nismo govorili, da moramo zmagati še petkrat ali šestkrat, ampak smo si začrtali zmago na naslednji tekmi. Napetost mora biti ves čas prisotna.« Rodil se je kmalu po osamosvojitvi Slovenije in nekaj let pred viškom celjskega kluba, ki je nato klavрно propadel. Najbrž je slišal za razloge neslavnega konca kluba, ki je sicer imel sijajno moštvo. »Zgodovine celjskega kluba oziroma razlogov za razpad ne poznam. Poskušam se čim manj ozirati nazaj, čeprav je bil celjski klub takrat med najuspešnejšimi v državi.« Bojazen za kaj podobnega najbrž ne obstaja. »To se lahko pripeti vsakemu našemu hokejskemu klubu. Toda ko tukaj gledam ljudi, ki se vsakodnevno trudijo in se potegujejo za vsak evro, imam

občutek, da je klub zelo stabilen.« Slovenskemu hokeju, ki ostaja pri sedmih dvoranh, je težko napovedovati prihodnost. »Iz teh sedmih dvoran črpamo ogromno. Zdi se mi, da se bo slovenski hokej preprosto »prisiljen« razviti in napredovati. Iz leta v leto je v Sloveniji bolj priljubljen. Slovenska hokejska reprezentanca je bila dvakrat udeleženka olimpijskih iger. Olimpija je letos igrala v ligi prvakov. Reprezentančni in klubski dosežki so vedno višji in posledično ljudi usmerjajo v hokej. Naš šport preprosto vzbuja pozornost v hudi konkurenci športov z žogo.«

»Moramo iti naprej«

V Kanadi imajo igrišče, kot je v Sloveniji igralcev. »Igral sem v Kelowni. Nekateri ljudje imajo na svojem dvorišču hokejsko igrišče. V manjših mestih je vsaj od pet do šest pokritih dvoran.« Večina članskih hokejistov nima zaščitenih zob in ko prileti plošček ... »Tu in tam moraš pustiti zob na ledu. Sčasoma se sprijazniš, da boš izgubil nekaj zob.« Na spletu je možno najti posnetek pretepa, ko se je Gal spopadel s tež-

jim, močnejšim tekmeccem. »V Kanadi sem imel nekaj pretepev, v celotni karieri pa ne veliko. V tistem trenutku ne gledaš na to, kako je kdo močan. Takrat te »potegne«. Da, v tistem pretepu sem tudi izgubil zob. Celega, ni se zgolj odlomil.« Gal Koren je imel menda že nekaj dobrih ponudb, a vztraja v Celju. »Želimo si še boljše razmere, v tem trenutku pa smo predvsem usmerjeni k želji, da bi bili vsak dan boljši. Dvigovati moramo raven kakovosti. V maju smo imeli od tri do štiri treninge na teden, tudi poleti. To se je zelo poznalo na ledu. Kar smo doslej dosegli, je zame zadovoljivo. Moramo iti naprej. Še daleč smo od končnih zmoglosti in želja.« Vstop Hokejskega kluba LedX Celje v alpsko ligo bo nujen, še zlasti za Gala Korena. In kot smo pomenljivo poudarili v naslovu – po spletu okoliščin je njegova poškodba prinesla celjskemu hokeju ogromno dodano vrednost. Potreboval bo še več sodelavcev, še vedno je v ospredju napredek domačih nadbudnežev, Korenov sloves pa že vpliva na prihode slovenskih najstnikov v knežje mesto.

Mladinski reprezentant Slovenije (Foto: HZS)

Že po zmagi nad Beljačani so celjski dečki postali državni prvaki, kajti Bled je izpadel proti Celovčanom. Gal Koren je pohvalil prav vsakega od nadebudnih hokejistov, kar jim je veliko pomenilo. (Foto: Marcel Verbič)

Gal Koren (desno) s staršema in bratom (Foto: osebni arhiv)

Marjan Mačkošek o preteklosti, sedanjosti in prihodnosti

Prvega si je privoščil za rojstni dan

Z Marjanom Mačkoškom sva se vrsto let, vse do njegove upokojitve januarja 2019, srečevala v njegovi pisarni generalnega direktorja štorske jeklarne. Beseda je vedno tekla o poslovanju družbe in tonah proizvedenega jekla, prihodkih in dobičku, razmerah na trgu, gospodarstvu regije in države ... Nedavni obisk pri njem doma v Laškem pa je razkril, da Marjan Mačkošek ni samo ugleden gospodarstvenik, ampak tudi velik ljubitelj starin, zgodovine in potovanj ter strasten zbiralec starodobnih vozil. In tudi človek, ki mu je, čeprav je v Laškem priseljenec, zelo mar, kako se bo mesto razvijalo v prihodnjih letih.

JANJA INTIHAR

Da je postal Laščan, je kriva žena Laščanka, pravi. »Ampak po duši sem še vedno Štorovčan. V Štorah sem odrasel, tam sem preživel tudi vso svojo poklicno pot,« hitro doda. Je bilo delo v železarni tradicija tudi v njegovi družini? »Oče je res delal v železarni in tudi zame je bila v tovarni tako kot za mnoge prebivalce kraja najbližja služba. Metalurgija mi sicer ni dišala, zato sem študiral strojništvo, ker se mi je zdelo nekaj več, a sem potem vendarle pristal v železarni.« Pravi, da mu ni žal, čeprav bi se po zaključku študija – študiral je ob delu in je bil najboljši diplomant v takratni občini Celje, lahko odločil za akademsko kariero. Eden od profesorjev mu je namreč na fakulteti ponudil mesto asistenta, a se žena ni hotela preseliti v Maribor.

V Laškem živi že 39 let. Iz Štor je najprej odšel v Celje, kjer sta bila z ženo tri leta. V tem času sta si v Laškem v hiši ženinih staršev urejala začasno stanovanje. »Ko sva se preselila, sem se hotel takoj vrniti v Celje, kjer me je čakalo kadrovsko stanovanje. V Laškem se takrat ni nič dogajalo. Mesto je bilo mrtvo, zdelo se je, kot da se smili samo sebi. Tu res ne bom živel, sem si rekel, a je bila žena zvitna in si je v pivovarni našla službo. Tudi novo stanovanje, v katerem sva bila potem dolgo let, je našla. Pred enajstimi leti pa sva prenovila staro hišo, ki stoji blizu pivovarne, v neposredni sosesčini ženinih staršev.«

S preselitvijo v Laško je Marjan Mačkošek pravzaprav sklenil družinski krog. Stari oče je izvirjal iz Rečice pri Laškem, nato se je preselil v Šentjur. Od tam je družina šla v Štore, sam pa je krog nadaljeval v Celju in ga končal v Laškem. So Štore, čeprav je že skoraj štiri desetletja Laščan, ostale zasidrane v njegovem srcu? »Šentjur, Štore, Celje, Laško – zame je to že od nekdaj en sam prostor. Vsi ti kraji so si zelo blizu, med Laškim in Štorami je samo en hrib. Je pa res, da so bili ti kraji včasih bolj povezani, ni bilo tako kot danes, ko se asfalt konča na občinski meji. Skratka, zame je ta prostor že od nekdaj skupen in povsod se počutim domače.«

Poklon starim časom

Januarja bo štiri leta, odkar se je upokojil. Dve leti pred odhodom iz podjetja je odstopil z

»Pri vsem, kar delaš, moraš biti stoddostno zraven. Nikoli ne smeš biti polovičar.«

mesta generalnega direktorja in bil svetovalec uprave. »Takšna odločitev je bila pravilna. Iz stresnega stanja ne smeš iti takoj v stanje mirovanja, prehod mora biti mehak. Seveda sem še kakšno leto po upokojitvi v glavi nosil tovarno, vse, kar se je dogajalo z njo, sem jemal zelo osebno. Danes je drugače. Sprijaznil sem se, da so zdaj drugi časi, da so v podjetju drugi ljudje ...«

Glede na to, s čim vse se ukvarja, mu v pokoju ni prav nič dolgčas. Za to je poskrbel že takrat, ko je bil še delovno aktiven. Vedela sem, da je ljubitelj starodobnikov. To mi je povedal že pred časom, ko sem ga nekega sobotnega dopoldneva »zalotila«, kako si je s prav posebnimi iskrami v očeh ogledoval stare avtomobile, ki so bili razstavljeni v središču Celja. Niti približno pa nisem slutila, da starodobniki niso njegova edina vez s preteklostjo. Ob obisku v Laškem naju je s fotografom najprej peljal v hišo ženinih staršev. Ko je odprl vrata

pritličnih prostorov, je odprl tudi vrata v preteklost in razkril pravo bogastvo – spomine na čase in ljudi, ki so nekoč živeli v teh krajih. V stanovanje, sestavljeno iz predsobe, kuhinje, dnevne sobe in spalnice, je ujel zgodovino. Vsak predmet v njem, od pohištva do kozarca na mizi, je izbran z veliko pozornosti, ljubezni in spoštovanja do preteklosti. »To je poklon ljudem, ki so znali iz nič narediti veliko,« pojasnjuje.

Svojo izjemno zbirko starin, ki jih je iskal po hišah v Laškem in tudi na sejmihi doma in v tujini, je začel urejati pred sedmimi leti. Zgodbo vsakega predmeta, ki ga je postavil v stanovanje, pozna. Pozna tudi zgodbe družin, ki so te predmete nekoč uporabljale. »Luči so iz sednje, Ferleževe hiše, tudi ta lesen otroški avtomobilček je od tam, enako kovinske škatle, v katerih so nekoč hranili sladkor in moko. Stoli so iz hiše predvojnega laškega župana, škatlice zdravil so bile nekoč v laški lekarni, ti steklenici, na katerih piše »žalsko-laška pivovarska družba«, sem našel v Zagrebu ...« pripoveduje z velikim zanosom in s ponosom pove, da vse, kar je v stanovanju, deluje. Tudi radio iz leta 1937 in eden najstarejših televizorjev v Sloveniji. Tudi na staro »singerico« bi lahko še danes šivali in likali s težkimi železnimi likalniki ali si s posebnimi kleščami oblikovali pričesko. Za vse to je poskrbel sam. Popravil je, kar je bilo treba popraviti, če mu ni uspelo najti nekega kosa pohištva, je zanj naredil na-

Trije »oldtimerji«: volkswagen karmann ghia, Marjan Mačkošek in Janja Intihar. Avto je najmlajši.

»Pivovarna je dobro skrbela za razvoj Laškega, a so zaradi tega vsi v kraju zašli v cono udobja. To je zdaj problem, ki ga je nujno treba rešiti.

črt in mu ga je izdelal mizar. »Vse mora biti tako, kot je bilo včasih,« pravi. Tudi majhna zakonska postelja, otroški voziček, stare slike in razpelo v kotu kuhinje.

Staro pohištvo, stare naprave in stare predmete je zbiral zelo skrbno. Za svojo dušo in ker je treba ohraniti zgodovino, da bodo mladi vedeli, kako je bilo včasih. Na pripombo, da bi bila njegova zbirka starin zagotovo zanimiva za kakšen muzej, se samo namuzne, da o njej ne govori naokrog. Če pa si jo kdo želi ogledati, mu jo rade volje pokaže.

V Nemčijo po oplo

Marjan Mačkošek ima pet starodobnikov. Eden je doma, štirje so v garaži, ki je nekoliko stran od domače hiše. Nakupa vsakega avtomobila se spominja do zadnje podrobnosti, kot da bi se zgodilo včeraj. Kako pa se je vse skupaj začelo?

»Zgodba je zanimiva,« začne pripovedovati. »Na eni od službenih poti na Češkem sem v Prahi videl kabriolet Škoda Felicia. Bila je ljubezna na prvi pogled. S pomočjo Slovencev, ki so delali v tej državi, sem si enega rezerviral, ampak ko sem sedel vanj in ugotovil, da je moja glava višja od vetrobranskega stekla,

sem odstopil od nakupa.« Potem je pozabil na stare avtomobile. A ko se je družina preselila v obnovljeno hišo, je na spletu začel iskati strani s starimi avtomobili. »To je trajalo kar nekaj časa in nekega dne mi je žena rekla, naj se končno odločim – ali kupim kakšen avto ali za vedno dam mir s temi starodobniki. Ravno v tistem času, bilo je leta 2011, sem v Laškem spoznal Mitjo Vrbovška, ki je velik ljubitelj starih plovov. Ima jih več kot dvajset in so vseh starosti. Prosil sem ga, naj gre z mano v Nemčijo, ker sem po spletu pri enem od preprodajalcev v bližini Hamburga našel vozilo Opel Rekord P2. Še zdaj se spomnim, bila je sobota, na pot smo se z avtom in s prikloico odpravili štirje. Moram priznati, da se takrat na stare avtomobile nisem spoznal. Vedel sem le, da hočem imeti dobro urejen avto in ne kakšne podrtije.«

Tistega oplo, ki si ga je ogledoval na spletu, ni kupil. Je pa našel drugega iste znamke, Opel Kapitan, letnik 1954. A se mu je cena zanj zdela previsoka. Preprodajalec ni hotel barantati. K sreči je lastnik avtomobila, ki je bil nekje na Švedskem, pristal na nekoliko nižjo ceno. Čeprav avto ni bil športen, kot si je želel, se je odločil za nakup. Razloga za to sta bila

dva – tisto soboto je imel rojstni dan, avto pa je bil star natančno toliko kot on. Predvsem pa je bil v zelo dobrem stanju. »Tako sem prišel do svojega prvega starodobnika. Ima legendarni šestcilindrski motor, ki so ga v Oplu razvili pred

»Rad rešujem probleme, vedno sem želel bil zraven, ko je bilo treba poiskati rešitve. To imam očitno v krvi.«

»Morda zveni čudno, ampak moja služba v železarni je bila hkrati tudi moj konjiček. Koliko sobot in nedelj me je družina po uro ali še več čakala v avtomobilu, ko sem v tovarni preverjal, ali je vse tako, kot mora biti!«

Na srečanju starodobnih vozil, ki je bilo septembra v Parmi, je Marjan Mačkošek za svojega oplo dobil pokal, ker je bil med vsemi avtomobili najboljše urejen.

drugo svetovno vojno, ameriško obliko, načrt zanj pa naj bi, to sem izvedel pred kratkim, narisal nek Japonec. Ko sem avto na prikolici vozil domov, sem bil prepričan, da ženi ne bo všeč. Ampak doma so bili nad njim vsi navdušeni. Res je odličen avto.»

Poleti v kabrioletu

Nakup starodobnega opala Marjana Mačkoška očitno ni umiril. »Kabriolet mi preprosto ni šel iz glave,« priznava. Ko je pred desetimi leti na spletu našel kabriolet VW Karmann Ghia, ki ga je prodajala nekdanja košarkarica Ježice, se je takoj odpeljal v Ljubljano in ga kupil. Čez nekaj let je k hiši prišel še ford pickup, letnik 1935, pred dvema letoma je kupil starega »hrošča«, da bi se z njim naokrog lahko vozila tudi žena, ki se zaradi težav s hrbtenico v drugih avtomobilih, ker imajo prenizko nastavljene sedeže, ni počutila dobro. »Hrošč«, ki je bil narejen leta 1973, je kupil na Nizozemskem. Vožnja z njim je pravi užitek, pravi. Dela kot urica. Letos si je privoščil še enega kabrioleta, tokrat znamke Mercedes, letnik 1983.

Kateri »oldtimer« bo naslednji v njegovi garaži? »Ne bo ga. Zdaj imam avtov res dovolj,« zatrjuje odločno. Z njimi je, pravi, zelo veliko dela, če hočeš, da so lepo urejeni in vzdrževani. Vsak njegov starodobnik, ki mu je, ko ga je pripeljal domov, dodal še svojo piko na i

ter zamenjal kakšen del, če je bilo treba, je registriran. In z vsakim se vozi naokoli in pri tem, česar sicer ne prizna, vzbuja veliko pozornosti. Poleti rad sede v enega od kabrioletov, s fordom gre na cesto bolj poredko, ker ni udoben in ga je težko voziti, tudi goriva porabi veliko. Septembra se je s še tremi prijatelji v Italiji udeležil srečanja starodobnih oplov. »Do Parme smo se z dvema avtoma peljali, dva sta bila na prikolici. Pogled na glavni mestni trg, kjer je bilo parkiranih devetdeset avtomobilov, je bil res veličasten,« pravi. Iz Italije so se vrnili s štirimi pokali. Dobil ga je tudi sam, ker je bil med vsemi opli njegov avto najbolj urejen.

Ne ravno poceni konjiček

Ob vprašanju, kako draga je ljubizen do starih avtomobilov, globoko vzdihne. »Lahko je draga, lahko pa je tudi poceni. Ljubitelj starodobnikov si lahko že za tisoč evrov in še malo čez. Avtov ne kupujem kot naložbo, kar počne marsikdo in zanje plačuje vrtočlave vsote. To je moj konjiček, ki me je, to moram priznati, stal kar nekaj denarja.«

Do zdaj je zamenjal več avtomobilov »za vsak dan«, vendar nikoli ni kupil iste blagovne znamke. Pri hiši se že ves čas vozijo samo z enim avtom. Če seveda odmislimo vseh pet starodobnikov. In kakšen avto ima trenutno? »Pred upokojitvijo so mi

S fordom gre na cesto bolj poredko, ker ni udoben in ga je težko voziti, tudi bencina porabi veliko.

rekli, naj si že končno privoščim dober avto. Kupil sem mercedesa. Ne zaradi prestiža, ampak predvsem zaradi udobnosti.»

Treba je začeti novo zgodbo

»Čeprav sem že star, imam veliko energije za vse, s čimer zapol-

»Po duši sem še vedno Štorovčan. Zato sem se zelo razveselil nove športne dvorane, o kateri smo mladi sanjali pred petdesetimi leti. Ko je košarkarski klub, v katerem sem igral, prišel v prvo slovensko ligo, je moral tekme, ker v Štorah ni bilo dvorane, igrati v Šentjurju ali Celju.«

njujem svoj prosti čas. Človek je star samo v glavi,« poudarja. Zadnje leto je zajadral tudi politiko. Pravzaprav se je z njo posredno ukvarjal že takrat, ko je bil dve leti predsednik Gospodarske zbornice Slovenije. Bilo je naporno, pravi, saj je funkcijo opravljal ob rednem delu. Je pa pridobil zelo veliko izkušenj. Aprila je kandidiral za poslanca, potegoval se je tudi za županski stolček, na koncu je bil na listi Gibanje Svoboda izvoljen za občinskega svetnika.

Zakaj politika? »Povedal sem že, da sem pred leti hotel oditi iz Laškega, ker se mi je kraj zdel preveč brez volje. Radeče, ki so bile prej krajevna skupnost v občini Laško, so bile veliko bolj prodorne. V Laškem se ni dogajalo nič, dokler niso vodilni v pivovarni stvari vzeli v svoje roke in začeli skrbeti za razvoj kraja. Občinsko vodstvo je bilo tega veselo. Zdaj v Laškem spet vlada mrtvilo. Občina in mesto se nikakor ne znata sprijazniti, da ni več pivovarne, ki je postavljala merila in tudi prevzemala odgovornost za razvoj. Treba je torej začeti novo zgodbo, v kateri bo

pivovarna samo še gospodarski subjekt, ki je v tuji lasti. Zaradi vsega tega sem se odločil kandidirati za poslanca in tudi za župana. Tako kot drugi kandidati sem prejšnjemu županu želel pokazati, da mu je po šestnajstih letih zmanjkalo energije in razvojnih vizij,« pojasnjuje Marjan Mačkošek. Pravi, da je zelo vesel, ker so na volitvah zmagali mladi. Prepričan je, da bodo znali sodelovati s starejšimi ter skupaj z njimi potegniti laški voz naprej.

Prihodnost občine vidi predvsem v turizmu in kmetijstvu, kjer je še veliko priložnosti za razvoj. Le narediti je treba kaj. »Zaradi vsega tega sem šel v politiko. Zdaj sem občinski svetnik in verjamem, da je sestava občinskega sveta prava. Takšne v zadnjih letih še ni bilo. Pričakujem, da bo Laško naredilo preboj in se bo končno lotilo razvojnih projektov, ki bi jih moralo že zdavnaj uresničiti, a jih zaradi različnih razlogov ni. Pogled je torej treba usmeriti v prihodnost in pri tem spoštovati zgodovino in tradicijo.«

Foto: SHERPA

Vsi starodobniki so registrirani in vsi so videti tako, kot bi ravnokar prišli iz tovarne.

Marjan Mačkošek je svojo izjemno zbirko starin, ki jih je iskal po hišah v Laškem in tudi na sejmi doma in v tujini, začel urejati pred sedmimi leti. Zgodbo vsakega predmeta, ki ga je postavil v stanovanje, pozna.

Vsi aparati v stanovanju delujejo. Tudi ta »novejši« glasbeni stolp z radijem in gramofonom. Ko ga je kupil, iz njega ni bilo nobenega glasu, zato se je skrbno lotil popravila.

Delavnice in usposabljanja s finančno podporo celjske občine

Leto 2022 je polno sprememb in izzivov, ki vplivajo na vse nas in močno tudi na poslovanje. Območna obrtno-podjetniška zbornica Celje (v nadaljevanju OOO Celje) z več kot 50-letno tradicijo izvaja vrsto projektov za razvoj in podporo podjetniškega okolja. V zadnjem obdobju je zbornica prešla na izvajanje delavnic in usposabljanj s pomočjo aplikacij na daljavo in v živo. Letos OOO Celje ob vseh drugih dejavnostih izvaja delavnice in usposabljanja s podjetniško tematiko, katerih izvedbo je finančno podprla Mestna občina Celje.

Izkušnje udeležencev so pozitivne. Lena Korber iz Agencije Nera, poslovne storitve, računovodstvo in nepremičnine, d. o. o., je izpostavila: »Vsebine delavnic in usposabljanj, ki jih organizira OOO Celje, so aktualne in uporabne pri vsakodnevem delu. Znanja in informacije, ki jih udeleženci tovrstnih dogodkov pridobimo, krepijo našo konkurenčno sposobnost. Predavatelji so strokovni in praktično naravnani. Verjamem, da bomo imeli možnost takšnega pridobivanja znanja tudi v prihodnje.«

Janko Trobiš iz Oddelek za okolje in prostor ter komunalno Mestne občine Celje je povedal: »Križa je pokazala ranljivost podjetnikov, predvsem tistih, ki so na začetku svoje podjetniške poti in niso najbolj seznanjeni z vsemi pastmi birokratskih ovir. Kljub nekaterim izredno dobrim poslovnim idejam marsikateri podjetnik obupa, če ne dobi ustrezne podpore za delovanje. Ni nujno, da je ta podpora finančna ali materialna, včasih je dovolj že dober nasvet glede finančnega poslovanja ali seznanitev z možnostmi prijavljanja na različne razpise. Menimo, da s tem projektom, ki je bil zaupan obrtno-podjetniški zbornici, lokalna skupnost pomembno vpliva na gospodarsko rast v lokalni skupnosti.«

Mag. TATJANA ŠTINEK

Župan Tomaž Žohar z novorojenci in s starši

Najmlajši občani pri županu

V predprazničnem času je župan Občine Braslovče Tomaž Žohar sprejel drugo skupino najmlajših občanov, rojenih od 1. maja do 31. oktobra letos. Na sprejem je bilo vabljenih 20 malčkov, kar je nekoliko manj, kot je bilo za decembrsko skupino običajno v preteklih letih.

Župan Tomaž Žohar je v svojem nagovoru zbranim poudaril pomen družine, še posebej v prazničnem,

adventnem času. Otrokom je zaželel vse dobro na njihovi življenjski poti, brezskrbno otroštvo ter da bi postali odgovorni in ponosni občani občine Braslovče. Vsem skupaj je zaželel veliko lepih trenutkov v krogu družine ter veliko veselja, ljubezni in zdravja v novem letu. Otroci so ob tej priložnosti prejeli slikanico Čarovnija na Žovneškem gradu domačinke Tjaše Slemenšek in državno zastavo, simbol

slovenstva, njihovi starši pa božično zvezdo, simbol svete noči, ter enkratno denarno pomoč ob rojstvu otroka v višini 300 evrov.

Če je mogoče sklepati po dosedanjih podatkih, ko je bilo do 31. oktobra rojenih in obdarjenih le 32 otrok, bo lanskeletno število rojstev precej nižje, če ne celo najnižje sploh od nastanka Občine Braslovče.

TT

Novoletno darilo za živali

Na fotografiji so članica Alenka Voglar Ibrahim, poslanec Aleksander Rebersak, Verica Štante in poslovodja trgovine Mercator Štore Tatjana Popovič.

Že peto leto zapored se je dan pred koncem starega leta poslanec Aleksander Rebersak spomnil na delovanje Društva proti mučenju živali Celje, ki skrbi za živali v občinah Štore, Celje, Šentjur in Rogaška Slatina. Poslanec z Vranskega je namenil donacijo hrane in priboljškov za živali in njihove lastnike, potrebne pomoči.

Društvo po zaslugi takšnih dobrodelnih gest in pomoči lažje pomaga prosičcem, saj deluje izključno s pomočjo članarin, prostovoljnih prispevkov, SMS-sporočil in dela dohodnine. Donacija je skrbno razdeljena na mesta, kjer hranitelji hranijo prostoživeče muce. Nakup smo tokrat opravili v Mercatorjevi poslovalnici Štore. Od tu do živalskih trebuščkov je razdelitev hrane pošteno organizirana. Veseli smo, da so bili prazniki lepši tudi za kosmatinčke.

Kdorkoli na tem področju potrebuje pomoč, naj se obrne na naše društvo, kjer bomo poskušali občasno pomagati s hrano, a seveda glede na razmere, v katerih se žival in lastniki znajdejo. Z nami lahko navežete stik po telefonu (070 715 854) ali po elektronski pošti (dpmz.celje@gmail.com).

DPMŽ Celje

Z blagoslovitve konj na Gomilskem

Župnijski praznik in blagoslov konj

Na Gomilskem so na god sv. Štefana, 26. decembra, že tradicionalno blagoslovili konje. Prav na ta dan je tudi župnijski praznik, saj je njihov cerkveni zavetnik sv. Štefan.

Že dvajseti blagoslov konj v organizaciji Konjeniškega društva Mustang Gomilsko in Žovneške konjenice je bil letos po maši pri župnijski cerkvi sv. Štefana. Obred sta opravila domači župnik Martin Cirar in župnik iz Luč Viki Košec, ki je pred obredom in blagoslovom nekaj besed namenil sv. Štefanu, zavetniku konj. Blagoslovitve konj se je udeležilo osemindvajset jezdecev oziroma kočijažev, pretežno članov KD Mustang Gomilsko – Žovneška konjenica.

TT

Orkester harf navdušil zbrane

V petek, 16. decembra, so v Narodni dom Celje vstopile pravljčne harfe. Eden redkih tovrstnih sestavov pri nas s svojimi koncerti navdihuje že nekaj let. Tako je tudi lanski praznični december Orkester harf Glasbene šole Celje napolnil dvorano do zadnjega kotička in navdušil zbrane.

Orkester harf pod umetniškim vodstvom Erike Frantar, ki zanj piše tudi aranžmaje, sodeluje z drugimi oddelki v šoli, predvsem s pevskim oddelkom in z oddelkom tolkal, pridružijo pa se jim tudi nastopajoči iz drugih oddelkov. Tako je bilo tudi tokrat, saj so se orkestru na odru pridružili solisti tenorist Matic Dokler (mentor Davor Mikulić), flautistka Liza Tkalcčec (mentorica Mirjana Brežnik) in harfistka Ana Kovačič (mentorica Erika Frantar), na tamburici Amadej Prepadnik (mentor Matjaž Brežnik), violinistka Lara Kramer (mentorica Alenka Firšt) ter sopranistka Lucija Novak (mentor Davor Mikulić). Orkester so spremljali tudi naša dijaka umetniške gimnazije David Polanc na klarinetu, Manca Maslo na kontrabasu ter sodelavec Martin Rošar na tolkalih. Pod taktirko dirigenta Matjaža Brežnika so mladi glasbeniki s čarobnim igranjem priklicali tudi Božička in pravljčne vile iz Pravljčnega mesta. Iskrene čestitke vsem nastopajočim, še posebej Eriki Frantar in Matjažu Brežniku.

ML

Orkester harf Glasbene šole Celje je napolnil dvorano do zadnjega kotička in navdušil zbrane.

**Vodja centra
za fizioterapijo in
fizioterapijo
– fiziater/
fizioterapevt (M/Ž)
(Rogaška Slatina)**

Iščemo samoiniciativnega fizioterapevta/fizioterapevtko, ki je v ugledni in uveljavljeni medicinski ustanovi pripravljen na razvoj novega področja storitev. Na prvo mesto postavljamo izjemno znanje, zavedanje pomena vrhunskosti opravljanja storitev in odličnost komunikacije s strankami. Odpiramo veliko priložnosti in ostajamo odprti za ideje prihodnjega razvoja našega novega centra. Ageno, d.o.o., Derma center Rogaška, Zdraviliški trg 25, 3250 Rogaška Slatina. Prijave zbiramo do 19. 1. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

**Prodajalec v TPC
Žalec (Žalec)**

Delovne naloge: delo na blagajni, prodaja blaga ter pomoč in svetovanje kupcem, skrb za založenost in urejenost prodajnih polic ter ustrezno označevanje blaga, spremljanje ter zagotavljanje kakovosti blaga na posameznem oddelku, vodenje evidence blaga, prevzemanje blaga ter nadzor cen ter druga dela, ki po svoji naravi sodijo v okvir dela. Inpos, d.o.o., Opekarniška cesta 2, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 1. 2. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

**Elektroinženir v
razvojnem oddelku
(Velenje)**

Vabimo vas, da postanete del skupine Hisense Europe, in sicer v podjetju Gorenje Slovenija, d.o.o., v našem razvojnem oddelku, na delovnem mestu: elektroinženir v razvoju. Hisense Gorenje Europe, d.o.o., Partizanska 12, Velenje 3320. Prijave zbiramo do 31. 1. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

**Komercialist na
elektro oddelku
(Celje)**

Delovne naloge: načrtovanje in izvajanje prodajnih in nabavnih strategij ter aktivnosti, zbiranje, analiziranje in vodenje vseh potrebnih informacij in evidenc o dobaviteljih in kupcih, spremljanje in analiziranje cen na prodajnem in nabavnem trgu ... Inpos, d.o.o., Opekarniška cesta 2, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 31. 1. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

**Izmenski
vzdrževalec –
strojni (m/ž) (Laško)**

V Pivovarni Laško Union ekipa vzdrževanja vabi k prijavi novega sodelavca na delovnem mestu izmzenski vzdrževalec – strojni (m/ž). Glavne naloge in odgovornosti: ugotavljanje in

odpravljanje napak ter okvar na strojih, napravah in inštalacijah, izvajanje preventivnih pregledov in vzdrževanje strojev in naprav, sestavljanje in razstavljanje strojnih komponent ... Pivovarna Laško Union, d.o.o., Pivovarniška ulica 2, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 31. 1. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

**Strojni vzdrževalec
(Žalec)**

Prednosti sta skrb za dobro vzdušje ter močna volja do učenja. OMCO Metals Slovenija, d.o.o., Cesta žalskega tabora 10, 3310 Žalec. Prijave zbiramo do 30. 1. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

**Osebn/-a asistent/-
ka (Velenje)**

Si pripravljen/-a na nove izzive in verjameš, da lahko z zadostno mero samoiniciativnosti, poguma ter odgovornosti narediš korak naprej v svoji osebni in poslovni karieri? Si pronicljiv/-a in preudaren/-a, je tvoja vrlina natančnost in imaš odlične organizacijske sposobnosti? Plastika Skaza, d.o.o., Selo 20a, 3320 Velenje. Prijave zbiramo do 16. 1. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

**Vodja področja
logistike,
načrtovanja in
nabave (m/ž)
(Rogaška Slatina)**

Kot vodja področja logistike, načrtovanja in nabave boste odgovorni za upravljanje dejavnosti na dodeljenem področju, da bi dosegli zastavljene cilje na področju načrtovanja, nabave in distribucije za Steklarno Rogaška, proizvodnjo embalaže Kozje in orodjarno Rogatec ter sodelovali v skupini za globalno dobavljanje. Steklarna Rogaška, d.o.o., Ulica talcev 1, 3250 Rogaška Slatina. Prijave zbiramo do 20. 1. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

**Svetovalec (m/ž) –
več oseb (Celje)**

Vaše naloge: svetovanje strankam o prodajnih izdelkih, ponujanje celovitih rešitev, priprava ponudb za stranke, polnjenje prodajnih polic in skrb za urejenost prodajnega prostora, reševanje reklamacij. OBI, d.o.o., Jurčkova cesta 226, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 15. 1. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

**Prodajalec tehnike
PE Sentjur (Sentjur
pri Celju)**

Vaše delo bo obsegalo: prodajo in svetovanje kupcem, polnjenje in urejanje polic, prevzem blaga. Jagros, d.o.o., Prvomajska ulica 29, 3250 Rogaška Slatina. Prijave zbiramo do 25. 1. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

**Bolničar negovalec
(m/ž/x) (Vojnik)**

V kolikor imate 4. stopnjo izobrazbe smeri zdravstvena nega, opravljen strokovni izpit, ste vpisani v register izvajalcev zdravstvene in babiške nege, ste odgovorni in imate veselje do dela s starejšimi ljudmi, ste komunikativni, prijazni in pozitivno naravnani ter se lahko poistovetite z našim sloganom »Blizu ljudem. Blizu meni.«, bomo veseli vaše prijave. Sene Cura Central SI, d.o.o., Breznikova ulica 26, 1230 Domžale. Prijave zbiramo do 9. 1. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

**Upravni referent
za zdravstveno
zavarovanje
(Velenje)**

Glavna področja dela: zagotavljanje uveljavljanja pravic zavarovancev, urejanje obveznega zdravstvenega zavarovanja po določenih zavarovalnih podlagah, vodenje postopka odločanja o pravicah, ki izhajajo iz statusa zavarovane osebe, delo z notranjimi in zunanjimi strankami. ZZZS, Miklošičeva cesta 24, 1507 Ljubljana. Prijave zbiramo do 9. 1. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

**Sprejemnik/servisni
svetovalec m/ž
(Celje)**

Če imate morda delovne izkušnje kot servisni svetovalec ali vas delo v avtomobilski dejavnosti veseli ter bi vam takšno delo predstavljalo izziv, vas vabimo, da nam prijave pošljete prek portala Moje delo. AC Fri-Mobil, d. o. o., Dečkova cesta 43, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 27. 1. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

**Prodajalec (m/ž)
(Žalec)**

Kot naša prodajalka ali prodajalec boš obraz Lidla in glavna vez z našimi kupci. S svojim odgovornim in predanim delom boš vsakodnevno prispeval/-a pomemben delež k temu, kako ljudje dojemajo naše podjetje in naše izdelke. S timskim delom boš poskrbel/-a, da bo prodajalna delovala skladno z željami in pričakovanji naših kupcev. Lidl Slovenija, d.o.o., k.d., Pod lipami 1, 1218 Komenda. Prijave zbiramo do 10. 1. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

**Delavec v
proizvodnji
izdelkov (Celje)**

Opis dela: razna dela v izdelku končnih izdelkov, zlaganje ter prevažanje ter obešanje proizvodov ... Celjske mesnine, Cesta v Trnovlje 17, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 26. 1. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

11 ⇒ 12

**Enajst mesecev plačaš,
dvanaest mesecev bereš!**

Podarite sebi in svojim najdražjim Novi tednik in s tem čudovite trenutke z vedno aktualnimi vsebinami iz regije.

Naročite Novi tednik do 28. februarja.
Zadnji mesec boste brali **BREZPLAČNO!**

Vsi naročniki prejmete:

- ✓ vsak teden brezplačno prilogo **Stop spored**
- ✓ vse posebne priloge **Novega tednika**
- ✓ 4 brezplačne male oglase v **Novem tedniku (do 10 besed)**
- ✓ 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na **Radio Celje**
- ✓ 15-odstotni popust pri objavi osmrtnic in zahval v **Novem tedniku**
- ✓ druge ugodnosti ...

Pogoji in spletna prijava:

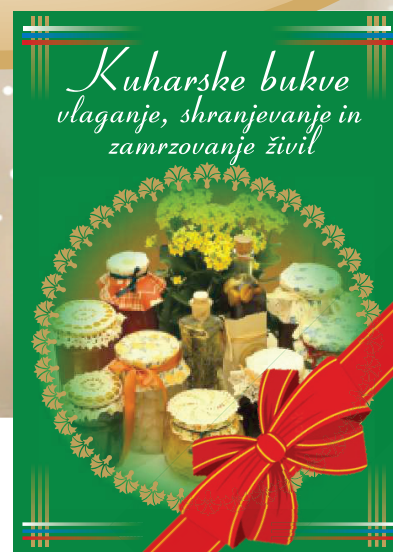
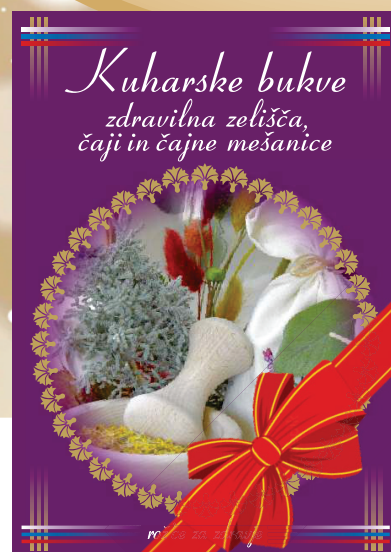
<https://www.novitednik.si/postanite-narocnik>,
e-pošta: narocnine@nt-rc.si, telefon: 03-42-25-171

Akcija traja od 2. januarja do 28. februarja 2023.

Med vsemi naročniki bomo izžrebali 10 prejemnikov
daril Novega tednika in Radia Celje.

Darilo za nove naročnike
MESEC BREZPLAČNEGA BRANJA IN
KNJIGA KUHARSKE BUKVE

zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice ali
vlaganje, shranjevanje in zamrzovanje živil.

NAROČILNICA ZA novi tednik

Ime in priimek:

Naslov:

Pošta: Telefon:

E-naslov:

Datum naročila: Podpis:

Naročnino bom plačeval/-a (označi):
☐ mesečno
☐ na tri mesece
☐ na šest mesecev
☐ letno
☐ Soglašam s prejemanjem računov na elektronski naslov (e-mail)

Sem upokojenec/
upokojenka
☐ da
☐ ne

S podpisom potrjujem naročilo Novega tednika do pisnega preklica, vendar za najmanj 12 mesecev.

NT&RC, d. o. o.
Prešernova ulica 19
3000 Celje

novi tednik

radio celje

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Mlekarna Celeia se lahko pohvali tudi z največjo sirarno v Sloveniji, ki je leta 2021 doživela prvi del prenove.

V Mlečno cesto je povezanih več kot 600 kmetij, ki so zavezane k pririji mleka brez GSO.

Tudi po 80 letih v Mlekarni Celeia ostajajo zvesti tradiciji slovenskega mlekarstva in odkupu najboljšega mleka slovenskih kmetij

Mlekarna Celeia povezuje več kot 600 kmetij s širšega Celjskega

Sklenili jubilejno leto ob 80-letnici Mlečne ceste

Mlekarna Celeia je konec leta končala niz dogodkov in dejavnosti, s katerimi je obeležila 80 let organiziranega odkupa slovenskega mleka v okviru Mlečne ceste. Ponovna obuditev legendarnih jogurtov, kot sta bila LCA Unisex in Velikonočni jogurt, številni novi izdelki in povezovanje več kot 600 kmetij z najboljšim slovenskim mlekom so porok za vstop v novo, uspešno mlečno leto. Ob bok dejavnostim je na prehodu iz starega v novo leto dodala še spomine nekdanjih zaposlenih na delo v Mlekarni Celeia.

V Mlekarni Celeia so že od začetka lanskega leta večino svojih dejavnosti povezovali s častitljivo obletnico – 80 let organiziranega odkupa slovenskega mleka v okviru Mlečne ceste. V njo je bilo konec leta 2022 povezanih več kot 600 kmetij iz savinjske, šaleške, koroške, širše celjske in kozjanske regije: »Čeprav razmere niso lahke, s pogledom naprej dokazujemo, da vemo, kaj želimo. Prav zato smo v letu 2022 domačemu kupcu ponudili še več izjemnih izdelkov iz najboljšega mleka slovenskih kmetij brez GSO, nadaljevali vpeljavo trajnostnih, do okolja prijaznih tehnologij v našo proizvodnjo in seveda

zasledovali cilj čim boljše poslovne učinkovitosti,« je misli ob koncu leta povzel direktor Mlekarnice Celeia Vinko But.

Največja mlekarna v slovenski lasti

Začetki delovanja Mlekarnice Celeia segajo v čas druge svetovne vojne, intenzivnejši razvoj pa se je začel v povojnem času. Danes je to največja mlekarna v slovenski lasti, ki odkupuje in predeluje le slovensko mleko, ki je v celoti brez gensko spremenjenih organizmov. Številni izdelki nosijo tudi certifikat Izbrana kakovost Slovenija: »Naša zavezanost k tradiciji in h kakovosti je vpeta tudi v številne

nove izdelke, ki smo jih kupcem ponudili lani, kot sta na primer napitek iz sirotke LCA Imuno in paleta novih senenih sirov z okusi, ki so bili nagajeni tudi na letošnji Agri,« pojasnjujejo v Mlekarni Celeia. Kupce so letos razveselili tudi z legendarnimi izdelki iz preteklosti: »Na police smo ponovno postavili za takratne čase revolucionirano osvežujoč LCA unisex in praznični velikonočni jogurt, ki ima svojega naslednika v še danes izjemno priljubljenem in vsako leto težko pričakovanem božičnem jogurtu. Jubilejno leto smo letos končali v dobrodelnem duhu, saj smo se poleg spominjanja naših začetkov pred decembrskimi prazniki spomnili tudi na posameznike in družine v stiski. Zato smo v dobrodelnem duhu s celotnim kolektivom zbrali sredstva, ki smo jih namenili 28-urnem dobrodelnemu maratonu Radia 1,« še dodajajo.

Mlekarna skozi oči nekdanjih zaposlenih

Preteklost Mlekarnice Celeia so poleg vsem vidnih, prepoznavnih izdelkov ustvarjali predvsem ljudje. Med njimi je dr. Nikola Taboršak, danes upokojeni in v Zagrebu živeči doktor biotehnologije. V Mlekarno je prišel leta 1973 in ostal s podjetjem povezan vse do leta 1997. V svojih živahnih spominih na čas, preživet v Arji vas, predvsem izpostavlja: »To so bili drugačni časi, vedno smo se trudili in iskali nove možnosti. Velikokrat je nad podjetjem visela grožnja o težkem finančnem položaju. Vendar iznajdljivost, strast, vera v zastavljene cilje ... To so bile lastnosti, ki so takratno ekipo vodile med čermi, ki jih je nastavljal življenje.«

Na inovativnost takratne ekipe v 70. letih zgovorno kaže nagradna igra zbiranja pokroščkov, s katero so dosegli izjemno rast povpraševanja po jogurtih, a so bili hkrati deležni zgražanja strokovne javnosti, saj oglaševanje hrane ni bilo v navadi in je bilo zato nezaže-

leno. Morda še pomembnejša inovativnost se kaže v rešitvi za zmanjšano porabo energije pri pripravi slanice, ključne v proizvodnji sira. Ne sam, ne podjetje rešitve ni nikoli patentiralo in zato so jo do danes kopirali že mnogi: »Tako je bila naša rešitev večkrat kopirana in izvedena v drugih mlekarnah, brez odškodnine slovenskim inovatorjem. Konkurenca je pač brezplačno prišla do izboljšav in zniževanja stroškov,« še dodaja nekdanji zaposleni v Mlekarni Celeia dr. Nikola Taboršak.

V letu 2022 so v duhu 80. obletnice Mlečne ceste v Mlekarni Celeia med drugim ponovno lansirali tudi nekoč zelo priljubljen jogurt LCA Unisex.

[z|p|o]
celje d.o.o.

Družba ZPO CELJE, d. o. o., Dečkova cesta 1, 3000 Celje

objavlja

JAVNO ZBIRANJE PONUDB

za oddajo Hotela Celjska koča v najem

PREDMET ODDAJE: Hotel Celjska koča z gostinsko in namestitveno infrastrukturo, površina 1.290,15 m² (87,8 % površin v objektu), ZK podatki: parcela 1225/1, k.o. 1081 s pripadajočim funkcionalnim zemljiščem.

Nepremičnina se oddaja v najem za opravljanje gostinske, wellness in hotelske dejavnosti ter recepcije, s celostno ponudbo hrane, pijače in namestitvenih kapacitet.

Iz predmeta najema so izvzeti garaža, delavnica ter drugi tehnični prostori za izvajanje zunanje turistične infrastrukture v kleti objekta, v velikosti 179,72 m² (12,2 % površin v objektu) s pripadajočimi funkcionalnimi zemljišči, potrebnimi za delo in z dostavnimi potmi.

Izhodiščna cena najema predmeta oddaje po tem razpisu znaša 4.147,24 EUR mesečno. Poleg najemnine je izbrani ponudnik dolžan prevzeti vse komunalne priključke, biološko čistilno napravo, tekoče vzdrževanje najetih površin in opreme, plačevati mora tudi vse javne dajatve, povezane s predmetom najema.

Najemna pogodba se sklepa za določen čas 5 let z odpovednim rokom 6 mesecev.

Z najugodnejšim ponudnikom se bo sklenila najemna pogodba v roku 15 dni po opravljeni izbiri najugodnejšega ponudnika. Če ponudnik (najemnik) ne podpiše pogodbe v navedenem roku, se šteje, da je odstopil od ponudbe in upravljavca zadrži njegovo varščino.

POSTOPEK ZBIRANJA PONUDB IN IZBIRE NAJUGODNEJŠEGA PONUDNIKA

a) Svojo ponudbo (z dokazili in s prilogami) morajo ponudniki predložiti ali priporočeno poslati v zaprti kuverti z oznako »NE ODPIRAJ – JAVNO ZBIRANJE PONUDB ZA ODDAJO HOTELA CELJSKA KOČA V NAJEM« na naslov ZPO CELJE, d. o. o., Dečkova cesta 1, 3000 Celje. Na hrbtani strani ovojnice mora biti označen polni naslov pošiljatelja. Rok za oddajo ponudbe je **16. 1. 2023 do 12. ure**. Kot pravočasne se bodo šttele ponudbe, ki bodo do navedenega datuma in ure prispele na naslov upravljavca.

KONTAKTNA OSEBA

Vsa dodatna pojasnila v zvezi z oddajo nepremičnine v najem lahko zainteresirani ponudniki dobijo na ZPO CELJE, d. o. o., Dečkova cesta 1, 3000 Celje, e-mail: ponudba@celjska-koca.si, 041 374 727, Gregor Bezljaj, vodja Celjske koče. **Več o pogojih sodelovanja na www.zpo.si.**

VSE ZA PISARNO

- Prodaja, najem in servis multifunkcijskih naprav
- Celovita ponudba pisarniškega materiala

W: birobit.si
T: (03) 425 6100

Sistem digitalnega obveščanja

Celovita, inovativna, učinkovita in fleksibilna rešitev digitalnega sporočanja in informiranja

www.eggmedia.si

Fran Orožen, prvi predsednik Slovenskega planinskega društva (2)

(1853–1912)

Fran Orožen se je rodil 17. 12. 1853 v Laškem. Izhaja iz znane laške rodbine. Na njegovo odločitev, da se po maturi na gimnaziji v Celju posveti študiju zemljepisa in zgodovine, je gotovo vsaj nekoliko vplival zgled strica Ignacija, duhovnika, mariborskega stolnega prošta in zgodovinarja. Na univerzi na Dunaju so Frana Orožna takoj pritegnila predavanja prof. Friedricha Simonyja, velikega raziskovalca Alp.

Po opravljenem študiju je Fran Orožen leta 1881 opravil profesorski izpit in se po začetnih službovanjih v Kopru in Novem mestu ustalil v Ljubljani, kjer je nazadnje poučeval na uč-

teljišču. Uveljavil se je kot pisec strokovnih in poljudnih člankov ter kot avtor in prireditelj učnih knjig, atlasov in zemljevidov.

S svojim publicističnim delom in z avtorstvom strokovnih monografij si je prof. Fran Orožen kmalu pridobil sloves najboljšega geografa v glavnem mestu Kranjske; veljal pa je tudi za enega izmed najboljših zgodovinarjev.

Kot izvrsten poznavalec slovenskih dežel in njihove zgodovine je bil kot eden izmed ustanoviteljev izvoljen za prvega predsednika Slovenskega planinskega društva. Prof. Orožen je bil tudi prvi predsednik Društva slovenskih profesorjev (1895–

Orožnova koča na planini Lisec pod vrhom Črne prsti v bohinjskih hribih. Fotografijo hrani Slovenski planinski muzej.

Spominska plošča na Orožnovi rojstni hiši v Laškem. Fotografijo hrani Knjižnica Laško.

**JAVNO VODSTVO
CELEIA - MESTO POD MESTOM**

**SOBOTA,
7. JANUAR 2023,
OB 11.00,
KNEŽJI DVOR.**

ODPIRALNI ČAS:
TOREK-PETEK
10.00 - 16.00
SOBOTA
9.00 - 13.00

INFORMACIJE:
WWW.POKMUZ-CE.SI
MUZEJ@POKMUZ-CE.SI
03/42 80 962
031 612 618

VSTOPNINA: 5€

1909), član odbora Muzejskega društva za Kranjsko in Društva za raziskovanje podzemnih jam.

Po njem je Slovensko planinsko društvo imenovalo svojo prvo kočo, ki so jo postavili leta 1894 na planini Lisec pod vrhom Črne prsti v bohinjskih hribih.

Fran Orožen je umrl 26. 11. 1912 v Ljubljani, kjer je tudi pokopan. Na Orožnovi rojstni hiši v Laškem je Zgodovinsko društvo, podružnica Celje, ob 100-letnici rojstva namestilo spominsko ploščo.

Po Franu Orožnu in njegovemu stricu Ignaciju je po-

imenovan tudi Orožnov trg v Laškem.

Se nadaljuje.

Pripravila:
Gabrijela Pirš
in Matej Jazbinšek,
Knjižnica Laško

ALBUM S CELJSKEGA

Podružnična cerkev sv. Marije – Matere božje in sv. Roka, ok. 1939. Razglednico hrani Osrednja knjižnica Mozirje, odposlana 21. 7. 1952.w

Brezje nad Mozirjem

Brezje nad Mozirjem je razloženo naselje z zaselki in samotnimi kmetijami, ki leži v jugovzhodnem predgorju planote Golt (Boskovec, 1587 m), severno od Mozirja.

Potok Trnava ga deli na dva dela. Večji gručasti zaselki so Sele, Brdo, Prečna, Krnica in Rožni, vsi vzhodno od Trnave, zahodno od nje pa so le samotne kmetije. Glavni dejavnosti sta živinoreja in gozdarstvo. Na Rožniku stoji, prvič omenjena leta 1464, cerkev Matere božje in sv. Roka.

Vir: (D. K.), Krajevni leksikon Slovenije, 1995, str. 89
Foto: Volbenk Pajk

Prispevala: Osrednja knjižnica Mozirje
Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelk Osrednje knjižnice Celje
INFO: srecko.macek@knjiznica-celje.si
Medijski pokrovitelj: Novi tednik
Vir: www.kamra.si

Ne kupuj psa pijan!

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje ali na mail tajnistvo@nt-rc.si in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Samo kava

Policija ustavi voznika. Policist: »Nadzor prometa. Alkohol, droga?

Voznik: »Ne, hvala. Kava s smetano bo čisto v redu.«

Zobozdravnik

Zobozdravnik: »Starejši sem od vas, a imam boljše zobe kot vi!«

Bolnik: »Mogoče imate pa boljšega zobozdravnika kot jaz!«

Taksi

Gorenjec vpraša taksista: »Koliko stane vožnja do središča mesta?«

Taksist: »20 evrov.«

Gorenjec: »Kaj pa prtljaga?«

»Ta je zastoj.«

»Potem peljite prtljago, sam pridem pa peš.«

Štorklja

Sin vpraša: »Mama, kaj počne štorklja, potem ko pri- nesel v družino otroka?«

Mama: »Leži na postelji, gleda televizijo, je, pije pivo, igra igrice in včasih gre na nogomet ali partijo kart.«

Vžigalice

Blondinka gre na kampiranje in dobi nalogo, da zakuri ogenj. Začne prižigati vžigalice, a nobena ne deluje.

Vodnik ji reče: »Vidim, da imate težave s prižiganjem ognja.«

Blondinka: »Ne vem, kaj je s temi vžigalicami! Doma sam jih preizkusila in so vse delale.«

Gobe

Babico iz Savinjske doline so pripeljali na urgenco. Zdravnik ji reče: »Gospa, spet vi? Saj smo vas vendar včeraj rešili pred zastrupitvijo z gobami! Kaj pa vam je danes?«

»Isto. Od včeraj je ostalo nekaj gob in sem rekla, da se jih ne sme metati stran.«

Kip

Žena je bila v postelji z ljubimcem, ko je zaslišala, da se je mož vrnil domov. »Pohiti,« je rekla ljubimcu, »in se postavi v kot.« Namazala ga je z otroškim oljem in ga posula s pudrom. »Ne premikaj se, dokler ti ne dovolim! Pretvarjaj se, da si kip!« mu je naročila.

»Kaj je to?« je vprašal mož, ko je vstopil v spalnico.

»To je kip,« je odgovorila žena. »Sosea je kupila enega, ker mi je bil všeč, sem še sama kupila podobnega.«

Brez komentarja je mož legel k ženi in oba sta zaspala. Nekaj po polnoči se je mož prebudil in odšel iz spalnice ter se malo kasneje vrnil s pivom in sendvičem.

»Evo, vzemi,« je rekel kipu.

»Jaz sem tako stal dva dni pri sosedih in lahko bi umrl od žeje in lakote.«

Tašča preverja snaho ...

Presenečenje!

Ženske potrebujejo vsaj deset let, da spremenijo navade svojih mož, nato se pritožujejo, da to ni več človek, s katerim so se poročile.

Kako se imenuje zaščitnik politikov? Sv. Ostržek.

Kot doma, ko so tla pomita ...

Oven

V novo leto boste stopili s kopico dobrih sklepov glede vsega, kar bi želeli spremeniti. Čas je odličen za sprejem te odločitve. Z okolico boste lažje shajali, če boste analizirali vzroke svojih težav. Ob temeljitem razmisleku boste ugotovili, da se te ponavljajo. Vzrok je v vas, ne v drugih. Vaš vladar Mars je tik pred obratom v direktno smer, kar vam bo bistveno olajšalo delovanje na vseh področjih.

Bik

Januarske energije so vam pisane na kožo. Več planetov v zemeljskih znamenjih vas zelo lepo podpira. Vsega ne boste pokazali, občasno boste delovali celo skrivnostno, kar vas bo naredilo še dodatno zanimive. Nova simpatija vam prinaša zelo lepe občutke. Trenutno sploh ni pomembno, kaj se bo iz tega razvilo. Sprostite se in preprosto uživajte v lepih energijah, ki jih občutite.

Dvojčka

Če ste bili do zdaj razdvojeni, prihaja čas, ko bodo ti občutki zgolj še spomin. Tisto, kar je bilo očem dolgo skrito, bo postalo popolnoma jasno. Ponovno se boste lahko prepričali, da vam je občutek že pred časom povedal pravilen odgovor. Retrogradni Merkur, ki je vaš glavni planet, bo odigral svojo vlogo in posvetilo se vam bo, v katerem grmu tiči zajec. Mogoče ste bili videti lahko- verni, vendar to še zdaleč ni res. Vaša dobrota se je seveda izkazala za siroto, zato boste v prihodnje močno dvignili kriterije.

Rak

Od četrtega do zgodnjih nedeljskih ur boste gostili Luno v svojem znamenju, njen vpliv bo izredno močan. To bo zlasti očitno v soboto, ko bo nastopil lunin ščip, precej čustveni boste. Okoli sebe boste imeli ljudi, v družbi katerih se dobro počutite. Želeli jih boste razvajati, kar vam bo čudovito uspelo. Še vedno ste gostitelj, ki mu ni para.

Lev

Od nedelje do torka boste imeli v svojem znamenju Luno, zato boste imeli veliko energije. Odlično boste znali usklajevati različne interese, zato boste veliko potegnili iz vsake situacije. Čas za spremembe in uvajanje novosti še ni primeren, počakati bo treba dva do tri tedna. Do takrat boste pridobili še dodatne informacije, ki lahko spremenijo vašo stališča, kar bo še posebej koristno za kasnejši čas.

Devica

V prvih dneh novega leta ne boste mirovali. Hitro boste zavili rokave in se lotili svojih obveznosti. Več planetov v zemeljskih znakih vas odlično podpira. Torek, 10., in sredo, 11. januarja, bosta za vas zelo uspešna. Veliko truda boste vložili v delo, nekaj pa vam bo padlo kot po čudežu kar z neba. Tega boste še posebej veselili.

Tehtnica

Rahlo utrujeni, vendar zadovoljni se boste vključili v vsa dogajanja v mlademu letu 2023. Potrdilo se vam bo tisto, kar imate že dolgo v mislih. Pravzaprav ne boste niti presenečeni, saj ste že pripravljeni na to. Neko srečanje vam bo ostalo v najlepšem spominu, zelo prijetno bo. Diplomacija vam vedno dobro služi. Tudi tokrat boste nekaj dobili kot servirano na krožniku. Počutili se boste tako dobro kot že dolgo ne.

Škorpion

Nekomu boste zelo prebudili radovednost. Povedali boste najbolj osnovne podatke in počakali na potrditev nasprotni strani. Videti bo zelo skrivnostno. Tokrat boste imeli vse karte v rokah. Šli boste na vse ali nič. Seveda ne boste imeli pri tem v mislih poraza, ampak zmago. Ne manjka vam veliko do nje, zato se splača potruditi. Prejeli boste poklon, ki vas bo spravil v dobro voljo.

Strelec

Ne boste dolgo počivali in si nabirali moči, nasprotno. V prve delovne dneve novega leta boste vstopili zelo dejavno. Misli vam bodo švigale na vse konce in kraje in za dobro zbranost pri delu se boste morali potruditi. Ob vseh obveznostih boste uspeli najti čas, da boste uživali v prijetni družbi. Nekaj boste sicer pogrešali, vendar prehude sile ne bo. Teden bo uspešen.

Kozorog

Kar štirje planeti v vašem znamenju so izredna podpora pri delovanju. Zdaj je čas, da kujete železo in se pripravljate na nove korake. Čas za sprejem večjih odločitev bo prišel ob koncu meseca. Do takrat se lahko razjasni še nedorečena situacija. Na mimogrede izrečeno pripombo se lahko odzovete zelo osebno. Svet se ne vrti okoli vas. Tisto, kar vas bo zbadlo, bo povedano čisto na splošno in nikakor ne bo namenjeno vam.

Vodnar

Mudilo se vam bo, povsod vas bo dovolj. Ponovno se premalo ozirate okoli sebe, zato vam veliko uide. Delujte bolj izbirno, saj je to edina prava pot. Težko boste stopili čez sebe, vendar ni nemogoče. Začnite akcijo, ki bo na koncu obrodila sadove. Nekdo se bo spomnil na vas, kar vas bo navdalo s tiho srečo. Gre za osebo iz vaše preteklosti, za katero ste mislili, da je preteklost. Vendar se to lahko hitro spremeni.

Ribi

Pregled dela vas lahko navda z zadovoljstvom. Veliko vam je že uspelo, drugo pa je stvar prihodnosti, ki je v vaših rokah. Razmišljanja, kaj je vredno vašega časa in kaj ne, vas ne bodo spravila z mrtve točke. Če menite, da je vaš trud zaman, se motite. Mogoče je vaša trenutna pot res bolj zamotana in vijugasta, vendar vas vodi točno tja, kamor želite prispeti.

HOROSKOP JE TOKRAT PRIPRAVILA ASTROLOGINJA DOLORES.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na **041 519 265** in na Facebookovi strani **Dolores Astro**.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana**.

Nagradna križanka

Zdaj bom testiral tvoje ...

3K	TAK, KI NI VEČ SVÉZ	SLOVENSKA TV-SERIJA: MALI ...	JELINČIČEVA STRANKA	ELTON JOHN	VANDOTOV JUNAK	PREDMETI S ČAROVNO MOČJO	VEJE RAZTEZAVALA K ...JE VIŠOKO	SREDSTVO ZA OMAMO
PODRTE S SEKIRO		6						
SPUŠČANJE RAKET								
SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA				HAVANA JE GLAVNO MESTO ...				
TOM ATKINS			REDEK ELEMENT Te	TINE LOGAR	2			
AMERIŠKI PEVEC (MARVIN)			ŽIVAHEN, UREN					
							SVETILKA NA ACETILEN	ŠAHOVSKI VELE-MOJSTER KASPAROV
				POMARANČA	DAN (NEM.)			
					PREMIČNI DEL ČELADE			
	KRAŠKA PLANOTA V DALMACIJI	POVEŽE PLOČEVINASTA DELA		9				
		POBRANE				ERBIJ		
VRATA (STAR.)		10				EISEN-HOWERJEV VZDEVEK		
PRIKAZATI (Z ENAČBO)								
DOLGA 7 m								
			LEGENDARNI DIRKAČ LAUDA					VSEBUJE OPU
			KRATER				5	
			ZLOMLJENE, RAZBITE					
					GLAVNO MESTO BELORUSIJE	EDI PUČER		
						MILANSKI NOGOMETNI KLUB		
		3		KRATKO KRILO (POG.)				
				PO KRUH GREMO V ...				
	ČUTI HUDE BOLEČINE, NEUGODJE							
	IZVRŠIL GA JE GAVRILO PRINCIP			13				
	IGRA FRULO							
							ODISEJ JE BIL KRALJ ...	AMERIŠKI DIRIGENT MAAZEL
14		FRANCOSKI SLIKAR (GUSTAVE)	SINTETIČNO VLAKNO					
			JEKLENA KONJIČKA					
					IN TAKO DALJE	TERITORIALNA OBRAMBA		
			7			OSTRA SKALA V MORJU		
						4		
				GRM S TRDIM LESOM				

radio celje

Nagradni razpis

1. **nagrada:** Darilni bon Perutnine Ptuj
2. **nagrada:** Darilni bon Mesarstva Čas
3. **nagrada:** Darilo Sadjarstva Mastnak

KUPON

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izzreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisma preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli preklicše soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Presernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rs.si.

Ime in priimek:

Naslov:

Telefon:

Obkrožite: a) sem naročnik

b) občasni bralec Novega tednika

Podpis:

**Upoštevali bomo
samo rešitve na
kuponu, ki ga
lahko pošljete
po pošti ali
prinesete v
uredništvo.**

Geslo lahko pošljete tudi po elektronski pošti na naslov

tajnistvo@nt-rc.si

SUDOKU 551

2	8	6	1					
			7			9	6	1
			6	5				2
4	3	9						
						8	2	
			5	6	9			
	9			8		4	5	
6		3						
			4	3	7			

SUDOKU 242

		6			5	4		
8						5		3
		1			2			8
1			3				2	
7			9					
3	4						7	
	7			4	1			
	9		2	6				
						2	8	5

REŠITEV SUDOKU 550

5	3	8	7	6	9	4	1	2
6	4	9	2	1	8	3	5	7
2	1	7	4	5	3	8	9	6
3	6	5	9	4	2	1	7	8
4	9	1	8	7	6	5	2	3
8	7	2	5	3	1	9	6	4
9	2	6	1	8	4	7	3	5
7	8	3	6	9	5	2	4	1
1	5	4	3	2	7	6	8	9

REŠITEV SUDOKU 241

8	6	1	7	2	9	3	4	5
5	9	4	3	8	1	6	7	2
7	2	3	4	5	6	1	8	9
1	7	6	2	9	4	8	5	3
9	4	8	1	3	5	7	2	6
2	3	5	6	7	8	4	9	1
6	8	9	5	4	3	2	1	7
4	1	7	9	6	2	5	3	8
3	5	2	8	1	7	9	6	4

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešitve nam pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, **do torka, 10. januarja.**

Geslo iz številke 52: Plečnikov vogal Celje

Izid žrebanja:

1. **nagrado:** Praznični paket Avtotehnike Celje prejme **Miran Salobir iz Šentjurja**.
2. **nagrado:** Darilni paket Caffè Štenga prejme **Barbika Lednik iz Nove Cerkve**.
3. **nagrado:** Darilo sadjarstva Mastnak prejme **Bernarda Planko iz Celja**.

Nagrajencem čestitamo. Obvestilo o nagradi jim bomo poslali po pošti.

V naših križankah

**vam besede
ne bodo
španska vas.**

Križanke po meri
reševalcev.
**Ker si zaslužite
najboljše.**

www.trik.si

3K

Novo leto pozdravili s skokom v Savinjo

Kot je že štirinajst let navada, so tudi letos na celjski Špici najbolj pogumni novo leto pozdravili s skokom v Savinjo. Tokrat naloga sicer ni bila tako strašna kot prejšnja leta, saj je bil letošnji prvi januar zelo topel. Reka je vseeno imela le približno osem do devet stopinj, kar pa ni odvrnilo skoraj 70 pogumnih plavalcev

Špica v Celju je pokala po šivih. Sončno novoletno vreme je veliko ljudi zvabilo na breg Savinje, kjer so pospremili tiste, ki so se odločili novo leto pozdraviti z nekaj plavalnimi zamahi. »Bili so lepi dnevi, bila sta sneg in led, a tako toplo, kot je danes, še ni bilo nikoli,« je pogoje za plavanje opisal predsednik Kajak-kanu kluba Nivo Celje Dušan Konda. Preden so

Plavalci so v Celje prišli iz vse Slovenije. Najmlajša med njimi je bila stara devet let.

Vseh 68 udeležencev, ki so letos skočili v Savinjo.

skočili v hladno vodo sta plavalce pozdravila še idejni oče projekta Jože Tanko in novi celjski župan Matija Kovač.

Pogumni plavalci

Množica radovednih gledalcev je vsakega plavalca posebej pozdravila z gromkim aplavzom, preden se je podal v hladno Savinjo. Plavalci so v Celje prišli iz vse Slovenije. Najmlajša med njimi je bila stara devet let. Prvi je v

Savinjo skočil Srečko iz Sveltega Jurija ob Ščavnici, ki je to storil vsako leto do zdaj, a še nikoli kot prvi med udeleženci. Za njem je v Savinji zaplaval Celjan Jože Tomažič, ki je prav tako eden od veteranov novoletnega plavanja. Do zdaj je bil namreč na vseh štirinajstih skokih. Prve besede, ko sta priplavala do brežine in se povzpela po kamenju navzgor, so bile: »Voda je topla.« Za razliko od njiju je Celjanka

Maša v Savinjo na novoletni dan skočila prvič in rekla: »Super je bilo, sploh ni bilo tako mrzlo.« A očitno je nekatere tudi zeblo. Med njimi je bil Nejc iz Mozirja, ki je Savinjo opisal kot »mrzlo kot hudič«.

Skupen jim je bil nasmešek

Vsi plavalci, ne glede na to, ali so za novo leto v Savinjo skočili prvič ali že večkrat, so imeli skupen velik nasmešek,

ko so splezali iz vode. Kot zadnja se je s številko 68 v Savinjo podala Neža iz Celja, ki je že tretjič za novo leto skočila v hladno vodo. »Zelo zanimivo in zabavno se mi zdi, da je bilo letos že drugič, da sem bila zadnja na vrsti,« je z nasmeškom na obrazu in zavita v brisačo o svoji skoraj tradicionalni vlogi »zaključevalke« prireditve povedala Neža.

JF
Foto: Andraž Purg – GrupA

Kot v predkoronskih časih

Priključeni Modrijani na prednovoletni zabavi v Zrečah (Foto: Občina Zreče)

Prav nič zimske niso bile temperature na silvestrski večer, ki so na trge in ulice po dveh letih prireditvenega mrtvila zaradi pandemije covid-19 ponovno privabile več deset tisoč zabave željnih po vsej Sloveniji.

Zadnje minute leta 2022 so v ritmič glasbe in optimističnem razpoloženju odštevili tudi na številnih prizoriščih na prostem na širšem Celjskem. Na Krekovem trgu v Celju se je na silvestrski večer zbralo približno 5.500 ljudi, ki so se zabavali s skupino Kingston.

Silvestrovanji na prostem sta bili tudi v Spodnji Savinjski dolini. V središču Žalca je za prijetno vzdušje med številnimi zbranimi občani poskrbela skupina Power Band. »Občina Žalec se dobro zaveda negativnega vpliva ognjemeta na okolje, zato že nekaj let ta ni del silvestrovanja na prostem,« so sporočili iz Zavoda za kulturo, šport in turizem Zalec. Kot v brezskrbnih predkoronskih časih so na Polzeli silvestrovali z ansambлом Spev. Na parkirišču pred občinsko zgradbo se je zbrala množica občanov.

Na Krekovem trgu se je zbralo več kot pet tisoč ljudi. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

V Rogaški Slatini je bilo množično silvestrovanje na ploščadi pred gasilskim domom, igral je ansambel Slo-

venski zvoki, v Slovenskih Konjicah je za prijetno silvestrsko vzdušje poskrbela skupina Original Pohorci.

V Laškem so imeli novoletno zabavo na prostem 29. decembra. Laščani namreč slovo od leta tradicionalno pripravijo že nekaj dni pred

silvestrovim. Četrtek večer so glasbeno popestrili člani skupine VampIR ter Vili Resnik z bendom.

BF, ŠO

Z občani je nazdravil tudi celjski župan Matija Kovač. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Na silvestrovanju v Rogaški Slatini je igral ansambel Slovenski zvoki.

Pevec Vili Resnik med Laščani (Foto: Andraž Purg – GrupA)

V Ložnici zaplaval desetič

Janko Lupše in njegov brat Damjan sta se pred desetletjem odločila, da bosta na prvi dan novega leta zaplaval v tamkajšnjem potoku Ložnica. Njuna zamisel je spontano prerasla v tradicijo. Tako so se letos številni krajan in obiskovalci zbrali na mostu pri letališču v Levcu že desetič.

Ob 11. uri je skupina plavalcev, med katerimi sta bili letos tudi dve plavalki, po krajšem

ogrevanju v bližnjih prostorih Športnega kluba Levec zbrala dovolj poguma, da je skočila v mrzlo Ložnico in zaplaval v njej. Voda je letos imela približno sedem stopinj Celzija, medtem ko je imelo ozračje neverjetnih 14 stopinj. Kot je povedal Stanko Lupše, ki je tudi predsednik PGD Levec, so bili za kopanje v vseh teh letih pogoji zelo različni. Tako so pred leti morali pred kopanjem celo razbijati led, saj je imela voda nič stopinj Celzija.

ŠO

Skupina plavalcev je po krajšem ogrevanju v bližnjih prostorih Športnega kluba Levec zbrala dovolj poguma, da je po skoku v mrzlo Ložnico zaplaval in nazdravila s penino. (Foto: TT)